

[Sri V. Ramaiah]

[10th August 1965]

2. For providing employment to labour and for increasing irrigation facilities, the following schemes have been sanctioned :—

(1) It has been ordered that as many wells as are needed should be sunk in Nanguneri and Kovilpatti taluks under the New Well Subsidy scheme and the Board of Revenue should allot suitable amount for this purpose. The collector has applied for an allotment of Rs. 2 lakhs from the provision for takkavi loans for deepening existing irrigation wells. The matter is under consideration of the Government.

(2) An allotment of Rs. 5 lakhs has been sanctioned for Minor Irrigation works in this district in addition to the amount provided in the Schematic Budget and Rural Manpower scheme of the Panchayat Unions.

(3) For the deepening of the drinking water wells in the three divisions of Kovilpatti, Cheranmahadevi and Tuticorin an allotment of Rs. 2 lakhs has been sanctioned. The Collector has now applied for an additional allotment of Rs. 3 lakhs. The matter is under consideration of the Government.

(4) A sum of Rs. 2 lakhs has been sanctioned for repairing and metalling roads.

(5) A special staff consisting of one Assistant Engineer, four Junior Engineers, one Draftsman, one Upper Division clerk, One lower division clerk and six peons has been sanctioned for investigation, preparation of estimates, etc., for the above works.

3. At present, rice is being distributed in the district on family cards in 9 Municipal Towns and 28 Panchayats. The Collector of Tirunelveli has arranged for the distribution of rice to the villages on an *ad hoc* basis through retail run by the Co-operative societies. The average weekly off-take of rice in the district is in the order of 2,100 tonnes. Against this an average of 1,225 tonnes is being distributed in the Municipal Towns and Panchayats and the remaining 875 tonnes in other rural areas.

IV.—PRESENTATION OF REPORTS.

REPORTS OF THE COMMITTEE ON ESTIMATES ON

(i) Collegiate Education; (ii) State Transport Department.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER: Mr. Speaker, Sir, I rise to present the reports of the Committee on Estimates on (i) Collegiate Education and (ii) State Transport Department.

V.—DRAFT OUTLINE OF THE FOURTH FIVE-YEAR PLAN DISCUSSION—cont.

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்களால் சபை முன் வைக்கப் பட்டுள்ள நான்காவது ஐந்தாண்டுத்திட்ட முதற் குறிப்பை வா

10th August 1965] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

வேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த முதற் குறிப்பில் கண்டுள்ள விஷயங்களில் உள்ளே நுழைந்து அதிலுள்ள சாதக பாதகங்களுையோ அல்லது குறைகளுையோ அல்லது நன்மை களுையோ நான் கூற விரும்பவில்லை. நான் தூற்றுக்கு தூறு ஒரு பட்டிக்காட்டான் என்ற நிலையிலேயே ஐம்பது ஆண்டுகளாக எனக்கு இருக்கின்ற அனுபவத்தைக் கொண்டு பல விஷயங்கள் எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன. கழிந்த 50 ஆண்டுகளில் இந்த நாடு அடைந்துள்ள மாறுதல்கள் என் கண் முன்னே வருகின்றன. நான் சாதாரண ஒரு விவசாய குடும்பத்தில் 10 கிணறுகள், 40 ஏக்கர் தோட்டம், 40 ஏக்கர் மானுவாரி நிலங்கள் உடைய எங்கள் ஊரில்—ஆலையிலா ஊரில் இலுப்பைப் பூ சர்க்கரை—என்று சொல்வார்களே அதே போல், பெரியநாயக்கர் குடும்பத்திலுள்ள ஒரு வீட்டில் பிறந்து வளர்ந்தேன். அந்த காலத்தில் நாங்கள் நாலிந்து சிறுவர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, காலனா, அரையனா சேர்த்து இரவு நேரத்தில் ஒளிந்திருந்து கொண்டு கால்படி ரவை, எண்ணெய், சர்க்கரை—அப்போது சர்க்கரைக் கிடையாது—கருப்புக்கட்டி வெல்லம்தான் கிடைக்கும்—இவைகளை வாங்கி உப்புமா பண்ணி சாப்பிட்டோம். இந்த விவரம் எங்கள் பெரியவர்களுக்குத் தெரிந்தது. அப்போது அவர்கள் சொன்னார்கள், இம் மாதிரி சாப்பாடு எல்லாம் நம்மைப்போன்ற சமசாரிக்கு உதவாது, இந்த மாதிரி உண்டிகளை கிராம விவசாயிகள் சாப்பிட்டுவிட்டால் கட்டாது, நிச்சயம் கெட்டுவிடுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஊன் மிச்சம் உழவில் இல்லை என்று சொல்வார்கள். அவ்வளவு கஷ்டங்கள் விவசாயத்தில் அந்தக் காலத்தில் இருந்தன. இப்போது இருக்கின்ற போஷாக்குகள் எல்லாம் அந்தக் காலத்தில் விவசாய குடும்பத்தில் கிடையாது. மூன்று ஏக்கர் நிலத்தில் வாழையைப் போட்டு, அதைக் குத்தகைக்கு விட்டால், குத்தகைக்கு எடுத்தவர் ஆறு மைல் தூரத்திலுள்ள நகரில் இருப்பார். அவரிடம் பணம் கேட்டு வாங்கிவர எங்கள் பெரியவர்கள் அனுப்புவார்கள். காலையில் போனால் மாலை மூன்று மணிக்குத்தான் பணத்தைக் கொடுப்பார்கள். ஒவ்வொரு காசாக சேர்த்து, கொடுப்பார்கள். ஹோட்டலில் சென்று சாப்பிடுவதற்குக்கூட ஐந்து அணு தருவதற்கு பல மணி நேரம் ஆகும். குத்தகை எடுத்தவர்கள் பணம் கொடுப்பதற்கு இவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கும். இந்த நிலைமையில் அப்போது பணச் செழிப்பு இருந்தது. இதையெல்லாம் மனத்தில் நினைத்துக் கொண்டுபார்த்தால், விவசாயிகளின் அந்தக் கால நிலை என்ன, கிராமங்களின் தற்போதைய நிலை என்ன என்பதையும் பார்த்து விட்டு, பழைய நினைவுகள் வருகின்றன. ஆரம்பப்பள்ளியின் நான்கு வகுப்புக்களை மூன்று கல்விக்கூடங்களில் கழித்த எனக்கு, இன்றைய தினம் அதே ஊரில் 350 மாணவர்கள் படிக்கின்ற நிலையில் ஒரு ஹைஸ்கூல் இருந்து வருவதையும் அதில் படித்து வெளி வந்த மாணவர்கள் அமெரிக்காவுக்கும், ஜெர்மனிக்கும் போய்க் கொண்டிருக்கின்ற நிலையும் இதன் மூலமாக பல பட்டதாரிகள் இன்றைய தினம் வெளியே வந்து கொண்டிருக்கின்ற நிலையும்—இதுபோன்ற பல அம்சங்கள் என்னுடைய ஞாபகத்திற்கு வந்து

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [10th August 1965]

9-30
a.m.

கொண்டிருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல. வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் வாழ்வோடு உழன்று போராடியவன் நான். அந்த நாட்களெல்லாம் கூட எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன. இந்த மன்றத்திலே, மூன்றரைக் கோடி மக்களுக்கு உரிய ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்யும் நிலையில் அவர்களுக்கு மத்தியில் உட்காரும் மனிதனை ஆகியிருக்கிறேன் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும் போது பரவசம் ஏற்படுகிறது. இந்த நிலை இந்த நாட்டிலே ஏற்படுமா என்று கனவிலேகூட கண்டதில்லை. எனது சகோதர அங்கத்தினர் திரு. சீமைச்சாமி அவர்களுடைய வீட்டு வாசல் வழியாக ஒரு ரோடு போகும். அவருடைய தந்தை என்னுடன் ஒரு ஜில்லா போர்டு அங்கத்தினர். அந்த ரோடு வழியாக ஒரு பஸ் போகும் சிவகங்கையிலிருந்து மதுரைக்கு. அவருடைய வீட்டு வாசலில் 10 நிமிஷம் நின்றுகொண்டு கண்டக்டர் 'சுவகங்கை', 'மதுரை' என்று சப்தம் போட்டுக்கொண்டிருப்பது வழக்கம். அந்தப் பஸ் போகும்போது பின்னாலே யாராவது போனால் முக்காடு போட்டுக்கொண்டு போகவேண்டும் அல்லது அடுத்தபடியாக கிணற்றில் குளிக்கவேண்டும். அந்த அளவுக்கு புழுதியை வாரிப்போட்டுக்கொண்டு போகும். இப்போது இருக்கக் கூடிய தார் ரோடு பரம்பரையாக இருந்ததாக எனக்கு நினைவில்லை. ஒருவேளை அவருக்குத் தெரிந்து இருக்கலாம். நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள, கிராமங்களில் ஏற்பட்டுள்ள மாறுதல்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டு போனால் எவ்வளவோ பேசிக்கொண்டே போகலாம். இதை யெல்லாம் மனத்திலே கொண்டு, சிந்தனையிலே கொண்டு பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு எண்ணிப் பார்த்தால், நாட்டிலே ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்கள் என்ன என்று சரிவரப்பறிந்து கொள்ள முடியும். அவ்வளவு கஷ்டங்கள் அந்தக் காலத்தில் இருந்து வந்திருக்கின்றன. இன்றைக்கு எத்தனையோ மாறுதல்கள் இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் பல நடத்தியும்கூட சமுதாயத்தின் அடித் தளத்தில் இருப்பவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், நடுத்தர வகுப்பினரும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை அபிப்பிராய பேதமின்றி அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வோம். அதற்குக் காரணம் அரசாங்கம் மட்டுமல்ல. சமுதாயத்தின் தொன்றுதொட்டு இருக்கக்கூடிய பழக்க வழக்கம்தான் அதற்குக் காரணம். ஜாதி, மதம் என்ற பிரச்சனைதான் காரணம். எனது கிராமத்தில் எடுத்துக் கொண்டால் 30 அருந்ததியார்கள் வீடுகள் இருக்கின்றன. நாம் அவர்களுக்கு என்ன செய்திருக்கிறோம். முப்பது வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர்கள் நிலைமை அப்படியே இருக்கிறது. எனக்கு வேண்டியவன், சொந்தக் காரன், அவனை முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கைகள் நீள்கின்றன. அவர்களை அந்தந்த ஜாதியிலே உள்ளவர்கள், சொந்தக்காரர்கள், அல்லது ஏழை எளியவர்களைத்தான் வாழ வைக்க வழிகாட்டுகிறார்கள். இதெல்லாம் சம்பிரதாயமாகப் போய்விட்டது. தாங்கள் முன்னேறவேண்டும் என்ற சுயநல எண்ணங்கள் இன்று ஏற்பட்டது அல்ல. ஒரு சாராரிடத்தில் மட்டும் குறை காண்பது நியாயம் அல்ல. தொன்றுதொட்டு இதே சம்பிரதாயம், இதே சிந்தனை, நாட்டிலே வளர்ந்து வந்திருக்கிறது.

10th August 1965] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

கின்றது. தார்மிக எண்ணங்களும், சிந்தனைகளும் அந்த அளவிலே வேர் ஊன்றிப்போயிருக்கிறது. மனித குலத்திலே மனிதாபிமானத்தைக் கொள்ள வேண்டிய எண்ணங்கள் குறுகிய அளவில் நின்றுவிட்டன. பரந்த அளவில் எண்ணங்கள் வளருவதற்கான எண்ணங்கள் பரவலாக ஏற்படவில்லை. இனிமேல்தான் தார்மிக எண்ணங்களும், சிந்தனைகளும், செயல்களும் பரந்த அளவில் ஏற்படவேண்டும். திட்டங்கள் மட்டுமல்ல, சமுதாயத்தில் இருப்பவர்களைப் பற்றி பாரதியார் அவர்கள்—

உற்றவர் நாட்டவர் ஊரார்—இவர்க்கு

உண்மைகள் கூறி இனியன செய்தல்

நற்றவமாவது கண்டோம்—இதில்

நல்ல பெருந்தவம் யாதொன்றுமில்லை

என்று சொன்னது போல நாட்டில் உள்ளவர்களுக்கு நல்ல வழிகாட்டி, நல்ல வழிகளைச் சொல்லி, நல்லபடி முன்னேற்றுவதற்கான வழிகளைச் சொல்லுபவர்களாக இல்லை. நமது முதலமைச்சர் அவர்களுடைய உரையிலே “நமது திட்டங்களின் மற்றொரு சிறப்பான அம்சம் என்னவென்றால் அவை பொருளாதார முன்னேற்றம், சமுதாய நீதி என்ற இந்த இரண்டு முக்கிய குறிக்கோள்களையும் ஜனநாயகக் கட்டுக் கொப்பிற்றுகுள்ளேயே எய்துவதற்கு வழிவகை செய்வதே ஆகும். வேறுசில நாடுகளின் திட்டத்தின் வெற்றிக்காக, மக்களின் வாழ்க்கை முறையைக் கட்டுப்படுத்துவதிலோ அல்லது உற்பத்தியை உயர்த்துவதிலோ கையாளப்படுகிற கெடுபிடி முறைகளை நாம் கையாள்வதில்லை. நமது ஜனநாயக அரசியலமைப்பின் கட்டுக்கோப்பிற்குள் நாம் அவ்வாறு கையாளவும் முடியாது. நம் மக்களுக்குத் திட்டத்தில் ஆர்வமூட்டி அவர்களுக்கு நல்லுரைகள் வழங்கி அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பின் மூலமாகவே நிறைவேற்ற வேண்டியுள்ளது. இம் மன்றத்தில் நடைபெறும் விவாதங்கள் மக்களிடையே அத்தகைய ஒரு மனப்பான்மையை உருவாக்கித் திட்டம் வெற்றிகரமாக நிறைவேறுவதற்கு அவர்களது திறனையும் ஆர்வத்தையும் வளர்க்கும் வகையில் அமையும் என்று நான் தின்னமாக நம்புகிறேன்” என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இந்த மன்றத்திலே நடைபெறும் விவாதத்திலே, நான்காவது திட்டம் சம்பந்தமாகக் கூறக் கூடிய வார்த்தைகளும் பேச்சுக்களும் அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு இசைவாக இருக்கிறது என்று சொல்ல இயலவில்லை. அங்ஙனம் இங்கே பேசுகிறோம். இதிலே வியப்பு ஒன்றும் இல்லை. இருந்தாலும் ‘திட்டங்கள் சரிவரப் பலன் அளிக்கவில்லை, எதிர்பார்த்தபடி அபிவிருத்தி இல்லை, திட்டம் தோல்வி அடைந்து விட்டது’ என்று இப்படியே பேசிக்கொண்டு போனால், பொது மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? வளர்ந்து வரும் சமுதாயம் என்ன நினைக்கும்? படித்தவர்கள் பேசுகிறார்கள், சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்கள் பேசுகிறார்கள், பொது மேடைகளில் பேசுகிறார்கள், திறமையாகப் பேசுகிறார்கள், அதெல்லாம் உண்மைதானோ என்று சந்தேகம் கொள்கிறார்கள். இத்தகைய சூழ்நிலை நாட்டிலே இன்றைக்குப் பரவலாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. ‘விவசாய உற்பத்தி சம்பந்தமாகப் போகிய

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [10th August 1965]

அளவு, நினைத்த இலட்சிய இலக்கை அடையவில்லை, தலை குனிய வேண்டும், வெட்கப்படவேண்டும்' என்று இப்படி எத்தனையோ வார்த்தைகள் இங்கு குறிப்பிடப்படுகின்றன. வாஸ்தவம் தான். இதற்கு யார் பொறுப்பு? இதில் குறை என்ன? அடிப்படையாக உற்பத்தியைப் பெருக்கத் திட்டமிட்டதில் குறை இருக்கிறதா? 'பஞ்சாயத்து அளவிலே, கிராம அளவிலே, விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க நல்ல பொறுக்கு விதைகள் வேண்டும், உரங்கள் வேண்டும், தழை உரங்கள் வேண்டும், இதற்கு என்னென்ன செய்யலாம், கிராம அளவில், பஞ்சாயத்து அளவில் என்ன செய்யவேண்டுமென்று, எவ்வளவு நிலங்கள் இருக்கின்றன, என்னென்ன தானிய வகைகள் சாகுபடி ஆகின்றன, ஒவ்வொன்றுக்கும் எவ்வளவு உரங்கள் வேண்டியிருக்கின்றன, தழை உரத்தையும், மற்ற உரங்களையும் உற்பத்தி செய்ய விவசாயிகள் என்ன செய்யவேண்டும், அவர்களுக்கு என்ன ஏற்பாடுகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும், என்ன வசதிகள் கொடுக்கவேண்டும், பொறுக்கு விதைகளுக்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கிராம சகாயக்குகள் எவ்வளவு பேர் எவ்வளவு விதைகளைக் கொடுத்து உதவவேண்டும்'—இதெல்லாம் திட்டத்தில் இருக்கிறதல்லவா? திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக கடன் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கடன் வசதி செய்திருப்பதில் குறை இல்லை. யார் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது? மந்திரிகளோ, சட்டசபை அங்கத்தினர்களோ மட்டும் திட்டத்தை நிறைவேற்ற இயலாது. அங்கே உள்ள, இந்த வேலைகளை நிறைவேற்றி வைக்கக் கூடிய மக்கள், விவசாயிகள், உழைப்பாளிகள், தங்களுடைய நிலைமையை அறிந்து அவ்வாறு செயல்படும்படி செய்யவேண்டும். ஏதோ ஒரு முறையில் செயல்பட்ட விவசாயிகளைத் திருந்திய முறையில் செயல்பட அவர்களைத் திருப்ப முடியவில்லை. அதே பழைய வழியில் அவர்கள் செல்லுகிறார்கள். அவர்களை மாற்றுவது கஷ்டம். இந்தத் திட்டம் நாட்டிலே உள்ள ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ஏற்பட்ட திட்டம் என்று வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் இந்த நாட்டிலே இருக்கவேண்டுமென்று கனவு கண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்த நாட்டிலே இப்போது புதிய சமுதாயத்தை அமைக்கப்பாடு படுகிறோம். நமது மூன்றாவது திட்டத்தில் விவசாய உற்பத்தி நாம் நினைத்த அளவுக்கு அடைய முடியவில்லை, நினைத்த அளவுக்கு உற்பத்தி ஆகவில்லை—17 லட்சம் டன் அளவுக்கு அதிக உற்பத்தியை எதிர்பார்த்தோம், அந்த அளவு அடைய முடியவில்லை. 12 லட்சம் டன் அளவுக்குத்தான் உற்பத்தி மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூலம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். நம் முயற்சியோடு, இயற்கையும் நம்மோடு ஒத்துப் போகவேண்டும். அந்த அளவிலே மழை பூர்ணமாகப் பொய்கிறதா? திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களைப் பொறுத்த வரையில் நண்பர் செல்வராஜ் அவர்கள் சற்று முன்பு குறிப்பிட்ட அதே நிலைமை இப்போது காணப்படுகிறது. இன்றைக்கு அவ்வளவு கஷ்டங்கள் காணப்படுகின்றன. கிராமங்களில் நாம் சென்றால் நேரிலும் பார்க்கலாம். குடத்தை எடுத்துக்கொண்டு எந்தக் காட்டுக்கிணற்றிலே தண்ணீர் இருக்கும் என்று பெண்கள் அலைவதைப் பார்க்கலாம். அந்த நிலைமை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் யார்? சிலர்

10th August 1965] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

சிரித்துக்கொள்கிறார்கள் ; சிலர் சந்தோஷப்படுகிறார்கள் ; இன்னும் சிலர் ஆண்டவனே, மழை இப்படியே பெய்யாமல் போய்விட வேண்டும், சர்க்கார் பேரில் மக்களுக்கு, வெறுப்பு ஏற்படவேண்டும்' என்ற நினைப்போடு கூட நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் நினைக்கிறபொழுது, நம்முடைய விருப்பம்தான் அம் மாதிரி நிலையை உண்டுபண்ணியதோ என்று கூட நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது.

“வேதம் ஓதிய வேதியர்க்கோர் மழை
நீதி மன்னர் நெறியனருக்கோர் மழை
மாதர் கற்புடை மங்கையர்க்கோர் மழை
மாதம் மூன்று மழையெனப் பெய்யுமே.
அரிசி விற்றிடும் அந்தணர்க்கோர் மழை
வரிசை தப்பிய மன்னருக்கோர் மழை
புருஷனைக் கொன்ற பூவையர்க்கோர் மழை
வருஷம் மூன்று மழையெனப் பெய்யுமே”

என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வரிசை தப்பிய மன்னருக்கே இடமில்லை. நாம் தான் மன்னர்கள். பொது மக்கள்— நம்மைச் சார்ந்தவர்கள்தான்—மன்னர்கள். அரசரைச் சார்ந்தவரல்ல. சமுதாயத்தில் எப்படிப்பட்ட மனித தர்மம் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதோ, எத்தகைய உணர்ச்சி நிலவி வருகிறதோ, அதைத் தான் நாம் பார்க்கவேண்டும். அம்மாதிரியாக இப்பொழுது சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடிய குறைகள் நிறைய இருக்கின்றன. அரசர்களுையோ, தனிப்பட்ட மனிதர்களுையோ, பணக்காரர்களுையோ இப்படி தனித்தனியாக பிரித்துக் கூட நாம் பார்க்கவேண்டிய அவசியமில்லை. தொன்றுதொட்டு இந்த நாட்டில் பலவிதமான சம்பிரதாயங்கள், நிலைமைகள் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றன. புதிய மாற்றங்கள் ஏற்படுவதற்கு அந்த எண்ணங்களை நாம் மாற்ற வேண்டும். நம்முடைய சிந்தனைகள் அந்த வகையில் செயல்பட வேண்டும். ஒரு மாற்றம், திருப்பத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய காலத்தில் நாம் வாழ்ந்துகொண்டு வருகிறோம். அத்தகைய மாற்றங்கள் ஏற்படுவதற்கு நாம் எல்லோரும் இணக்கமாகச் செயல்பட்டால்தான் இந்தத் திட்டம் சரிவர நிறைவேற முடியும். அத்தகைய எண்ணங்களை மனதில் கொண்டு நாம் இன்னும் எத்தனையோ வேலைகளைச் செய்யவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். மழை இல்லை என்று சொன்னால் யார் மீது பழி சுமத்துவது? இந்தக் கஷ்டமான தருணத்தில் பல சோதனைகள் இந்த நாட்டில் ஏற்படுகின்றன. பாதுகாப்பிற்காக நாம் ஒரு ஆண்டுக்கு ரூ. 1,000 கோடி செலவு செய்கிறோம். அப்படிச் செலவு செய்வது வியர்த்தம் என்று தெரிகிறது. ஆனால், நாட்டின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அதை எப்படி வியர்த்தம் என்று சொல்வது? அந்த வகையில் செலவுகள் ஆகிக்கொண்டிருக்கின்றன. இம்மாதிரி பல சோதனைகள் நமக்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு நாம் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டால்தான் அது பொருத்தமாக இருக்கும்.

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [10th August 1965]

நமது நாட்டில் பரவலாகத் தொழில்கள் விருத்தி அடைந்து கொண்டு வருகின்றன. எந்தெந்த துறைகளில் எவ்வளவு எவ்வளவு விருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்பது திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருப்பதன் மூலம் நமக்கு நன்கு தெரியும். அப்படி திட்டங்கள் போடும்பொழுது நாட்டு மக்கள் அவைகளை மனதாச ஏற்கக்கூடிய வகையில் நாம் இணக்கமாகக் காரியங்களைச் செய்ய முற்படவேண்டும். நாட்டில் நல்ல எதிர்க்கட்சி தேவை. அதுவும் ஜனநாயக நாட்டிலே முக்கியமாக தேவை. 1952-ல் திரு. ராஜாஜி அவர்கள் முதல் மந்திரியாக இருந்தபொழுது, இப்பொழுது இடது சாரி கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சார்ந்த அங்கத்தினர் திரு. ராம மூர்த்தி அவர்கள் அப்பொழுது சட்டசபையில் கூறினர். சட்ட சபை நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால் தெரியும் :

“கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானும் அதுவாகப் பாவித்துத் தானுந்தன்
போல்லாச் சிறகை விரித்தாடினாற்போலுமே
கல்லாதான் கற்ற கவி.”

என்று கூறியிருக்கிறார். மேலை நாடுகளிலே, முற்போக்கு உள்ள நாடுகளிலே, ரஷ்யா போன்ற நாடுகளிலே ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். வான்கோழி போன்று நம் முடைய சர்க்காரும் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முற்படுகிறது என்று அவர்கள் அப்பொழுது ஏனெனமாக இந்தச் சபையிலே பேசினார்கள். ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் எப்பொழுது வந்திருக்கின்றன என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உரையிலேகூட சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, ‘ஜனநாயக நாட்டிலே திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு நாம் கையாளக்கூடிய முறைகள் வேறு இருக்கின்றன, ரஷ்யாவில் வேறு முறைகள் இருக்கின்றன என்று. ரஷ்யாவில் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும்பொழுது அவர்களுக்குள் ஒரே மாதிரியான எண்ணம் இல்லை, ஒருமித்த எண்ணம் இல்லை. மூன்று விதமான எண்ணங்கள் இருந்தன. பொது மக்களைக் கட்டுப்படுத்தி அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் வகையிலே ஒரு உத்வேகத்தை உண்டு பண்ணினார்கள். சர்வாதிகார நாட்டில் அந்த வகையிலே சகாக்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்திருக்கின்றன. ஸ்டாலின் இருந்தார். டிராட்ச்கி என்று ஒருவர் இருந்தார். புல்கானினைப் போன்ற நிதானவாதிகள் இருந்தார்கள். அகில உலகப் பாட்டாளி மக்களுடைய புரட்சியை உதவியாகக் கொண்டு நடத்தவேண்டும் என்று சொன்னார் ஒருவர். இன்னொருவர் வேறுவிதமாகச் சொன்னார். அவர்களெல்லாம் கொஞ்ச காலத்தில் மறைந்துபோனார்கள். எப்படிப் போனார்கள்? சகாக்கள் போன இடம் தெரியவில்லை. அப்படிப்பட்ட சர்வாதிகார நிலைமையிலே திட்டத்தை வேகமாக நடத்தவேண்டும் என்று அவர்கள் ஆசைப்பட்டார்கள். நம் முடைய ஜனநாயக நாட்டிலே நாட்டு பொது மக்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கொண்டு தான், நம்முடைய திட்டங்களைச் சரிவர நிறைவேற்றுவதற்காக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் பல குறைகள் ஏற்படுகின்றன. அந்தப் பணியில் நாம் எவ்வாறு ஈடுபடவேண்டும், திட்டங்களை நிறைவேற்றுவ

10th August 1965] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

தில் ஸ்தல மக்களோடு, ஸ்தலத்திலேயே பொது மக்களோடு தொடர்பு கொண்டு திட்டத்தைச் சரிவர நிறைவேற்றுவதற்கு, பணியில் எவ்வாறு செயல்படவேண்டும் என்று அவர்களுக்கு நாம் கூறவேண்டும். அந்த யோசனைகள் மிகக்குறைவாக இருக்கின்றன. எத்தனையோ வகையில் அரசாங்கம் செலவிட்டாலும் கூட, செலவிழக்கின்ற பணம் நல்ல வகையில் பயன்படுகிறதா என்பதை நாம் யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். வாங்கிய பணம் எதற்காக வாங்கப்பட்டதோ அந்தக் காரியத்திற்காகச் செலவிடப்பட்டதா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒருவர் பாம்பரையாக ஒரு ஏகர் நிலம் வைத்திருந்தால், அவர் அதிலே கிணறு வெட்டுவதற்கு ரூ. 2,000, 3,000 கொடுத்து உதவி செய்கிறோம். அந்தத் திட்டம் நல்ல திட்டம். அந்தத் தொகை வேறுவிதமான வகையில் செலவிடப்படுகிறது என்ற புகார்கள் சொல்லப்படுகின்றன. சமுதாயத்தில் இம்மாதிரி நினைமகள் இருந்தால், திட்டம் நல்ல முறையில் நடக்காது. பொது மக்களிடையே ஏதோ ஊழல்கள் இருக்கின்றன, குறைகள் இருக்கின்றன என்று நாம் பெரிதாகப் பேசுகிறோம். அவர்கள் எல்லாம் வெளி நாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் அல்ல, இந்த நாட்டிலுள்ள சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த பொது மக்களே தவிர, வேறு யாருமில்லை. பொது மக்கள் என்றால் யார்? திட்ட அதிகாரிகள் என்றால் யார்? எனக்குச் சொந்தக் காரர், இன்னொருவருக்குச் சொந்தக்காரர், அல்லது அயல்வீட்டுக் காரர், அப்படி ஒருவருக்கொருவர் தெரிந்தவர்கள்தான். நாட்டிலுள்ளவர்களுடைய பிள்ளைகள், அவர்களுடைய சொந்தக்காரர்கள், திட்டத்தை நடத்திவைக்கக்கூடிய அதிகாரிகள். சமுதாயத்தில் தீமை இருக்கிறது, அந்தச் சாயம் அங்கே ஏறி இருக்கிறது. நாம் எல்லாம் அரிச்சந்திரர்களா? சமுதாயத்திலுள்ளவர்கள் அரிச்சந்திரர்களாயிருந்தால் உத்தியோகத்திலிருப்பவர்கள் அரிச்சந்திரக் குஞ்சுகளாகியிருப்பார்கள். நாட்டில், சமுதாயத்தில் இருக்கும் தீமை என்ன, அதைத் களைவதற்கு நாம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதை யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். இப்படியெல்லாம் குறைகள் காணப்படுகின்றன என்றால் அவைகளைத் திருத்திக்கொள்ளவேண்டும். நம்மை நாமே திருத்திக் கொண்டால் சமுதாயம் திருந்தும் என்ற எண்ணத்தை நாம் மேற்கொள்ளவேண்டும். நாட்டில் உள்ளவர்கள், எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் விஷயங்களை ஆராய்ந்து அறிந்து பொறுப்பு உணர்ச்சி யோடு புதுத் திட்டங்களைக் கொடுக்கிறார்கள், மாற்று யோசனையைக் கொடுக்கிறார்கள், அத்தனை அலுவலக உத்தியோகஸ்தர்களுடைய நிர்வாக ஒத்துழைப்பைப் பெறவேண்டும் என்ற எண்ணங்கள் அவர்களுக்கு இருக்கின்றன, அப்படி ஒரு எதிர்க்கட்சி உருவாகியிருக்கிறது, நாம் இருந்தால் என்ன, அவர்கள் இருந்தால் என்ன, அந்த வகையில் அவர்கள் உருவாகி வருகிறார்கள் என்ற நம்பிக்கை ஆளும் கட்சிக்கு ஏற்படவேண்டும். பொது மக்களுக்கும் அந்த நம்பிக்கை ஏற்படவேண்டும். பொது மக்களிடத்திலே அந்த எண்ணம் உருவாகும் வகையில் எதிர்க்கட்சி அமைய வேண்டும். நான் ஒரு கிராம வாசி. கிராம வாசியாக இருந்தாலும், நான் எனக்குத் தோன்றியதை இங்கே சொல்கிறேன்.

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [10th August 1965]

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குப் பொறுப்பு உணர்ச்சி வேண்டும்; நியாய உணர்ச்சி வேண்டும். அந்த வகையில் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அனைவர்களுடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டும்; பொது மக்களிடையே அம்மாதிரி ஒரு நல்ல எண்ணத்தையும் நம்பிக்கையையும் உண்டாக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் திட்டம் சரிவர நிறைவேறும். அந்த வகையில் நிறைவேற்றி வைப்பதற்கு அனைவரும் முன்வர வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறிக் கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, 'நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நகல்', அவையின் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும், என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள தீர்மானத்திற்கு நான் கொடுத்துள்ள திருத்தத் தீர்மானத்தை ஒட்டி சில கருத்துக்களை வழங்க நான் முற்படுகிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடியும் கட்டத்திற்கு வந்து, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் எடுத்துக் கொள்கின்ற நிலையில் இருக்கிறோம். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி இந்த அவையிலே பரிமாறப்படுகின்ற கருத்துக்கள் எதிர்காலத்தில் இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் செம்மையான முறையில் உருவாக்கப்பட பயன்படும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் இப்பொழுது இந்த மன்றத்தின் ஆய்வுக்கு இந்த நகல் குறிப்பு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது என்பதை நான் உணர்கிறேன். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு முன்னால், திட்டம் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற பிரச்சனை இந்த மன்றத்தினுடைய உறுப்பினர்கள் பலரால் ஆராயப்பட்டது. திட்டமிடப்பட்ட பொருளாதாரத்தின் மூலமாகத்தான் இப்பொழுது நாட்டினுடைய நல்லாழ்வைப் பெருக்குவதற்கு வழிவகைகள் காணவேண்டும் என்ற கருத்தில் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தாருக்குக் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. திட்டமிட்டு செயல்படுகின்ற செயல்களிலே பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன, திட்டமானது எதிர்பார்க்கின்ற அளவுக்கு நிறைவேற்றப்படாமல், நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு வழி செய்யப்படாமல் இருக்கிறது என்ற குறைகளைச் சொல்லுகிறபொழுது, திட்டமே இல்லாமல் இருந்தால், திட்டமிடப்படாமல் இருந்தால், இதைவிட இன்னும் மோசமான நிலை ஏற்படும் என்ற கருத்தைப் பலரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். திட்டமே கூடாது என்று யாரும் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கனம் உறுப்பினர் திரு. சா. கணேசன் கூட திட்டம் வேண்டாம் என்று தாங்கள் சொல்ல வரவில்லை, ஆனால் திட்டத்தில் இருக்கிற குறைபாடுகள் நீக்கப்படவேண்டும், இந்த முறையிலே அமைக்கக் கூடாது, இப்படி அமைக்க வேண்டும் என்று விளக்கங்கள் தருகிறோம் என்று அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். திட்டம் வேண்டுமா, வேண்டாமா அல்லது திட்டத்தை ஒத்தி வைக்கலாமா என்ற கருத்துக்கள் நாட்டிலே பரிமாறிக்கொள்ளப்படுகின்றன.

10th August 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

எதிர்க்கட்சியினரிடத்திலிருந்தும், மற்றவர்களிடத்திலிருந்தும் மட்டும் இம்மாதிரி கருத்துக்கள் வருகின்றன என்பது அல்ல. இந்திய அமைச்சர் அவையைச் சார்ந்த அமைச்சர் திரு. எஸ். கே. பட்டில் அவர்கள் திட்டத்திற்கு ஓய்வு தாலாம், திட்டத்தைப் பிறகு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று அவர்கள் கருத்துத் தர, 'அதே மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் அவையைச் சார்ந்த அமைச்சர் திரு. வி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் திரு. பட்டில் அவர்கள் சொல்லுகிறபடி திட்டத்தை ஒத்திவைக்கக்கூடாது, அதனால் கேடுகள் ஏற்படும், எனவே திட்டத்தை ஒழுங்காக நடைமுறைப்படுத்தவேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். எதற்காக நான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், திட்டத்தை ஒத்திப்போடலாமா, நிறுத்தி வைக்கலாமா என்ற அத்தகைய கருத்து வேறுபாடுகள் பலருக்கு இருந்தாலும், இந்த மன்ற உறுப்பினர் களுடைய அத்தனை பேர்களுடைய கருத்தையும் ஒன்று திரட்டிப் பார்ப்போமானால், திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தின் மூலம் நாம் மக்களை முன்னேற்ற வழிவகைகள் காணவேண்டும் என்ற அடிப்படை எண்ணம் கொண்டவர்களாக இருக்கிறோம். இப்போது திட்டப்படுகிற திட்டம் இருக்கிற வசதிகளை எந்த எந்த வகையில் பெருக்கலாம் என்பதற்கு வழிவகைகளைக் கண்டு, அந்த வசதிகள் எல்லாம் பொதுமக்களுக்குப் போய்ச் சேருகிற வகையில் அமைந்தாக வேண்டும். நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்திற்கு அடிப்படையான நோக்கமே இன்று நாட்டில் உள்ள மக்களுடைய தேவை என்ன என்பதை உணர்ந்து, அந்தத் தேவையை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் நாம் அமைக்கின்ற திட்டம் அமைய வேண்டும் என்பதுதான். அந்த அடிப்படையில் தான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதைத்தான் டாக்டர் நடராசன் அவர்களும் சொன்னார்கள். திட்டங்கள் அமைக்கும்போது இரண்டு வகையில் அமைக்கலாம். இருக்கிற வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கான வழிவகைகளைக் கண்டு அவை பொதுமக்களிடத்தில் போய்ச் சேருகின்றனவா என்பதைப் பார்த்துக்கொள்ளும் வகையில் திட்டம் அமைத்துச் செயல்படுத்தலாம். பொது மக்களுடைய தேவை இன்ன இன்ன என்பதை முதலிலேயே கண்டு, அதற்குத் தகுந்தாற்போலத் திட்டங்களை வகுத்துச் செயல்படுத்தினால் நாம் போடுகிற திட்டங்களினால் மக்களுடைய தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படும். இது ஒரு வகை. இந்த வகையில் நமது நான் காவது திட்டம் அமைக்கப்படவேண்டும் என்பது தான் நான் கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தின் நோக்கமே. நாட்டு மக்களுடைய தேவையை உணர்ந்து நம்முடைய திட்டத்தைத் தேவைக்குத் தகுந்தாற்போல அமைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தையே வலியுறுத்தியிருக்கிறேன். இப்போது அரசாங்கம் தீட்டியிருக்கிற திட்டத்தின் இறுதி நோக்கம் அதுவாக இருந்தாலும் கூட முறை மாறுபடுகிறது. இந்த அடிப்படைக் கொள்கையில் செய்யப்பட்ட வேண்டிய மாறுதல் எளிதாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்று என்று நான் கருதவில்லை. டாக்டர் நடராசன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல இதனால் அடிப்படை அமைப்பே மாறுகிறது. இதை ஏற்றால் உடனடியாகத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த முடியாமல் காலத்தாழ்வு ஏற்படும். கடுமையான நடவடிக்கைகள்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [10th August 1965]

மூலம் கடுமையான ஒத்துழைப்பின் மூலம் தான் இதை நிறைவேற்ற முடியும் என்று சொன்னார்கள். கடுமையான ஒன்று எளிதில் வராது என்று நினைக்கிறேன். மக்களுடைய தேவையை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு தான் திட்டம் தீட்டப்பட வேண்டும் என்பதைப் பலரும் உணர்கிறார்கள். நாம் போடுகிற திட்டத்தின் பலன் பொதுமக்களிடத்தில் போய்ச் சேருகின்ற அளவு இருக்கவேண்டும் என்பது பலராலும் கூட இந்த மன்றத்தில் எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நிறைவேறிய பின்னாலும் கூட அவற்றின் பலாபலன்கள் இன்னமும் மக்களை வளப்படுத்துவதற்கு, வாழ்க்கையின் இன்றியமையாத தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்குப் பயன்படவில்லை என்பது உணரப்பட்டு வருகிறது. இப்போது தானே திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம், இன்னும் பத்தாண்டு கழித்து, இருபத்தாண்டு கழித்து பெரும்பாலான மக்களுடைய தேவையை இந்தத் திட்டங்களே ஈடுசெய்கின்றனவாக இருக்கும் என்று சொல்லி விடலாம். இன்றைக்குள்ள நிலைமை என்ன, நம்முடைய மூன்று திட்டங்களினால் மக்கள் எதிர்பார்த்த பலன் கிட்டியிருக்கிறதா? அவர்களுடைய இன்றியமையாத தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் கிழ் மட்டத்தில் உள்ள பெரும்பாலானவர்களை அணுக முடிந்திருக்கிறதா என்றால் நிச்சயம் இல்லை. சாதாரண மக்கள் இன்றைய தினம் எதிர்பார்ப்பது—பெரிய ஆடம்பர வள வாழ்வு இல்லை. அவர்களுக்குத் தேவை வயிற்றுக்குச் சோறு—மூன்று வேளைச் சோறு, அதுவும் முழு அளவுச் சோறு. இன்றைக்கு மக்கள் விரும்புவது வயிற்றுக்கு முழு அளவு அணவு வேண்டும், உடுக்க உடை வேண்டும், இருக்க நிழல் வேண்டும் என்பது தான். இந்த அடிப்படை தேவைகளையாவது பூர்த்தி செய்யக்கூடிய வகையில் நம்முடைய திட்டம் அமையுமா என்பதைத்தான் நாம் கவனிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

அண்மையில் நாட்டின் நிலைமையை நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்து டாக்டர் பி. எஸ். லோகநாதன் அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிற அறிக்கையிலே ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரண மாக இன்றைக்கு அடி மட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண கிராம ஜனங்களின் சராசரி வருமானம் ஒரு நாளைக்கு 68 காசு தான் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் நாம் போட்டிருக்கிற திட்டங்களின் பலன் இன்னமும் பெரும்பாலான மக்களுக்குக் கிட்டவில்லை என்பதைத்தான் சுட்டிக் காட்டுகிறது. ஆனால் எடுத்துச் சொல்லலாம். 'நாம் போட்டிருக்கக்கூடிய திட்டத்தின் பலனை உடனடியாக இப்போதே காணமுடியாது. பத்து ஆண்டு, பதினைந்து ஆண்டு கழித்தே காணமுடியும்' என்று சொல்லக்கூடும். இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு விட்டன. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிகிற கட்டத்தில் நாம் இருக்கிறபோது சராசரி ஒரு தனி நபர் வருமானம் 68 காசு தான் என்று எடுத்துக் காட்டப்படுகிறபோது நான்காவது திட்டத்தை நாம் எந்தவகையில் அமைக்க வேண்டும் என்பதை உணரவேண்டும். சராசரி ஒரு தனி நபர் வருமானம் 68 காசு என்கிறபோது அடி மட்டத்தில் இருக்கிற ஒரு கோடி

10th August 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மக்களின் வருமானம் 27 காசுதான். அதற்கு அடுத்த மட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஐந்து கோடி மக்களின் வருமானம் 32 காசுதான். அதற்கு அடுத்த மட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய 5 கோடி மக்களின் சராசரி வருமானம் 42 காசுதான் என்பதை எல்லாம் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நான் குறிப்பிட விரும்புவது எல்லாம் 'நாம் போடுகிற திட்டங்கள் நம்முடைய மக்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடியவையாக இருக்கவேண்டும். பெரும்பாலான சாதாரண கோடானுகோடி மக்களும் பயன்பெறத் தக்கனவாக அமையவேண்டும், என்பதுதான் பல பொருளாதார நிபுணர்களும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பண்டித நேரு அவர்களே இந்தக் கருத்தை எடுத்துச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் நாம் நினைவுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும். நாம் போட்டிருக்கிற திட்டங்கள் மூலம் யார் பயன்பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது பணக்காரர்கள் மேலும் பணக்காரர்களாகப் பயன்பட்டிருக்கிறதே தவிர ஏழைகள் இன்னும் சில இடங்களில் ஏழைகளாகவே ஆகின்ற அளவு மேலும் மோசமாகக் கூடிய சூழ்நிலையைத் தான் தோற்றுவித்திருக்கிறது என்பதைப் பலரும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போதுள்ள நிலைமையைப் பார்த்தால் கூட அடைப்பற்றி டாக்டர் பி. எஸ். லோகநாதன் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்கிறபோது—

'A low level of per capita income and a high degree of dependence on agriculture continues to be the dominating feature of the rural economy of India'.

'இந்தியாவில் வேளாண்மைத்துறை மூலம் வருகிற பலாபலன் களைப் பொறுத்தே கிராம மக்களுடைய வாழ்க்கை முறை அமைந்திருக்கிறது. அவர்கள் நிலைமை இன்றைக்கும் தாழ்ந்த நிலையில் தான் இருக்கிறது' என்பதைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதுவும் அல்லாமல்—

'The ownership of tangible wealth in rural India is heavily concentrated in the hands of a few'.

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அகையால் கிராமப்பகுதிகளில் கூட செல்வம் ஒரு சிலரிடத்தில் குவிக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறதே தவிர பரவலாக இருக்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை என்ற கருத்தை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நாங்கள் வற்புறுத்த விரும்புவது எல்லாம் நாம் போடுகிற திட்டங்களின் பலன் ஒரு சில இடத்தில் குவியாமல் நாட்டு மக்களிடையே பரவலாகப் போய்ச் சேருகின்ற வகையில் அமைக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான். இதையே திரும்பத் திரும்ப வற்புறுத்தக்கூற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இங்கே நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றிய விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் மூலமாக தனி நபர் வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட வருகிறபோது இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் தனி நபர் வருமானம் 1965—66-இல் சராசரி ரூ. 391 ஆகக் கூடும் என்று புள்ளி விவரம் தரப்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [10th August 1965]

படுகிறது. இப்போது தரப்பட்டிருக்கிற நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில் தனி நபர் வருமானம் எந்த அளவுக்குப் போய் இருக்கும் என்ற கருத்துத் தெரிவிக்கப்படவில்லை.

(திரு. எஸ். நஞ்சுண்ட ராவ் தலைமை)

இப்போதுள்ள தனி நபர் வருமானத்தை எந்த அளவு உயர்த்திக் கொள்ள முடியும் என்பதற்கான விளக்கம் இதில் இருந்து பெற முடியவில்லை. அதுமட்டும் அல்லாமல் நாம் போடுகிற திட்டங்களின் பலன் சமுதாயத்தில் உள்ள எல்லாத் தரப்பினர்களுக்கும் போய்ச் சேருகின்ற அளவில் இருக்க வேண்டும். இப்போது அகில இந்திய அளவில் திட்டம் தீட்டப்பட்டு, அதற்கடுத்த கட்டமாக மாநில அளவில் திட்டங்களைப் பரிசீலனை செய்து அமைக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. இந்த முறைகள் இருக்க வேண்டும் என்றாலும் கூட இன்னும் சில முறைகளை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். முதலில் அங்காங்கு இருக்கிற மாவட்டத்தின் நிலைமையைக் கண்டு அறிந்து, அவற்றின் தேவைகளைக் கண்டு அறிந்து, டிஸ்ட்ரிக்ட் பளான் என்ற அடிப்படையில் மாவட்ட அளவிலேயே திட்டங்கள் தீட்டப்படுகின்ற முறை ஏற்படுத்தப்பட்டு, அவை மாநில அளவில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு தொகுக்கப்பட்டு, அதற்கடுத்த கட்டமாக அகில இந்திய அமைப்புத்தான் என்று இல்லாமல் மண்டல அமைப்பு என்ற நிலைமையில் இருந்து, கடைசிக் கட்டமாக அகில இந்திய அளவில் திட்டம் தீட்டப்பட்டால் தான் அவை நேரிடையாக மக்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடியதாக அமையும். இப்போது இரண்டே அமைப்புகள் தான் இருக்கின்றன. ஒன்று அகில இந்திய அமைப்பு, இரண்டாவது மாநில அமைப்பு. இந்த இரண்டு அமைப்புகள் மூலமாகத் திட்டம் தீட்டப்படுகிறது. அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்தால் இதை மாவட்ட அளவிலேயே தயாரித்து பிறகு மாநில அளவிலும், பின்னால் மண்டல அளவிலும், கடைசியாக அகில இந்திய அளவிலும் உருவாக்க முடியும். இந்த அளவில் எடுக்கப்படுகிற முயற்சிகள் தான், இந்த அளவில் அமைக்கப்படுகிற திட்டங்கள் தான் மாவட்ட அளவிலேயே மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய ஒரு திட்டமாக அமையக்கூடும்.

10-00
a.m.

நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் நாம் அதிகமாக வேளாண்மைத் துறையையே நம்பி இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதைத் தொழில் மயமாக ஆக்க முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இருந்தாலும், வேளாண்மைத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் இங்குள்ள நீர் ஆதாரங்கள் அதிக அளவு பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இருந்தும், லட்சிய அளவை நம்மால் உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை. தீட்டப்படுகிற திட்டத்தின் மூலம் புதிய அளவு நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரமுடியுமா என்றால் அதற்குப் போதுமான வாய்ப்பு இருப்பதாகவும் தெரியவில்லை. மிக்க முயன்று முயற்சி செய்தால் 1966-1970-ல் 11 லட்சம் ஏக்கரா தான் புதியதாகச் சாகுபடிக்குக்

10th August 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்!]

கொண்டு வரலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, அதிகப்படியாகப் புதிய நிலங்களை நீர்ப்பாசனத்திற்குக் கொண்டு வந்து வேளாண்மையைப் பெருக்குவதற்கு வழி இல்லை என்று தெரிகிறது. தமிழக நீர்ப்பாசன நிலையைப் பொறுத்த வரையிலும், ஆற்று நீர்ப்பாசனத்தின் மூலமாக வேளாண்மையைப் பெருக்குவதற்கு வழி இல்லை. ஆற்று நீர்ப்பாசனம் அத்தனையும் நாம் பெற வேண்டிய அளவிற்குப் பெற முயற்சி எடுத்துவிட்டோம். சிறிய நீர்ப்பாசனங்கள் மூலமாகத்தான் இனி நீர்ப்பாசனம் பரவாத இடங்களில் கொண்டுபோய்ப் பரப்ப முடியும் என்ற கருத்து இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், நீர்ப்பாசனத்திற்கு ஆற்று நீரைப் பெற முடியாத நிலையில் ஆற்றின் கீழே உள்ள ஊற்று நீரின் மூலமாகப் பெற முடியும். தென் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், கீழே பாறை நிலமாக அமைந்திருக்கிற காரணத்தால் கீழ் நீரோட்டங்கள் பல இருக்கின்றன என்று நில நூல் வல்லுநர்கள் கண்டறிந்திருக்கிறார்கள். கீழ் நீரோட்டங்களைக் கண்டுபிடித்து, ஊற்று நீரை வெளியே கொண்டு வந்து பயன்படுத்துகிற நிலையில், அதிலிருந்து வருகிற அளவு எவ்வளவு என்பது வந்த பிறகுதான் தெரியும். அதிலிருந்து வருகிற அளவைப் பொறுத்துத்தான் நீர்ப்பாசனத்தைப் பெருக்குவதற்கு வழிவகை ஏற்படுத்த முடியும் என்று எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது.

இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்ட நகல் குறிப்பிலே குறிப்பிடுகிற போது, தென் மண்டலத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், தென் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், குறிப்பாகத் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், நீர்ப்பாசன வசதியைப் பெருக்குவதற்கு வழிவகை இல்லையே தவிர, தென் மண்டலத்தை ஒன்றாக வைத்துப் பார்க்கும்போது, நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கு வழிவகைகள் இருக்கின்றன. அந்த வழிவகைகளை நாம் பெறவேண்டுமானால், அண்டை மாநிலங்களோடு செய்துகொள்ளுகிற ஒப்பந்தத்தைப் பொறுத்துத்தான் அது அமைய முடியும் என்ற கருத்தும் இந்த நகல் குறிப்பிலே கூறப்படுகிறது. அந்த அளவிலே பார்க்கும் போது மண்டலத்தைப் பொறுத்த வரையில் சிலபல தன்மைகளில் தொடர்ந்து நடவடிக்கைகள் எடுக்கக் கூறுபாடு இருக்கும் காரணத்தினால், மத்திய திட்ட அமைப்புக்கும் மாநிலத் திட்ட அமைப்புக்கும் இடையில் மண்டலத் திட்ட அமைப்பு ஒன்று இருக்குமானால் அதிக பலனை ஏற்படுத்த வழி ஏற்படும் என்ற கருத்தைச் சுட்டிக்காட்ட நான் விரும்புகிறேன். இப்பொழுது மண்டலக் குழு என்ற வகையில், தென் மண்டலக் குழு, வட மண்டலக் குழு, மேற்கு மண்டலக் குழு, கிழக்கு மண்டலக் குழு, மத்திய மண்டலக் குழு என்று ஐந்து மண்டலக் குழுக்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் சாதாரணமாக ஆலோசனை சொல்லி, அவரவர்கள் கருத்துக்களைப் பரிமாறி ஆலோசனை சொல்கிற அளவோடு மூன்று மாதங்களுக்கு

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [10th August 1965]

ஒரு முறை, நான்கு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை, ஒரு நாள் அல்லது இரண்டு நாள் கூடிக்கூடியும் ஆலோசனைக் குழுக்களாக இருக்கின்றன. அதைவிடக் கொஞ்சம் அதிகப்படியாகத் திட்டத்திலே அக்கறை செலுத்தி நிறைவேற்றுகிற குழுவிலேயே மண்டலக் குழுக்கள் பெறுமானால் அதிக வசதிகள் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட முடியும். மாநிலங்கள் மொழியின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்கின்றன. மொழியின் அடிப்படையில் வளருகிற நாகரிகம், பண்பாடு அடிப்படையிலும், அதன் மூலம் தேசிய உணர்ச்சி அடிப்படையிலும் மாநிலங்கள் அமைந்து தீர்வேண்டியனவாக அமைந்துவிட்டன. அந்த அடிப்படையிலே தமிழகம், ஆந்திரம், கேரளம், கருநாடகம், வங்காளம், குஜராத் போன்ற பல்வேறு மாநிலங்கள் உருவாகியிருக்கின்றன. எனவே, மொழி அடிப்படை காரணமாக, மொழி மூலமாக நாகரிகமும், பண்பாடும், அதன் மூலம் ஏற்படும் தேசிய உணர்ச்சி வரலாறும், பரம்பரைத் தன்மையும், உள்ள உணர்ச்சியும் சேர்ந்து மாநிலங்கள் சிலபல நடவடிக்கைகளை ஏற்று நடத்த வேண்டும், எங்களுடைய மாநிலத்தை நாங்கள் ஆளவேண்டும் என்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டு வருகிறது. அதற்கு மதிப்பு அளித்து மாநிலங்கள் அமைகின்றன. ஆனால், பொருளாதார வளர்ச்சி, மற்ற நிலைகளைப் பொறுத்த வரையிலும், கல்வி, வேறுபல நிலைமைகள், சுகாதார வசதிகள், அன்றாட நடவடிக்கைகள், உள்ளாட்சி மன்ற நிர்வாகம் மற்ற நிலைமைகள் வளர்ச்சித் திட்டம் ஆகியவை வளர்ச்சிக்குப் பயன்பட்டாலும் வீணாகும் பொருளாதாரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கும், பயன்படாமலிருக்கும் இயற்கைச் செல்வங்கள், வசதிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கும் மண்டலங்கள் உருவாகுமானால் அந்த மண்டலங்களினுடைய அடிப்படையில் நல்ல பலன்கள் ஏற்படுவதற்கு வழிவகை ஏற்பட முடியும். அந்த முறையிலே பொருளாதாரத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் இணைப்பின் மூலமாக நான்கு தென் மாநிலங்களும் ஒரு மண்டலமாக அமைந்து ஒன்றோடொன்று இணைத்துக் கொள்வதன் மூலமாக, அதிகப்படியாக இருக்கும் இடத்திலிருந்து தேவையான இடங்களுக்கு மின்சார வசதி பெற்றுக்கொள்ளலாம். இந்த மன்றத்தில் அன்று தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியது போல், குறுகிய இடமாக இருக்கிற ஒரு எல்லைப் புறத்தில் மின்சாரத்தைக் கொடுத்து விட்டு அந்த அளவு மின்சாரத்தை வேறொரு எல்லைப் புறத்தில் வாங்கிக் கொள்வதன் மூலம் சேதாரத்தைத் தவிர்க்க முடியும், அதற்கு இணைப்பு பயன்படும். அந்த இணைப்பின் அடிப்படையில் ஆற்று நீரைப் பொறுத்த வரையில், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் ஓடுகிற பல ஆறுகளின் தண்ணீர் இந்த நாட்டுக்குப் பயன்பட முடியும். அது கேரளத்திற்கோ மைசூர் மாநிலத்திற்கோ பயன்படாது. அந்தப் பயன்படாத நிலையில், மண்டல அளவில் நல்ல தொரு திட்டம் தீட்டப்படாததால், இருந்து வருகிறது. விருப்பமும் ஆசையும் இருந்தாலும், அதை நிறைவேற்ற முடியாமல் அண்டை மாநிலங்களில் உள்ள மலைகளில் பெய்கிற மழை நீர்

10th August 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

யாருக்கும் பயன்படாமல் வீணாகப் போகிறது. அந்த நிலைமையிலிருந்து மாற்றி, அந்த நீரைப் பயன்படுத்துவதற்கு இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் வழிவகை இருக்கிறது. அந்தந்த மாநிலத்திலுள்ள நீரைப் பொறுத்து, மின்சாரத்தைப் பொறுத்து வசதிகள் வாய்ப்புகளைப் பொறுத்து முழு உரிமை அந்தந்த மாநிலங்களைச் சேர்ந்ததாக இருந்தாலும் அங்கிருந்து எவ்வளவு தண்ணீர் வரவேண்டும், இந்த மாநிலம் அந்த மாநிலத்திற்கு எவ்வளவு பொருளைத் தரவேண்டும், இங்கிருந்து மின்சாரத்தைத் தரவேண்டிய அளவிற்கும், அந்த மாநிலத்திலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளவேண்டிய அளவிற்கும், ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வதற்கு மண்டலத் திட்டக் குழு அமைந்தால் மிகப் பயன்படும். பொருளாதார அடிப்படையில் நான்கு மாநிலங்களும் ஒன்றுபடுவதோடு, வர்த்தக அடிப்படையிலும் பண்டங்களைப் பரிமாறிக்கொண்டு, உற்பத்தியாகும் பண்டங்கள் போய்ச் சேரும் அளவிற்கும் ஒத்துழைக்க முடியும். நான்கு மாநிலங்களும் திட்டமிட்டு ஒன்றோடொன்று தொடர்பு கொண்டால் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஏற்றதாக அமைய முடியும். எனவே, அந்த மண்டலத் திட்டக் குழு ஒன்று அமைப்பதன் மூலமாக, அந்த அமைப்பின் காரணமாக, இந்தியத் திட்டக் குழு அல்லது மாநிலத் திட்டக் குழுவிற்கு முரண்பாடாக அமையும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. முரண்பாடு இல்லாமல், வேறுபாடு இல்லாமல், ஒன்றுக்கொன்று ஆதரவு தரும் வகையில், மேலும் வற்புறுத்துகிற, வலியுறுத்துகிற வகையிலே மண்டலக் குழுக்கள் அமையலாம். அந்த அளவு கவனம் செலுத்த வேண்டும். கவனம் செலுத்தினால் நன்றாக அமையும்.

ஆற்று நீர்ப் பங்கிடு, வேறு பல பிரச்சினைகளை யோசிக்கும் போது, அதிகாரிகள், இன்ஜினீர்கள் உட்கார்ந்து பேசினார்கள்; ஒரு முடிவுக்கும் வரவில்லை என்று எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட விஷயங்களிலே அதிகாரிகள் மட்டுமே பேசி ஒரு முடிவிற்கு வந்துவிடுவார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. அந்தந்த மாநிலத்தினுடைய இன்ஜினீர்கள் அந்த மாநிலத்தின் அமைச்சர்களும் அதிகாரிகளும் கூறுகிற கருத்தின் அடிப்படையிலேதான், பேச்சைத் துவக்கிப் பேச்சை முடிக்க முடியும் என்ற உணர்வின் அடிப்படையிலே தான் செயல்படவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள், அவர்கள் அதிகாரிகள் என்ற காரணத்தினால். கேரள அதிகாரிகளும் தமிழக அதிகாரிகளும் அல்லது ஆந்திர அதிகாரிகளும், தமிழக அதிகாரிகளும் அல்லது மைசூர் மாநில அதிகாரிகளும் தமிழக அதிகாரிகளும் உட்கார்ந்து பேசுகிறார்கள் என்றால், அவர்கள் ஒருமித்த முடிவிற்கு வந்துவிடுவார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்ப்பது தவறு. எப்படி எப்படிப் பேசவேண்டும் என்று அந்தந்த மாநில அரசாங்கங்கள் சொல்லியனுப்பி அந்த அடிப்படையில்தான் அதிகாரிகள் பேசவேண்டியிருப்பதால், ஆரம்பத்தில் எந்தக் கட்டத்தில் ஆரம்பித்தார்களோ அதே கட்டத்தில் தான் முடிக்கும் அளவிற்கு வந்து சேர்வார்கள். ஆகவே, அதிகாரிகள் மட்டுமல்லாமல் அமைச்சர்கள் கூடி, மத்திய அமைச்சர் வேண்டுமானால் அவரும் உடன் இருந்து, தீர்த்துக்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [10th August 1965]

கொள்ளும் வகையில், இயற்கைச் செல்வங்களை வினாக்காமல் ஒன்றுக்கொன்று பயன்படுத்திக்கொள்வதன் மூலமாக நாம் நிறைவேற்றும் திட்டங்கள் மேலும் வலுவடைவதற்குப் பயன்பட முடியும்.

மேலும், இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், திட்டங்களை அதிகமாக ஆக்க அத்தகைய முயற்சியில் போடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களில் 850 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இருக்கக்கூடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மத்திய அரசாங்கம் தருவதையும் சேர்த்து மாநில அரசாங்கம் செலவிடும் தொகையையும் சேர்த்து 850 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஆக்கக்கூடும் என்று தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. இதிலே மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற அத்தகைய பங்கு எப்படியிருக்கும் என்பதைப் பற்றியும் தெளிவு நமக்கு அதிகமாக இல்லை. இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக நமக்குக் கிடைக்கும் அத்தகைய வகை போக, மத்திய சர்க்கார் தரும் உதவி நிதி போக, இந்த மாநிலம் எந்த எந்த வகையில் சுடுகட்டப் போகிறது என்ற தெளிவு இந்த நகல் குறிப்பில் இல்லை. ஒருக்கால் இனிமேல் தீட்டப்படுகிற நகல் குறிப்பில் அத்தகைய வழிவகை தெளிவுபட எடுத்துச் சொல்லப்படுமோ என்னவோ. போடப்பட்டிருக்கிற நிதியை, போடப்படும் அத்தகைய மூலதனத்தை மத்திய சர்க்கார் கொடுப்பது போக இந்த மாநிலமே பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளும் அத்தகைய நிதியை இந்த அரசு எந்த எந்த வழியிலே பெறப் போகிறது என்பதைப்பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்த வழிகள் தெளிவாக எடுத்துச் கூறப்படவில்லை. அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லும்போது, கனம் உறுப்பினர் டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் கூட எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில் ரூபாய்க்கு நான்கணை அளவிற்கு வரி போடவேண்டிய கட்டம் வரும். அந்த அளவிற்கு வரி போட்டு எடுக்கப்போகிறார்களா? அல்லது, அதிகமாகத் தொகையை மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து கேட்டுப் பெறுவதன் மூலம் இந்த மாநிலத்திற்கு அதிக வரி விழாத அளவுக்குக் காப்பாற்றப் போகிறார்களா என்பதைப்பற்றி அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அந்த வழிவகையைப்பற்றி இதிலே எடுத்துச் சொல்லப்படவில்லை. அது மாத்திரமல்ல. மாநிலத்தினுடைய நிலையைப் பொறுத்துப் பார்க்கும்போது கூட, ஜனத்தொகை அடிப்படையில் பார்க்கும்போது, நம்முடைய மாநிலத்தில் சதுர மைலுக்கு 600 சில்லரை மக்கள் இருக்கிறார்கள். அகில இந்திய அடிப்படையில் இரண்டு மடங்கு இருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. திட்டங்களை நிறைவேற்றும் அத்தகைய நிலைமையில் மக்கள் தொகை அடிப்படையைக் கருதி மத்திய அரசு தருகிற நிதியினுடைய அளவை அதிகப்படுத்துவதற்கான வகையில் முயற்சி செய்வது மிக மிக நல்லது என்ற அந்தக் கருத்தை இந்த மன்றத்தின் மூலம் எடுத்துத் தெரிவிக்க நாம் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

10th August 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தென் மண்டலத்தைப் பொறுத்த வரையில், மக்கள் எண்ணிக்கை அடிப்படையை வைத்துப் பார்த்தால், 25 சத விகிதத்தினர் அகில இந்திய அளவில் ஏறத்தாழ நாலில் ஒரு பங்கினர் தென் மண்டலத்திலுள்ள நான்கு மாநிலங்களிலும் சேர்ந்து இருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் 600 சில்லரையும், கேரளத்தில் 1,100 சில்லரையும், மற்ற இரு மாநிலங்களில் 300 சில்லரை, 300 சில்லரை மக்கள் ஒரு சதுர மைலில் இருக்கிறார்கள். தென் மண்டலத்தில் உள்ள நான்கு மாநிலங்களிலும் உள்ள மக்கட் தொகையைச் சேர்த்துப் பார்த்தால் 25 சத விகித மக்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். 25 சத விகித மக்கள் வாழும் இந்த பகுதியில், எந்த நன்மையும் மனிதனுக்குப் போய்ச்சேரவேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் சொல்கிறோம். இடத்திற்குப் பெருமை கேட்கத் தரவோ புகழ் தேடித் தரவோ இதைக் குறிப்பிடவில்லை. திட்டத்தின் பலன் மக்களுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டும் என்ற அந்த அளவில் பார்க்கும்போது நாலில் ஒரு பங்கு மக்கள் தென் மண்டலத்தில் வாழ்கிறார்கள். சென்ற திட்டங்களிலே நாம் கணக்கிடுகிறபோது கூட, சாதாரணமாக இந்தியப் பேரரசு தானே இந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதுவரையில் செலவழித்த தொகை ரூ. 14,678.31 கோடி. அதிலே தென் மண்டல அளவில் பார்க்கும்போது, மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் தென் மண்டலத்திற்கு மத்திய அரசு ஒதுக்கிய வகையில் 1,827.6 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கணக்கை நாம் பார்ப்போமானால், 12½ சத விதம் தான் வருகிறது. ஆனால், மக்கட்தொகை அடிப்படையில் 25 சத வித மக்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். எதற்காக இதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறேன் என்றால், அதிகமான அளவு மக்கள் தொகை அடிப்படையில் பார்க்கும் போது ஏற்கனவே நடைபெற்ற திட்டங்களில் இந்தத் தென் மாநிலங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் மூலம் 12½ சத விதம் தான் பெற்றிருக்கின்றன. 25 சதவித மக்கள் வாழும் தென் மண்டலப் பகுதியில் 12½ சத விதத்தான் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து தொகை பெற்றிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, தமிழகம் அதிகம் பெற வாய்ப்பு இருக்கிறது; நியாயம் இருக்கிறது. எனவே, ஒரு பகுதி ஏற்றம் பெறவும் மற்ற பகுதி தாழ்ந்து நிற்கும் நிலைமையும் இருக்கக்கூடாது என்று மத்திய அரசினருக்கு வற்புறுத்திக் கூறி, உரிய தொகையைப் பெற முயலுதல் வேண்டும். டாக்டர் பி. கே. நாராயணன் அவர்கள் தம்முடைய கட்டுரையில் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

“The Fourth Plan should take note of the fact that a number of Central Projects should be located in the South. A clear-cut resolve to impart equity, stability and continuity to the industrial-location policy is called for.”

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தீட்டப்படுகின்றபோழுது, இந்தக் கருத்தை இந்திய அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற வகையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே அதிகமான அளவுக்குக் கேட்டுப் பெறுவதற்கான வழிவகைகளை நாம் செய்தல் வேண்டும்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [10th August 1965]

நாம் கேட்டுப் பெறுகின்ற அளவுக்குத்தான் நம் மாநிலத் திட்டங்கரிலே அவைகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும். சராசரி தனி நபர் வருமானத்தினுடைய அளவையும், மற்ற அளவுகளையும் நாம் பார்க்கும்பொழுது கூட, இந்த மாநிலத்தின் அளவு மிகவும் குறைந்த அளவாக இருப்பதை நாம் காணமுடிகிறது. அந்த அடிப்படையிலே பார்க்கின்றபொழுது, தனி நபர் சராசரி வருமானம் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்கும் மொத்தமாகச் சேர்த்துப் பார்த்தால், இந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களினால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பலாபலன்களைப் பார்க்கும்பொழுது, சதவீத அடிப்படையில் பார்க்கின்றபொழுது, அகில இந்திய உயர்வு 40.39 சதவீதம்தான். மண்டலம் மண்டலமாக கணக்கெடுத்துப் பார்க்கின்ற பொழுது, மண்டலங்களின் இடையேயுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் காண முடிகின்றது. வடக்கு மண்டலத்தைப் பொறுத்தவரையில் 65.59 சதவீதமாக இருக்கிறது. கிழக்கு மண்டலத்தைப் பொறுத்தவரையில் 59.95 சதவீதமாக இருக்கிறது. மேற்கு மண்டலத்தைப் பொறுத்தவரையிலே 42.51 சதவீதமாக அமைந்திருக்கிறது. மத்திய மண்டலத்தைப் பொறுத்தவரையில் 28.73 சதவீதம் இருக்கிறது. தென் மண்டலத்தைப் பொறுத்தவரையில் 27.02 சதவீதம்தான் இருக்கின்றது. ஆகவே, இந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களையும் மொத்தமாகச் சேர்த்துக்கொண்டு பார்த்தாலுங்கூட தென் மண்டலம் பின்தங்கிய மண்டலமாகத்தான், பின்தங்கிய பகுதியாகத்தான் இருக்கிறது என்பதை நம் மால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஆகவே, அதிகமான அளவுக்குத் தொகையைக் கேட்டுப் பெறக்கூடிய அவசியத்தில் நாம் இருக்கிறோம் என்பதை உணர்ந்து, அந்த வகையிலே இந்த மாநிலத்திற்கு அதிகமான சுமையை உண்டாக்காமல், அதிகமான அளவுக்குக் கேட்டுப்பெறுவதற்கான முயற்சிகளைச் செய்து, திட்டம் தீட்டுகின்றபொழுது இதையும் வற்புறுத்தவேண்டுமென்பதையும் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளைப் பொறுத்தவரையில், திட்டங்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்கி வருகின்றன என்று சொல்லப்படுகின்றபொழுது—பொருளாதாரத்திலே உற்பத்தி எதிர்பார்த்த அளவுக்குப் பெருகி வருகிறது என்றால் அந்த அளவுக்கு விலைவாசிகளும் இறங்க வேண்டுமென்பது சாதாரண தத்துவம் ஆகும்—உற்பத்திகள் பெருகினாலும்கூட விலைவாசிகள் இறங்கவில்லை. விலைவாசிகள் இறங்காத அளவில் கஷ்டமான நிலைமைதான் உயர்ந்துகொண்டே வருகின்றது. மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலும் விலைவாசிகளைக் குறைப்பதற்காக, அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கும்பொழுது அதிலே வெற்றிபெற வில்லை என்ற கருத்தைத்தான் நாம் சொல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். உற்பத்தி பெருகியிருக்கின்றது, ஆனால் விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன, கஷ்டங்கள் குறையவில்லை, இடையூறுகள் போக்கப்படவில்லை என்ற நிலைமைதான் இருந்துகொண்டு இருக்கிறது.

10th August 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

விலைவாசிகள் குறையவில்லையென்றால், ஒருவன் மிச்சப்படுத்துவதற்கோ தன்னுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றிக்கொண்டு, உல்லாச வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கோ, தன்னுடைய செலவுகள் எல்லாம் போக மிச்சப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு அவன் வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டு போவதற்கோ வழியேற்படாது. எவ்வளவு தான் வருமான உயர்வு வந்தாலும், அந்த உயர்வை ஈர்த்துக் கொள்ளுகின்ற அளவுக்கு விலைவாசிகள் இருக்குமானால், செலவுகள் ஏறிக்கொண்டே போகுமானால், வருமானம் வருகின்ற அளவுக்குச் செலவும் ஏறிக்கொண்டே போகுமானால், கஷ்டங்கள் போகாது, இடையூறுகள் போகாது. ஆகவே, இந்த விலைவாசிகளைக் குறைப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்வதிலே எந்த அளவுக்குச் சர்க்கார் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிந்து கொண்டு, அதற்கேற்ற வகையில் இன்னும் அதிகமான அளவில் விலைவாசிகளைக் குறைப்பதற்கான வழிவகைகளைக் காணல் வேண்டும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே முக்கிய கவனம் செலுத்தப்படுவது வேளாண்மைக்குத்தான். இந்தத் திட்டத்திலே முக்கிய கவனம் வேளாண்மை, மின்சாரம், தொழில், வீட்டு வசதி போன்றவற்றிற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது மட்டுமல்லாமல், வேளாண்மை இந்த மாநிலத்தில் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைப் பலரும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வேளாண்மைத் துறை வளர்ச்சியை நோக்கும்பொழுது அகில இந்திய ரீதியில் பார்த்தால் ஒருவருக்கு 0.98 ஏக்கர் நிலம் கிடைக்கும் என்று தெரிகிறது. ஆனால் தமிழகத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் ஒருவருக்கு 0.61 ஏக்கருக்குக் குறைவாகத்தான் கிடைக்குமென்று தெரிகிறது. அது மட்டுமல்லாமல் உணவு உற்பத்தியைப் பார்க்கின்ற பொழுது 70 லட்சம் டன் எதிர் பார்த்ததாகச் சொல்லப்பட்டது. உண்மையில் 65 லட்சம் டன் தான் உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, எதிர்பார்த்த அளவை விடக்குறைந்த அளவுதான் கிடைத்திருக்கின்றது. வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், நம்முடைய நோக்கத்தையும், தேவையையும் நிறைவேற்றக்கூடிய அளவுக்கு, திருப்திப்படக் கூடிய அளவுக்கு இருப்பதாக அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வேளாண்மைத் துறையில் 82 லட்சம் டன் உற்பத்தியை உண்டாக்குவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறோம் என்ற கணக்கும் தரப்பட்டிருக்கிறது. வேளாண்மைக்கு அதிகமான அளவுக்குத் தொகையும், ஒதுக்கப்பட்டுச் சலுகையும் தரப்பட்டு இருக்கிறது. வேளாண்மைத் துறையின் வளர்ச்சியைப் பொறுத்துத்தான் மற்றத் தொழில்களின் வளர்ச்சி அமைந்திருக்கிறது என்ற காரணத்தால் அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த வகையில் பார்க்கும்பொழுது, மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலும் வேளாண்மைக்கு மொத்தமாக ஒதுக்கப்பட்டது 13.2 சதவீதம் என்றால், இப்பொழுது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே, அதிகமான அளவுக்கு

[திரு இரா. நெடுஞ்செழியன்] [10th August 1965]

முயற்சிகள் மேற்கொண்டு இருக்கிறோம் என்று சொல்லப்படுகிற நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே வேளாண்மைக்காக ஒதுக்கியிருப்பது 10.8 சதவீதம் தான். சதவிகித அடிப்படையில் பார்ப்பதற்குமுதலாக குறைவான அளவுதான் வேளாண்மைக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, அந்த அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காகப் புதிய நீர்ப்பாசன வசதிகளின் மூலம், போதிய நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவருவதன் மூலம், தீவிரச் சாகுபடி முறைகளைக் கையாள்வதன் மூலமாக உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற குறிப்பும் தரப்பட்டிருக்கின்றது. இதைத் தவிர இருக்கின்ற நிலங்களிலே விளைவை அதிகப்படுத்துவதற்கும்; அதாவது 3,000 பவுண்டிலிருந்து 7,000, 8,000 பவுண்டு அளவில் உயர்த்துவதற்கான முயற்சிகளை நாம் மேற்கொண்டால் தான் எதிர்காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய நிலைமைகளைச் சமாளிப்பதற்கு முடியும் என்ற கருத்தையும் மத்திய உணவு அமைச்சர்திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் கூறியிருக்கின்றார்கள். அந்த வகையில் எங்கெங்கே நிலங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமோ அங்கங்கே நிலங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டும், 3,000 பவுண்டிலிருந்து, 7,000, 8,000 பவுண்டுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு என்னென்ன உரம் ஊட்டுதல், தீவிரச் சாகுபடி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல் அல்லது நவீன இயந்திர முறைகளைக் கையாளுதல் இவைகளை மேற்கொள்ள வசதி செய்து தரல் வேண்டும். எந்த அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் புள்ளி விவரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. ஒரு ஏக்கரில் சராசரி மகசூல் அரிசியை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் துவக்கத்தில் 1,016 பவுண்டுகளாக இருந்தது. அது முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியிலே 1,213 பவுண்டுகளாக உயர்ந்தது. ஐந்து ஆண்டுகளில் 197 பவுண்டுகள் ஏக்கருக்கு உற்பத்தி உயர்ந்திருப்பதாகக் கணக்குச் சொல்லப்படுகிறது. அதேபோல், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கும் இடையில்—அதாவது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில் 1,261 பவுண்டுகளாக இருந்திருக்கிறது—மொத்தம் 48 பவுண்டுகள்தான் அதிகமாகியிருக்கிறது. முதல் திட்டத்தின் இறுதியில் 171 பவுண்டுகள் உயர்ந்தது, இரண்டாவது திட்டத்தின் இறுதியில் 43 பவுண்டுகள்தான் உயர்ந்திருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில் எவ்வளவு பவுண்டுகள் உயர்ந்திருக்கின்றன என்பதற்கான புள்ளி விவரங்கள் இங்கே இல்லை. ஆகவே, முதல் திட்டத்தில் இருந்ததைக் காட்டிலும் உற்பத்தியின் உயர்வு இரண்டாவது திட்டத்தில் குறைந்திருக்கிறது. அதேபோல் சோளத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 536 பவுண்டாக இருந்தது இரண்டாவது திட்டத்தின் துவக்கத்திலே 574 பவுண்டாக உயர்ந்திருக்கிறது, அதாவது 38 பவுண்டுகள் உயர்ந்திருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் துவக்கத்திலே 574 பவுண்டாக இருந்தது, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியிலே 154 பவுண்டுகள் அதிகமாக உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. ஆகவே, அரிசியை எடுத்துக்

10th August 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கொண்டு பார்த்தால் முதலில் உற்பத்தியின் அளவு ஏறி, பின்பு குறைந்திருக்கிறது. ஆனால் சோளம் முதலில் குறைந்து பின்பு ஏறியிருக்கிறது. அதேபோல் கம்பை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 400 பவுண்டுகளாக இருந்தது, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 28 பவுண்டுகள் குறைந்திருக்கிறது. ராகியை எடுத்துக் கொண்டால் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்பத்தில் 757 பவுண்டு; ஏறியது 112 பவுண்டு; மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்பத்தில் 20 பவுண்டுதான் ஏற்றம் காட்டப்படுகிறது. மக்காச் சோளத்தை எடுத்துக் கொண்டால் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 879 பவுண்டு; ஏறியது 85 பவுண்டு; மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 16 பவுண்டுதான் ஏற்றம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. கோதுமையை எடுத்துக் கொண்டால் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் போது ஏறியது 58 பவுண்டுதான். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் போது உயர்ந்தது 7 பவுண்டுதான். இந்தப் புள்ளி விவரங்களை எல்லாம் வைத்துக் கொண்டு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் நாம் எந்த அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று கணக்கிட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் எதிர் காலத்திலே நான்காவது திட்ட காலத்திலே எந்த அளவுக்கு இது ஏறும் என்பதைக் கணக்கிட முடியாத அளவுக்கு இதிலே குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றும், வேளாண்மைத் துறை வருமானத்தைப் பெருக்கும் வகையில் கரும்பு, நெட்டிழைப் பருத்தி, நிலக்கடலை, பழங்கள், காய்கறிகள், எண்ணெய் வித்துக்கள், வாணிபப் பயிர்கள் போன்றவற்றின் மூலம் வருவாய் ஓரளவு ஈடுகட்டப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வேளாண்மைத் துறையின் அபிவிருத்தி நிலை இந்த மாநில மக்களின் எண்ணிக்கை பெருகி வரும் அளவுக்கும் சமாளிக்கத் தக்க அளவுக்கு இல்லை; நீர்ப்பாசன வசதிகள் இல்லை; இனி நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெற வேண்டுமென்றால் அண்டை மாநிலங்களான ஆந்திர கோள மாநிலங்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்து அந்த நீரைக் கொண்டு வந்தால்தான் முடியும். கோள மாநிலத்துடன் ஒப்பந்தம் செய்து அவர்கள் தருகிற தண்ணீரைக் கொண்டு வந்தால்தான் கோவை, இராமநாதபுரம், மதுரை, திருநெல்வேலி போன்ற மாவட்டங்கள் பயன்பெற முடியும். இந்த மாநிலத்தில் விவசாய வளர்ச்சிக்குத் தக்க வகையில் மேலும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் இல்லாமையினால், விரைவாகத் தொழில் வளர்ச்சியைச் செய்வதன் மூலம், மக்கள் பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலமும் அந்தக் குறைபாட்டைப் போக்க முடியும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றுதான்.

மற்றும், அடிப்படைச் செயல்களாகக் கூறக் கூடிய வகையிலே மக்கள் பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் முயற்சியிலே கூடத் தீவிரமான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டியது மிகவும் அவசிய

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [10th August 1965]

மாகிறது. அதற்கான முறையில் அதைப் பற்றிய அறிவைப் போதிப்பதின் மூலமும், ஒரு குழந்தை அல்லது இரண்டு குழந்தைகளுக்குப் பிறகு குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுக்கான கருவிகளைப் பயன்படுத்தும் முறைகளைப் பற்றியும் தெரிவிப்பது பிரசாரம் செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். மேலும் பிச்சைக்காரர்களுடைய பிள்ளைகள் பிச்சை எடுக்கும் தொழிலிலேயே ஈடுபடுகின்ற நிலைமை இருப்பதால் பிச்சைக்காரர்களைப் பொறுத்தமட்டில் குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தைப் பலவந்தப்படுத்துவதன் மூலமாக, மேற்கொண்டு பிச்சை எடுப்பவர்களுடைய எண்ணிக்கை வளராத அளவுக்கு வழிவகைகள் ஏற்படும் என்று சொல்லப்படுகின்ற கருத்தையும் அரசு ஆராய வேண்டும். குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தைப் பற்றிக் கனம் சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறும்போது மன வலிவு கொண்டவர்கள், மன வலிவு அற்றவர்கள் என்ற முறையிலே எடுத்துச் சொன்னார்கள். மனவலிவு அற்றவர்களுக்கும் வழி இருந்தாக வேண்டும். அந்த முறையில் ஒரு குழந்தைக்கும் மற்றொரு குழந்தைக்கும் இடையே ஐந்தாண்டு களாவது இருக்க வேண்டுமென்ற அளவிலே அவர்களுக்குக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைப் பற்றிய அறிவுப் போதனையை ஊட்டுவதன் மூலமாக, அதன் காரணமாக, அவர்கள் குழந்தை பெறுவதை நினைத்திக் கொள்வதன் காரணமாக, அவர்கள் குடும்பத்திலே மகிழ்ச்சி பெற முடியும். பல குடும்பங்களிலே பெறுகின்ற மகிழ்ச்சி நாட்டினுடைய மகிழ்ச்சியாக முடியும். 1951-ம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்குப்படி 36 கோடி, 1961-ல் அந்த எண்ணிக்கை 41 கோடி அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. 1971-ல் அந்த எண்ணிக்கை 53 கோடி அளவுக்கு உயரும் என்றும், 1981-ல் அது 63 கோடி அளவுக்குச் சென்றுவிடும் என்றும் அண்மையில் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். 36 கோடி மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய இன்றியமையாத தன்மையில் இருக்கின்ற நாம், இருக்கின்ற ஆற்று வசதியை வைத்துக் கொண்டு, இருக்கின்ற நிலப் பரப்பை வைத்துக் கொண்டு, இருக்கின்ற பருவக்காற்று மற்றவற்றையும் வைத்துக் கொண்டு 63 கோடி மக்களை 1981-ல் காப்பாற்றித் தீர வேண்டிய அறைகூவலாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய பிரச்சினை ஆகும். ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு குழந்தை பிறப்பது தடுக்கப்படுகிறது என்றால் நாட்டினுடைய செலவில் பத்தாயிரத்திலிருந்து பதினைந்தாயிரம் வரை மிச்சப்படுகிறது. சாதாரணமாக, 60 ரூபாய், 70 ரூபாய் சம்பாதிக்கின்ற ஒரு ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர் இரண்டு குழந்தைகளைக் கொண்டவராக இருந்தாலும் அவருடைய குடும்பம் துன்பப்படுகிறது. இந்த மாதிரிப் பல குடும்பங்கள் துன்பப்படுகின்றபோது நாட்டிலே பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை மிகத் தீவிரமாக அமல்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துத் தீர வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறோம்.

தொழிற் துறையைப் பெருக்குவதற்கென மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை விட அதிகமான தொகை நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தொழிற் துறை வளர்ச்சிக்காக ஈடுபடுத்தப்படுகிறது. வேளாண்மைத்

10th August 1965]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

துறையைப் பெருக்குவதற்கு அதிகமான வாய்ப்புகள் இல்லாததன் காரணமாக, தொழிற் துறையை வளர்ப்பதன் மூலம் அந்தக் குறையை ஈடுகட்ட முடியும் என்ற வகையில் தொழிற் துறைக்கு அதிகமான தொகையை ஒதுக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. வேளாண்மைத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கும் 75 சதவிகிதம் மக்களைக் கிறிது சிறிதாக, மற்றப் பல தொழிற்சாலைகளை நிறுவும்போது அப்படிப்பட்ட மக்களை அந்தத் தொழிற்துறைக்கு ஈர்த்துக் கொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு வழி செய்தால், அந்தத் துறையிலே மிச்சம் இருக்கிற மக்கள் முழு அளவுக்கு வேளாண்மைத் துறையினால் பல்வேறு அனுபவிக்க முடியும். இந்த நோக்கம் வரவேற்கத்தக்கது தான். அதை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் எந்த அளவுக்கு நடைமுறைப்படுத்துகிறோம் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். தொழிற் துறை வளர்வதன் மூலம் எல்லா மாவட்டங்களிலும், இன்னினை கிராமங்களில், இன்னினை தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கினால், இதற்கு வழி ஏற்படும் என்பதைக் கண்டறிந்து அந்த வகையில் தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கி வேளாண்மைத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களைத் தொழிற் துறையிலே ஈடுபடுத்த வேண்டும்.

தொழிற் துறையை வளர்ச்சியடையச் செய்வதிலே, மத்திய அரசாங்கத் துறை, மாநில அரசாங்கத் துறை, தனியார் துறை என்ற அளவிலே தொழில்களை அமைக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். ஜனநாயக சோஷலிசக் கொள்கையின் அடிப்படையில்தான் இந்த அரசு திட்டங்களைத் தீட்டிக் கொண்டு வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதை எதிர்க்கின்ற ஒன்று அல்ல. ஜனநாயக முறையை விரும்புகின்ற, சோஷலிசக் கொள்கையை விரும்புகின்ற, அவற்றை அழுத்தத்திருத்தமாக வலியுறுத்திக் கொண்டு வருகின்ற கழகம் தான் முன்னேற்றக் கழகம். ஆனால் சோஷலிசத் திட்டங்கள் எந்த அளவுக்கு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இடம் பெற்றிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். நிதிநிலை அறிக்கை, மற்றைய அறிக்கைகளிலே கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சோஷலிசத் திட்டத்தை எப்படி எப்படி நிறைவேற்றி இருக்கிறோம் என்று குறிப்பிடுவார்கள். ஆனால் இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட அறிக்கையில் ஒரு இடத்தில் கூட அதைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. ஜனநாயக சோஷலிசத்தை இன்ன முறையிலே நிறைவேற்றப் போகிறோம் என்று ஒரு இடத்திலே கூடத் தரப்படவில்லை. தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்து மாநில அரசாங்கம் பெரிய தொழில்கள் எதிலும் நேர்முகமாக ஈடுபடவில்லை. “மாநில அரசாங்கம் தொழில் துறையில், குறிப்பாக பெரும் தொழில்களில் கணிசமான அளவிற்கு முதலீடு செய்யவில்லை; தேவையான பொருளாதார வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதன் மூலம் தனியார்த் துறையினை தொழில் முயற்சிகளில் மேலும் ஈடுபடுமாறு ஊக்குவிப்பதே அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருந்து வந்துள்ளது” என்று திட்டவாட்டமாக முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சில தனியார்களுக்குத் தான் தொழில் துறையிலே வாய்ப்புகள், வசதிகளைச் செய்து

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [10th August 1965]

தந்திருக்கிறோம் என்று கூறுகிறார்கள். கணிசமான அளவுக்கு அரசாங்கத்தின் நேர்முகமாகப் பெரிய தொழில்கள் எதிலும் முதலீடு செய்யவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். இதன் மூலம் ரோஷலிசக் கொள்கையை நிறைவேற்ற வழிவகை இருக்கிறதா என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரை பெரும் தொழில்களை யெல்லாம் அரசாங்கமே எடுத்து நடத்த முன்வரவேண்டும். தனிப்பட்டவர்களுக்கு அரசாங்கம் எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க அந்தத் தொழில்கள் எல்லாம் தனிப்பட்டவர்களுடைய சொத்தாகவே இருக்கிறது. அரசாங்கமே இவற்றை ஏற்று நடத்தினால் அரசாங்கத்தின் வருவாய் பெருக வழி ஏற்படும். தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுப்பதன் காரணமாக அவர்கள் தங்கள் லாப நோக்கத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற முறையில் கணக்குகளைச் சரியாகக் காண்பிக்காது சொந்த வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். பொதுத் துறையில் இவை மேற்கொள்ளப்பட்டால் செல்வம் ஒரு சிலரிடத்தில் போய்க் குவியக் கூடிய நிலைமை இராது. ஆகவே, நாட்டின் பொருளாதாரத்தைப் பெருக்குவதில் வகையில் பொதுத் துறையில் பெரும் தொழில்களை ஏற்படுத்த முன்வரவேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் தொழிற்சாலைகளைப் பரவலாக்கும் அந்த நோக்கத்தைப் பெற முயலுதல் வேண்டும். கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் தொழில்களைப் பெருக்கும் முயற்சியை மேற்கொள்ளலாம், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நேர்முகமாகவே முதலீடு செய்கிற முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறது. இதைக்கூட டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். பேஸிக் இன்டஸ்ட்ரீஸை தனியார் துறையிலே அல்லது கூட்டுறவுத் துறையிலே நடத்தமுடியாது என்று எண்ணி முழுத் தொகையையும் போட்டு சர்க்காரே ஏற்று நடத்தவேண்டுமா? அடிப்படைத் தொழில்களை சர்க்கார் ஏற்று நடத்துவதில் தவறு இல்லை. ஏற்படுத்தத்தான் வேண்டும். 'கீ இன்டஸ்ட்ரீஸையும்' அரசாங்கம் ஏற்றெடுத்து நடத்துவதில் தவறு இல்லை. "இந்த மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சியில் மாநில அரசாங்கம் மேலும் முக்கியமான நேர்முகப் பங்கு கொள்ளும் வகையில் அந்தக் கொள்கை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாநில அரசாங்கம், நடுத்தர அளவில் சில அடிப்படைத் தொழில்களை நிறுவி, தனியார்த் துறையில் உள்ள ஏனைய தொழில்கள் பயன்படுத்தக் கூடிய மூலப் பொருள்களையும் இடைநிலைப் பொருள்களையும் உற்பத்தி செய்து தருவதில் தனது கவனத்தைச் செலுத்தும். பொது மக்கள் அதிக அளவில் பயன்படுத்தக்கூடிய சில முக்கிய நுகர்ச்சிப் பொருள்களான (கன்ஸுமர் குட்ஸ்) நூல், சர்க்கரை, சிமெண்ட், போன்ற பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதில் அரசாங்கம் நேரடியாக ஈடுபடும்." என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு என்று எட்டு கோடி ரூபாய் அளவில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் வரிகளைப் போட்டு அரசாங்க வசதியைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை விட்டு, அத்தனையும் தனியாரிடம் குவிய இடம் கொடுக்காமலும், அரசாங்கமே முழுப் பொறுப்பை

10-30
a.m.

10th August 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

யும் ஏற்று நடத்தும் விதத்தில் இல்லாமலும், கூட்டுறவு முறையில் அவற்றை ஏற்படுத்தினால் பல பேர்களுக்கு இடம் கிடைக்கும், மக்களுக்கும் அதனால் பலன் ஏற்படும் விதத்தில் அவற்றை கூட்டுறவுத் துறையில் விட்டால் என்ன? நூல், சர்க்கரை, சிமெண்ட் ஆகியவை இவற்றை அரசாங்கமே ஏற்று எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்ற அவசியம் என்ன இருக்கிறது? மற்ற துறைகளுக்கு பயன்படுகிற, மற்ற தொழில்களுக்கு அடிப்படையாக தேவைப்படுகிற அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் மட்டும் அரசாங்கம் அதிகக் கவனம் செலுத்தி இந்த மாநிலத்தின் தேவைகளை நிறைவேற்ற அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுவதில் கவனம் செலுத்தி மற்ற வகைகளில் கூட்டுறவுத் துறை மூலம் பெருக்குவதால் நாட்டின் பொருளாதாரம் பெருகவும், அது பாவலாக எல்லோருக்கும் கிடைக்கக் கூடிய வகையில் அமையவும் செய்யும். ஒரு தொழிற்சாலையில் அரசாங்கம் செலவிடுவதற்குப் பதிலாக கூட்டுறவுத் துறையில் அமையும் தொழிற்சாலைகள் 10, 20-க்கு அரசாங்கம் உதவி செய்யலாம். நூல் ஆலை, சர்க்கரை ஆலை, சிமெண்ட் தொழிற்சாலை இவற்றை சர்க்காரே ஏற்றெடுத்து நடத்தும், இப்பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதில் அரசாங்கமே நேரடியாக ஈடுபடும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இன்று தனியார் துறையில் விற்கப்படுவதைவிட பொதுத் துறையில் விற்பது அதிக அளவிற்கு விற்கிற ஒரு நிலைதான் இன்று இருக்கிறது. தனியார் துறையில் ஏற்படுகிற செலவை விட பொதுத் துறையில் செலவு அதிகமாகிறதால் நிர்ணயிக்கிற விலை தனிப்பட்டவர்கள் விலையை விட பொதுத் துறையில் அதிகமாக இருக்கிற ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது. இதைக் கட்டுப்படுத்த என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள்? தனியார் துறையில் 1 ரூபாய்க்கு கொடுத்தால் பொதுத்துறையில் இருந்து 14 அணுவிற்கு கொடுத்தால்தான் தனியார் துறையிலிருந்தும் 14 அணுவிற்கு விற்கக் கூடிய ஒரு நிலை உருவாகும். ஆனால் தனியார் துறையில் ஒரு ரூபாய்க்கு விற்கும்போது பொதுத் துறையில் 1½ ரூபாய் என்றால் அது தனியார் துறைக்கு மேலும் ஊக்கத்தை அளிக்கக் கூடியதாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே தனியார் துறைக்கே முழுமையும் விடாமல், கூட்டுறவுத் துறைக்கு விட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம். அதல்லாது நூல், சர்க்கரை, சிமெண்ட் இவற்றில் அரசாங்கமே நேரடியாக ஈடுபட என்ன அவசியம் இருக்கிறது? நூல் ஆலை, சர்க்கரை ஆலை, சிமெண்ட் தொழிற்சாலை இவற்றை பெருக்குவதினால் அன்னியச் செலாவணியைப் பெறலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அன்னிய நாடுகளுக்கு நம் நாட்டுத் துணிகளையும், நூலையும் ஏற்றுமதி செய்யமுடியாமல் இருப்பதற்கும் காரணம் அகில உலக மார்க்கட்டில் நாம் கொடுப்பதைவிட விலை குறைவாக இருப்பதால் இவை அங்கே போய் சேர முடியாமல் இருக்கிறது. நம் நாட்டில் சர்க்கரைக்கு விகித்கிற விலையையும் உலக மார்க்கட்டில் உள்ள விலையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நம் விலை அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. அன்னிய செலாவணி பெற வேண்டும் என்று ஒரே நோக்கோடு சப்ளிடி தந்து சர்க்கரை ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. அதற்காக எட்டு

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [10th August 1965]

கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்பார்க்கிற நோக்கத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றால் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றமுடியாதா? அரசாங்கமே ஒரு தொழிற்சாலை வைத்து நடத்துவதைவிட கூட்டுறவுத் துறையில் 10, 15 வேறுபட்ட தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்த வழிவகை செய்யமுடியாதா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். அந்த முறையில் ஒரு திட்டம் தீட்டினால் பலயிடங்களில் தொழில்கள் வளர வாய்ப்பு ஏற்படும். கிராமப் புறங்களில் இருப்பவர்களை தொழில் துறையில் ஈர்க்கவேண்டுமென்றால் மாவட்ட ரீதியாக கணக்கு எடுத்து எல்லாயிடங்களிலும் பரவலாக தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தினால்தான் கிராமப்புறங்களில் தொழில்கள் பெருகவும், அவர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவும் வாய்ப்பு ஏற்படும். ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் தொழிற்சாலைகளை முடக்கிவிட்டால் அதைச் சுற்றி இருப்பவர்கள்தான் வாழ்க்கை வசதியைப் பெற முடியுமே தவிர மற்றவர்களால் முடியாது. ஒரு சில குறிப்பிட்ட மாவட்டங்களில் அல்லது மாநிலங்களில் தொழில்கள் வளர்ந்து வருவது நிலை ஏற்பட்டால் தொடர்ந்து அவை விரைவோடு வளர வழிவகை ஏற்பட்டு விடுகிறது. குறிப்பிட்ட தனி மனிதன் வசதி பெற வாய்ப்பிருந்தால் விரைவாக மேற்கொண்டு அவன் வளரவும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. குறிப்பிட்ட மனிதன் வசதிகளை அதிகம் பெற்றால் மேலும் மேலும் வசதிகளை ஒட்டிப் பெற வாய்ப்பு ஏற்படும். உதாரணமாக சொல்லவேண்டுமென்றால், கோவையில் தொழிற்சாலைகள் வளர்ந்திருக்கின்றன. ஒன்று மற்றொன்றுக்கு துணையாக நின்று ஒன்று மற்றொன்றுக்கு ஊக்கம் தந்து விரைவாக தொழில்கள் வளர வேகம் அதிகம் ஏற்படுகிறது. அதே நிலை மற்ற மாவட்டங்களிலும் ஏற்பட வழிவகை செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அவைகளும் வளர முடியும். சென்ற ஆண்டு மதிப்பிட்டுக்குழுவில் போலீஸ்காரர்கள் எடுப்பதைப் பற்றி கேட்டபோது கோவை மாவட்டத்தில் யாரும் போலீஸ்காரர் வேலைக்கு வருவதில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. எனினில் போலீஸ்காரராக வந்து பெறுகிற சம்பளத்தைவிட மில்லக்ளில் அதிகச் சம்பளமும், போனஸும் கிடைப்பதால் இங்கு ஆள்கள் வருவதில்லை. ஆகவே கோவை போலீஸ் பள்ளிக்கு ராமநாதபுரம், திருச்சி, தஞ்சாவூர் போன்ற மாவட்டங்களில் இருந்துதான் ஆள்களை பொறுக்கி கோவையில் பயிற்சி கொடுக்கும் நிலைமை இருக்கிறது என்று எடுத்து சொன்னார்கள். அந்தளவு அதன் சுற்றுப்புறங்களில் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. மின்சாரத் திட்டத்தைப் பற்றி முன்பே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். மின்சாரம் கிராமப்புறங்களுக்குச் சென்று பயன் அடையும் நிலை ஏற்பட்டிருப்பது எதிர்காலத்தில் தொழில்கள் வளரவும் வெள்ளாமை பெருகவும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும். மின்சாரம் சென்று தங்கியிருப்பதால் சிறு சிறு தொழில்களை கிராமப்புறங்களில் அமைக்க வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதில் நாம் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறோம். வேறு எந்தத் துறையையும்விட மின்சாரத் துறைக்குத்தான் அதிகமாக செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கத் தக்க ஒன்று என்று பல உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே

10th August 1965]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கிராமப்புறங்களில் தொழில்கள் உருவாவதற்குத் தக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். இந்த மன்றத்தில் அடிக்கடி கூறப்பட்டு வந்திருக்கிறது, மின்சாரக் குழு நிதி நிலை அறிக்கை விவாதத்தின்போதும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சை, திருச்சி போன்ற மாவட்டங்கள் மின்சாரத்தில் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கின்றன. அங்கு தனியார்களிடம்தான் மின்சாரம் வழங்கும் உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அவற்றை அரசாங்கமே ஏற்றெடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று கூறப்பட்டு வருகிறது. அவற்றை அரசாங்கமே ஏற்றெடுத்து நடத்துவதற்குள்ள திட்டத்தை அரசு தீட்டியிருக்கிறது என்று கூறப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. தனியார் கையில் மின்சாரம் வழங்கும் உரிமை இருப்பதின் காரணமாக பிற மாவட்டங்களில் 1,000, 1,800 கிராமங்கள் என்ற அளவில் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் தஞ்சையில் 600 கிராமங்களுக்கே மின்சாரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த குறைபாட்டைப் போக்க அரசாங்கமே அவற்றை ஏற்றெடுத்து நடத்தவேண்டும். நான்காவது திட்டத்திற்குள் எல்லா தனியார் மின்சார நிலையங்களும் அரசாங்கத்தின் கைக்கு வந்துவிடும் என்று கூறியிருப்பதை விரைவாக நிறைவேற்றத் தக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மீனளத் துறையில், உற்பத்தியைப் பொறுத்தமட்டில் 1965-66-ல் 2.9 லட்சம் டன் என்றிருப்பது, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் 4.7 லட்சம் டன் அளவுக்கு அதிகரிக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அதிகமான அளவுக்குப் பலன் தரக் கூடிய வகையில் அரசாங்கம் ஈடுபடுவதற்கு முயற்சித்தல் வேண்டும். நமக்கு 620 மைல் நீளமுள்ள கடற்கரை அமைந்திருக்கிறது. ஆழ்கடலில் சென்று மீனை அரித்துக்கொண்டு வருவதின் மூலமாக நம்முடைய உணவுத் தேவையை ஓரளவுக்குப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதோடு அல்லாமல், நம்முடைய வருமானத்தையும் பெருக்கிக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு இருக்கின்றது. சாதாரணமாக ஒரு ஏக்கர் நிலத்திலிருந்து விவசாயம் செய்து கிடைக்கின்ற வருவாயைவிட ஆழ்கடலில் சென்று மீன்களை அரித்துக்கொண்டு வந்து, அதை விற்கவோ அல்லது அதைப் பதனிட்டு விற்பனை செய்தின் மூலமாகவோ நமது வருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்ள முடியும். உலர்ந்த மீன் மூலமாக அன்னியச் செலாவணியைப் பெருக்கிக்கொள்ள முடியும் என்று கணக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாகிஸ்தானிலிருந்து மட்டும் கிழக்கு வங்கம் பகுதிக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 4 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு மீன்களை வரவழைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைத் தென் மாநிலங்கள் தருமானால் அன்னியச் செலாவணி பெருகுவதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று வங்க மாநில அமைச்சர் அவர்கள் கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, மீனளத் துறையை இன்னும் பெருக்கி, அதன் மூலமாக நம்முடைய வருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்ள முடியுமா என்பதைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுதல் வேண்டும், இதற்கான நடவடிக்கைகளில் அரசினர் முயற்சித்தல் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [10th August 1965]

கல்வித் துறையில் ஏறத்தாழ 80 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நாம் திட்டங்களை வகுத்திருக்கின்றோம். நம்முடைய மாநிலத்தில் ஆரம்பக் கல்வியின் மூலம் உயர்நிலை கல்வியை அடையவும் அதன் மூலம் மேல்படிப்புக்கு வரவும் பலர் முற்படுகின்ற நிலைமையும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதில் முக்கியமான ஒரு வரையறையை நாம் வகுத்துக் கொள்ளவேண்டும். உயர்நிலைப்பள்ளியில் படிக்கின்ற மாணவர்களில் எத்தனை பேர்கள் கல்லூரிப் படிப்புக்கு வருகிறார்கள், அவ்விதம் வருகின்றவர்கள் அத்தனை பேரையும் சர்த்துக்கொள்கின்ற வகையில் கல்லூரிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு நாம் திட்டமிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். அதே போன்று தான் கல்லூரிப்படிப்பு முடிந்த பின்னால் எத்தனை பேர்கள் வேலைக்குப் போகிறார்கள், எத்தனை பேர்கள் தொழில் துறை படிப்புக்காக முன் வருகிறார்கள், எத்தனை பேர்கள் வேலைகளுக்காகப் போய்விடுகிறார்கள் என்கின்ற விவரங்களை கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளிலுள்ள கணக்குகளை வைத்துக்கொண்டு எடுத்து, 10-வது வரை எத்தனை பேர்கள் படிக்கின்றார்கள், அந்நிலை தேறியவர்களில் எத்தனை பேர்கள் கல்லூரிப் படிப்புக்காக வருகிறார்கள், அவர்களுையெல்லாம் சர்த்துக்கொள்வதற்கான வகையில் கல்லூரிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றனவா அல்லவா என்பதையும் கல்லூரியில் தேறின பின்னால் தொழிற் துறை கல்லூரிக்கு எத்தனை பேர்கள் செல்லுகின்றனர், மருத்துவத் துறை கல்லூரிக்கு எத்தனை பேர்கள் செல்லுகின்றனர், பொறியியற் கல்லூரிக்கு எத்தனை பேர்கள் செல்கின்றனர் என்பதற்கான கணக்கை எடுத்து, அதற்கு ஏற்றபடி பொறியியற் கல்லூரிகளையும், மருத்துவக் கல்லூரிகளையும், மிருக வைத்திய கல்லூரிகளையும் ஏற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டால், படிக்க வேண்டும் என்று வருகின்றவர்களின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க முடியும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்ற ஒரு வார காலமாக, இரண்டு வார காலமாக இந்த மன்றத்திலுள்ள உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள் பெற்றோர்களும் அறிவார்கள், கல்லூரிகளில் இடம் கிடைப்பதிலுள்ள இடையூறுகளைப்பற்றி, 310 மார்க் எடுத்த மாணவர்களுக்குக்கூட இடம் கிடைப்பதில்லை, 400 மார்க் வாங்கியிருக்க வேண்டும் என்று கூறி இடம் கொடுக்க மறுத்துவிடுகிறார்கள், இடம் குறைவாக இருப்பதின் காரணமாக, பி.எஸ்.ஸி. வகுப்புகளுக்கான இடங்கள் கொடுப்பதில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. 400 மார்க்குக்கள் வாங்கின மாணவர்கள் தாங்கள் மேலும் படிக்க வேண்டும் என்று முன் வரும்போது, அவர்கள் விருப்பம் நிறைவேறாத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எத்தனை எத்தனை பேர்கள் வருகிறார்கள் என்கின்ற கணக்கு இருந்தால், அதற்கு தக்கவாறு கல்லூரிகளைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கு முடியும். ஆகவே, இத்தகைய முயற்சியில் அரசினர் ஈடுபடுதல் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேனாடுகளில் ஏற்பட்டிருப்பது போல், பெரிய பெரிய தொழில் நிறுவனங்கள், தங்கள் தொழிலில் ஈடுபடக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கின்ற பயிற்சி கல்லூரிகளை, அவர்களுடைய தொழிலுக்கு ஏற்றவாறு உருவாக்கி, அதற்கான கல்லூரிகளை

10th August 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நடத்துவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளச் செய்தல் வேண்டும். அல்லது அவர்களது பொறுப்பிலேயே அரசாங்கமே அதை ஏற்றெடுத்து நடத்துவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். இவ்வாறு ஏற்படுத்துவதில் மூலமாக அந்தந்த தொழிலில் ஈடுபடக்கூடியவர்களை பயிற்றுவிப்பதற்கும், அதன் மூலம் வேலை வாய்ப்புக்களை தேடித்தருவதற்கும், இம்மாதிரியான பயிற்சி நிலையங்கள் பயன்படக்கூடும். ஆகவே இப்பேர்ப்பட்ட நிலையங்கள் அதிகமான அளவில் ஏற்பட வேண்டும். இதன் மூலமாக அதிகமான பேர்கள் தொழில்துறையில் வேலைவாய்ப்புக்களைப் பெறுவதற்குரிய சாத்தியக் கூறுகளை ஆராய்ந்து அதற்கான முயற்சிகளில் அரசினர் ஈடுபடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாளுக்கு நாள் பெருகிக் கொண்டே வருகிறது. அதை சமாளிப்பதற்கு அரசு எந்தவிதமான திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். போட்டிருக்கின்ற திட்டங்களின் மூலமாக எந்த அளவுக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைச் சமாளிக்க முடியும் என்கின்ற விவரங்களையும் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாம் போடுகின்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை எல்லாம் ஊராட்சி மன்றங்களின் மூலமாகவும், ஊராட்சி ஒன்றிப்புக்களின் மூலமாகவும் அதாவது கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட்—மூலமாகவும் நிறைவேற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். இதில் சமுதாய நலத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது எந்த அளவுக்கு எந்த நோக்கத்திற்காக இந்த திட்டத்தை போட்டோமோ, அந்த அளவுக்கு, திட்டம் தீட்டிய அளவுக்கு சமுதாயநலத் திட்டத்தின் மூலமாக நிறைவேற்றவில்லை என்கின்ற கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தில் அத்தனை பேர்களும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை எப்படிச் சீர்திருத்த முடியும் என்பதற்காக வழிவகைகளைக் காண வேண்டும். ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும், ஈ.ஓ. இன்டஸ்ட்ரீஸ் என்று இருக்கிறார்கள். ஈ.ஓ. கோவாப்பரேஷன் என்றிருக்கிறார்கள். தொழில்துறையைப் பெருக்குவதற்கும், கூட்டுறவுத்துறையைப் பெருக்குவதற்காகவும் இப்பேர்ப்பட்ட அதிகாரிகளை வைத்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளின் மூலமாகத் தொழில் வளர்ச்சி வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா, வேளாண்மைத்துறை அதிகாரி மூலம் வேளாண்மைத்துறை வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா, கூட்டுறவு அதிகாரி மூலமாக கூட்டுறவுத்துறை வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா, எந்த அளவுக்கு ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றிப்பு மன்றத்திலும் வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறது, எந்த அளவுக்கு இவர்கள் பணிபுரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் செய்யக்கூடிய பணிகளினால் உண்மையிலேயே பலன் ஏற்படுகிறதா, இல்லையென்றால் அதிலிருக்கின்ற இடையூறுகள் என்னென்ன, அவற்றைத் தடுப்பதற்கு என்னென்ன முறைகள் இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் கண்டறிந்தால், வருகின்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் போட்டிருக்கின்ற திட்ட வேலைகளை எல்லாம் திறம்பட நிறைவேற்றுவதற்கு வழி காண முடியும். இது

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [10th August 1955]

மட்டுமல்ல. முடிந்தால், இதை ஓரளவுக்கு சீர்திருத்தி அமைப்பதற்கும் அரசினர் முயற்சி செய்தல் வேண்டும். ஆண்டுக்கு ஆண்டு இந்தத் துறையில் அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை பெருக்கிக்கொண்டே போகிறதே தவிர, இதன் மூலம் ஏற்பட்டிருக்கின்ற பலனை நம்மால் மதிப்பிட முடியவில்லை. இவர்களால் மதிப்பிட்டு ஆங்காங்கு சொல்வதற்கும் முடியாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அண்மையில் மதிப்பீட்டுக்குழு பல இடங்களுக்கும் சென்று பார்க்கின்ற நேரத்தில், மண்வள ஆராய்ச்சிக்காக (ஸாயில் கன்ஸர்வேஷன்) ஸாம்பிள்கள் எவ்வளவு அனுப்பியிருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டால், 10 அல்லது 20 என்று தான் சொல்லப்படுகிறது. இதற்காக 100 ஸாம்பிள்கள் அனுப்பவேண்டும் என்று வகுக்கப்பட்டிருந்தும் 10, 20 என்கிற அளவிலும், சில இடங்களில் ஒன்று கூட அனுப்பாமல் இருக்கின்ற நிலைமையையும் நம்மால் பார்க்க முடிகிறது. இதில் இருக்கின்ற கோளாறுகள் என்ன என்பதை கண்டறிந்து அவற்றை நீக்குவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டால் இம் மாதிரியான குறைகளை சரிகட்ட முடியும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இப்பேர்ப்பட்ட முயற்சிகளில் ஈடுபடுதல் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், வருவாய்த்துறையைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்காக—தேசியமயமாக்கக்கூடிய திட்டங்களை—சோஷலிஸ்ட் அடிப்படையில்—எந்த ஒரு திட்டத்தையும் அரசு மேற்கொள்ளவில்லை. உடனடியாக பயன்தரத்தக்க வகையில், வருவாய்த்துறையைப் பெருக்கிக் கொள்ளக்கூடிய—வரியின் மூலமாக பெருக்காமல்—எப்படி மத்திய சர்க்கார் ரயில்வேயை வருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்ளக் கூடிய வகையில் தங்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ—அதே போன்று—உடனடியாக வருவாய் தரக்கூடிய போக்குவரத்துத் துறையை அரசினர் மேற்கொள்ளாதல் வேண்டும். பஸ் போக்குவரத்துத் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் உடனடியாக பஸ்தரத்தக்கதொன்றாக இருந்து வருகிறது. அவ்விதம் இல்லாமல் நாம் பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டினாலும், அதன் மூலம் பஸ்கிடைக்க மூன்று ஆண்டுகள் ஆகலாம், அதற்கு மேல் அதிகமான பஸ்கைப் பெறுவதற்கு மேலும் ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகலாம். இவைகளை எல்லாம் விட உடனடியாக பயன்தரக்கூடியதொரு துறை பஸ் போக்குவரத்துத்துறை. அதன் மூலம் அதிகமான வருவாய் தனிப்பட்டவர்களுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அவ்விதம் தனிப்பட்டவர்களுக்கு போகும் வருவாயை அரசாங்கத்திற்கு கிடைக்கும்படியாக செய்வோமானால் இன்னும் அதிகமான அளவில் பல திட்டங்களைப்போட முடியும். நம்முடைய வருவாயையும் பெருக்கிக்கொள்ள முடியும். இதற்கான எந்தவிதமான முயற்சியும் அரசாங்கம் எடுத்திருப்பதாக தெரியவில்லை. இதிலும் அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உச்சவரம்புச் சட்டம் வந்ததின் மூலம் முன்னால் விவசாயிகளுக்கு இருந்து வந்த உணர்ச்சி, அவர்களுக்கு இருந்த வருமானம் இவைகளில் ஏதேனும் மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால் எதுவுமே ஏற்படவில்லை. நில உச்சவரம்புச் சட்டம் வந்ததின்

10th August 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

காரணமாக, முழு உழைப்பையும் தந்து விளைவை பெருக்கி காட்ட முடியும் என்ற ஆர்வம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை, சட்டத்தின் மூலமாக எந்த அளவிற்கு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் ஆராய தவறியிருக்கிறது. இதற்கான நோக்கம் முற்றிலும் ஈடேறவில்லை. இதற்கான காரணங்களை கண்டறிய ஏன் இந்த அரசு தவறியது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நல்ல நோக்கத்திற்காக சட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர நோக்கம் உண்மையிலேயே நிறைவேறவில்லை. இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்ததின் காரணமாக மிச்சப்பட்ட நிலங்கள் இருக்கின்றனவா என்றால் இல்லை, எவ்வளவு நிலம் மிச்சப்பட்டது? இதன் காரணமாக சாதாரண விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது நன்மை கிடைத்திருக்கின்றதா? இதன் மூலமாக அவர்களுக்கு உணர்ச்சியாவது ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. ஏற்கனவே இருந்த உணர்வோடு தான் இன்றும் ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு முன்னால் இருந்துவந்த ஆசை இதுவரை நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பதாக தெரியவில்லை. மூன்று ஒரு தல்தாவேஜாக இருந்தது, இப்போது நான்கு, ஏழு, எட்டு தல்தாவேஜாக ஏழேட்டு இடங்களில் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனுடைய நோக்கம் நிறைவேற்றப்படுமானால் விவசாயிகளுடைய நன்மையை நாம் பாதுகாக்க முடியும். ஆகவே இதற்கான முயற்சிகளில் அரசினர் ஈடுபடுதல் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை)

இன்னும் ஒரு கருத்தை நான் கடைசியாக குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இருக்கின்ற பல கருத்துக்களை விரிவாக எடுத்துச் சொல்வதற்கு நேரமில்லாத காரணத்தால், பொதுவாக சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு சில காரியங்களை அரசினர் உடனடியாக மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். பயன்படக்கூடிய வளங்களை பயன்படுத்தாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். இவைகளை பயன்படுத்துதல் வேண்டும். சோம்பேறித்தனமாக இருக்கும் மனித சக்தியை நல்ல முறையில் பயன்படுத்துதல் வேண்டும். தேக்கங்களிலுள்ள பாசனத்திற்கு பயன்படக்கூடிய நீரை முழு அளவுக்கு பயன்படுத்திக்கொள்ள முயற்சித்தல் வேண்டும். தொழில் துறையில் முழு சக்தியை பயன்படுத்தாமல் அரைகுறையாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். இது தவிர்க்கப்படவேண்டும். மின்சக்தியை அரைகுறையாகவே பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம், இதுவும் தவிர்க்கப்படவேண்டும். திட்டங்களை மெல்ல நிறைவேற்றாதல்—திட்டங்களின் மீது அதிகப்படியான செலவு செய்தல்—தேவைக்குமேல் மனித சக்தியையும் பொருள்களையும் விரயமாக்குதல்—இவற்றின் காரணமாக திட்டச் செலவுகள் அதிகமாகின்றன. இவற்றையெல்லாம் நீக்குவதற்கு அரசினர் முயற்சி செய்தல் வேண்டும். முறையில்லாத முறையில் திட்டங்களைத் தீட்டி, அதன் மூலமாக சில பல இடங்களில் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய முறையில் ஏற்படும் நஷ்டங்களைத் தவிர்க்கவும், குறைக்கவும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், தேவையற்ற

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [10th August 1965]

வகையில் முதலிடுதல் காரணமாகவும் அவ்வப்போது நஷ்டம் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்கவும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். காலா காலத்தில் திட்டத்தை நிறைவேற்றாமல் இருப்பதன் மூலமாக, திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை போதாத நிலையில் அதிகமாகச் செலவழிக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதையும் தவிர்க்க முயற்சிக்க வேண்டும். எதிர்பார்த்த அளவுக்குப் பலன் ஏற்படாத அளவுக்குப் பல இடங்களில் அணைக்கட்டுத் திட்டங்களில் கூட அத்தகைய நிலைமை ஏற்பட்டு, திட்டத்தின் மூலம் எத்தனை ஏக்கர் நிலம் பாசனத்திற்கு வரும் என்று எதிர்பார்க்கப் பட்டதோ அந்த அளவுக்கு நிலம் பாசனத்திற்கு வராத நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். முன் யோசனையற்ற தன்மையில் திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்றுவதாலும் நஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆரம்ப கட்டத்திலேயே திட்டத்தின் முழு அளவையும் கணக்கிடாமல் இருந்து போகப் போகக் கணக்கிட்டு சர்க்காருடைய பணம் விரயம் ஆகும் நிலைமை சில இடங்களில் ஏற்படுகின்றன—எல்லா இடங்களிலும் என்று நான் சொல்லவில்லை, அலட்சியப் போக்கினால் சில இடங்களில் பொதுப் பணம் விரயம் ஆகின்றது. அவைகளையும் தடுக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். பொருள்களைச் சேமித்து வைக்கவும் பாதுகாக்கவும் இயலாமல் பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்துகொள்வதாலும், சில இடங்களில் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இங்கே நேற்று கூட ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்போது கனம் உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், பயிருக்குப் போடும் விஷ மருந்தை ஆடுகளுக்குப் போட்டால் 200 ஆடுகள் இறந்தன என்று. பொறுப்பற்ற முறையில் முறைப்படி பொருள்களை சேமித்து வைக்காத காரணத்தினால் பொருள்கள் வீணான நிலைமைகள் பல இருக்கின்றன. இத்தகைய குறைபாடுகள் ஏற்படாமல் தடுத்து நிறுத்தத் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பற்றி அறியாமல் நஷ்டத்திற்கு உள்ளாகும் நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. திறமையற்ற நிர்வாகம், நிர்வாக அமைப்பு காரணமாக போட்ட திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியாத பல குறைகள் இருக்கின்றன. இந்த நிலைமையிலே நாட்டில் நூற்றுக்கு 51 பேர்கள் பெண்களாக இருக்கக்கூடிய அந்தப் பெண்களின் முழு சக்தியைப் பயன்படுத்த முடியாத அளவுக்கு அவர்களுடைய சக்தி வீணாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் தங்களுடைய வீட்டுக்கு வருவாய் தேடித்தர முடியாத இருக்கிறார்கள். பெண்களுடைய சக்தியைப் பயன்படுத்தும் அளவுக்குத் திட்டங்கள் போட்டு, சமூக நலத் திட்டங்களை அதிகமாக ஏற்படுத்துவதன் மூலமாக நாட்டுக்கும் பயன்பட்டு அவர்களுடைய வீட்டுக்கும் வருவாய் தேடிக்கொள்ளும் முறையில் ஏற்படுத்துதல் வேண்டும்.

பெரும் பெரும் விழாக்களில் பணம் வீண் விரயம் ஆகாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். விழாவே வேண்டாம், ஊக்கம் தருகிற முறையே வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை; ஆயிரக் கணக்கில் பத்தாயிரக் கணக்கில் அரசாங்கப் பணம் விழாக்களுக்காகச் செலவு செய்து ஆடம்பரமாக நடத்துவதைத் தவிர்க்க வேண்டும்;

10th August 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மன்றத்திலே எடுத்து வைத்த கருத்துக்களை மேற்கொள்ளுவதன் மூலமாக, அடிப்படைத் தேவைகளான உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இடம் ஆகியவற்றுக்கு மக்கள் அரசாங்கத்தை நம்பி வாழ்கிறார்கள். அந்த நிலைமையை மனத்தில் கொண்டு இந்த திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிற முறையில் ஆக்கமும் ஊக்கமும் தருகின்ற முறையில், இங்கே எடுத்து வைத்த குறைகளையும், கருத்துக்களையும் பரிசீலனை செய்து அமைச்சர் அவர்கள் சாத்தியமானதை ஏற்று, மாற்ற வேண்டியதை மாற்றி, அதிக நிதி பெற வசதி செய்து, தென் மண்டலம், தமிழகம் பெற வேண்டிய நியாயமான நிதி நிலைகளைப் பெற நல்ல முறையில் முயற்சி செய்ய, விவாதத்திலே தரப்பட்டிருக்கிற கருத்துக்கள் மிக மிகப் பயன்படும் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடந்த நான்கு நாட்களாக, இந்த மன்றத்தில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றிய விவாதத்திலே கலந்துகொண்ட உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள்; குறைபாடுகளையும் தெரிவித்தார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் முதன் முதலாக என்னுடைய நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முன்பே நான் தெரிவித்தது போல, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் இறுதியான ஒரு திட்டமாக இங்கே சமர்ப்பிக்கவில்லை. அந்த நிலை இன்னும் வரவில்லை என்று நான் முன்பே தெரிவித்திருக்கிறேன். மேலும் நிலைமையை ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறோம்; மாநிலத்திலும் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். அகில இந்திய ரீதியிலும் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். லைபரன்ஸ் கமிஷன் சிபாரிசுகள் 13-ம் தேதி வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 13-ம் தேதி சிபாரிசுகள் வந்த பிறகு இந்த மாநிலத்திற்கு அதனால் என்ன சலுகைகள் கிடைக்கும், மத்திய அரசாங்கத்திற்கு என்ன சலுகைகள் கிடைக்கும் அல்லது மாநிலத்திற்குக் கிடைக்கும் சலுகைகளால் அவர்களுடைய வருவாயில் எத்தகைய பாதகம் ஏற்படும் என்பதெல்லாம் புலப்படும். மாநிலத்திற்கு வந்தாலும் சரி, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு வந்தாலும் சரி, எல்லாம் ஒன்று தான். மாநில அரசாங்கத்திற்குச் சலுகைகள் வருவதால் மத்திய அரசாங்கத்தின் வருவாய் பாதிக்கப்படுகிறது என்று யாரும் வருந்துவதற்கில்லை. அந்த நிலைமையை உணர்ந்து அதற்கேற்றபடி திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. இந்தத் திட்டம் ஒரு டிராஃப்ட் ப்ளான் என்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக, இந்த மாநிலத்தின் திட்டத்தைப் போடும் போது நம்முடைய நிலைமையை, நம்முடைய சக்தியை உணர்வில்லை என்று கனம் சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். நம் சக்தியை ஆராய்ந்துதான், அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில், நன்றாக ஆராய்ந்துதான், எவ்வளவு சாதிக்க முடியும், நமக்கு எத்தகைய அனுபவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, மக்களுக்கு வேண்டியது

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1965]

என்ன, மக்கள் எவ்வாறு எதிர்பார்க்கிறார்கள், எதிர்பார்ப்பதற்கு ஏற்றவாறு எவ்வளவு நிறைவேற்ற முடியும், மக்களுடைய தேவைகளை எந்த அளவுக்குப் பூர்த்தி செய்ய முடியும், மக்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த எந்த வகையால் முடியும், வாழ்க்கை வசதிகளை எவ்வாறு பெருக்க முடியும் என்பதை எல்லாம் ஆராய்ந்து தான் திட்டத்தைத் தயாரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவ்வாறு தான் கவனத்தைச் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். பெரிய திட்டமாக இருந்தால் அதை நிறைவேற்றுவதற்கு வழி என்ன என்று ஆராய வேண்டியிருக்கிறது. அவைகளை ஆராயாமல் திட்டத்தை மட்டும் உருவாக்கிவிட்டால் அது திட்டம் ஆகாது. திட்டமிட்ட முன்னேற்றம் என்பது நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற ஒரு முறை. நாம் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற போதே நமது ஒப்புயர்வற்ற ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் தீர்க்கதரிசனத்துடன் அப்போதே காங்கிரஸ் கமிட்டியில் ஒரு திட்டக் கமிஷனை அமைத்தார்கள். இப்போது மைசூரிலே கவர்னராக இருக்கிற திரு. கிரி அவர்கள் திட்டக் கமிஷனிலே ஈடுபட்டார்கள்; மற்றவர்களும் ஈடுபட்டார்கள். அப்போதே, நம் நாட்டின் தேவை என்ன எத்தகைய திட்டத்தை உருவாக்குவது என்பது எல்லாம் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வந்தது. ஆகவே, சுதந்திரம் அடைந்தவுடன் நாம் திட்டக் கமிஷன் ஒன்று அமைத்து, திட்டங்களை உருவாக்க முற்பட்டோம். இப்போது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. ஆகவே நாம் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். இந்த நிலையிலேதான் மன்றத்தின் கருத்துக்களை இப்போது தெரிந்துகொள்வோம், உறுதியாகத் திட்டம் இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் உருவாகும்போது மன்றத்தில் சமர்ப்பித்து மன்றத்தின் கருத்துக்களைப் பெற வாய்ப்பு இருக்கும் என்று நான் முன்பே தெரிவித்திருக்கிறேன்.

திட்டத்தின் நோக்கமெல்லாம் என்ன? மக்களுடைய நிலையை உயர்த்தவும், மக்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவும், மக்களுடைய வசதிகளைப் பெருக்கவும் நாம் வழி தேடுவதுதான். அது தான் திட்டம். திட்டத்தைப் பற்றி கனம் சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் விளக்கினார்கள். திட்டத்தை எதிர்க்கவில்லை, திட்டம் போடும் முறையைப் பற்றிக் குறை கூறுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். திட்டமே கூடாது என்ற கருத்து முன்னே இருந்தது: உலகத்திலேயே இருந்தது. ஒரு சில கோட்பாடுகள் உடையவர்கள்தான், கொள்கை உடையவர்கள்தான் திட்டம் போடுவார்கள் என்ற தவறுதலான கருத்து இருந்தது. ஆனால், கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியது போல உலகத்திலே இன்றைக்குத் திட்டமிடாத நாடுகளே இல்லை என்று கூறலாம். திட்டமிட்டுத்தான் முன்னேற வேண்டும் என்று உணர்ந்து, இதற்கு முன் திட்டத்தைப் பற்றி கவனம் செலுத்தாத நாடுகளெல்லாம்கூட இப்போது திட்டத்தை நிறைவேற்ற முற்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தின் லட்சியம்—முக்கியமானது அதுதான். மக்களுடைய வாழ்க்கைத்

10th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

தரத்தை உயர்த்துவது. கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். முன்பெல்லாம் நாம் ஜனநாயக சோஷலிசத்தை அடைவது நான் லட்சியம் என்று குறிப்பிட்டிருந்ததே, இப்போது அதைப் பற்றி ஒன்றும் பிரஸ்தாபிக்கப்படவில்லையே என்று அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆனால், நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், நம் லட்சியத்தைப் பற்றி ஒரு முறை நாம் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்தோம் என்றால் திருப்பித் திருப்பி அதையே மூலமந்திரமாகக் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்த வகையிலே நான் 'ஜனநாயக சோஷலிசம்' என்ற சொற்கள் நான் சமர்ப்பித்த திட்ட அறிக்கையில் இல்லை, அந்த லட்சியத்தை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். கனம் சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் திட்டத்திற்கு எதிர்ப்பு இல்லை என்று கூறினார்கள். அது வரையிலே எனக்கு மகிழ்ச்சி. ஆனால், அவர்களைச் சார்ந்த கனம் உறுப்பினர் திரு. சீமைச்சாமி அவர்கள், இரண்டு ஆண்டுகள் இரந்தத் திட்டத்தை நிறுத்தி வைக்கலாம் அல்லது தள்ளிப் போடலாம் என்று கூறினார்கள். அவர்களுக்குள்ளே எத்தகைய உடன்பாடோ எனக்குத் தெரியாது. (குறுக்கீடு) அவர்களும் அதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், தள்ளிப் போடலாம், திட்டத்தை எதிர்க்கவில்லை என்று. இரண்டு ஆண்டு என்று அவர் சொல்லவில்லை, தள்ளிப் போட்டால் என்ன என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இன்று நாம் சோஷலிசக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். சோஷலிச லட்சியத்தை ஜனநாயக முறையில் அடைவோம் என்ற லட்சியத்தை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். நான் சோஷலிசத்தைப்பற்றி குறிப்பிடவில்லையே என்று கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதைப்பற்றி பிரஸ்தாபித்தார்கள். ஜனநாயக முறையில் சோஷலிசத்தை அடைவது என்பதையும் எதிர்க்கிறவர்கள் யாரும் இருக்க முடியாது என்று நான் இப்பொழுதும் நினைக்கிறேன். ஆனால், கனம் சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சோஷலிசத்திற்கு எதிர்ப்புதான் தெரிவிக்கிறார்கள். இதுவரையிலே நான் தெரிந்துகொண்டது, அவர்களுடைய மாபெரும் தலைவர் அவர்களுடைய பேச்சின் மூலமும், எழுத்தின் மூலமும் 'சோஷலிசம் கூடாது, சோஷலிசத்தை விட்டுவிட்டால் நான் காங்கிரசை ஆதரிக்கிறேன். சுதந்திரா கட்சியை நான் கலைத்துவிடுகிறேன்' என்று கூறியது எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. ஆகவே கனம் சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு சோஷலிசத்தில் ஈடுபாடே இல்லாமல் இருக்கலாம். நான் சோஷலிசத்தைப் பற்றி குறிப்பிடவில்லையே என்று குறைபாடாக கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அது மாத்திரம் அல்ல. இப்பொழுது இன்னும் அதிகமாக பொதுத் துறையிலே ஏன் தொழில்களை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பொதுத் துறையிலே ஏன் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கனம் சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு கருத்து

11-00
p.m.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1965]

வேற்றுமைகள் இருக்கின்றன. ஆனால், கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் சொல்லியது போல் சிற்சில தொழில்களை ஏன் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் பொதுத் துறையிலே என்றால், அது வேறு வகை. லட்சியத்திலே அல்லது கொள்கையிலே வேற்றுமை என்று அதைக்கூற முடியாது. அது ஒரு கருத்து. ஆனால், கொள்கையிலே வேற்றுமை ஏற்படக்கூடிய அளவிலே பொதுத் துறையா, தனியார் துறையா என்பதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்தார்கள். பொதுத் துறையைப் பொறுத்த மட்டில், பொதுத் துறையிலே கன்ஸ்யூமர் இண்டஸ்ட்ரீஸ் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். பொதுத் துறையிலே மக்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களை உற்பத்தி செய்து, அவர்களுக்கு நியாயமான விலைக்கு சலபமாக கிடைக்கச் செய்யும் ஒரு நோக்கத்துடன் தான் அரசாங்கம் சில 'கன்ஸ்யூமர் இண்டஸ்ட்ரீஸ்ஸை' எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களும் நடத்தலாம். ஆனால் மக்களுக்கு இது ரொம்ப இன்றியமையாத தேவை, இன்றியமையாத தேவையை சலபமாகக் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில்தான் பப்ளிக் செக்டாரிஸ் எடுத்துக்கொள்கிறோம். பப்ளிக் செக்டாரிஸ் போதிய அளவு எடுத்துக்கொள்ளவில்லையே என்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பப்ளிக் செக்டாரிஸ் மேலும் அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ள முற்படுகிறோம். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மத்திய சர்க்கார் முதலீடு செய்து, பப்ளிக் செக்டாரிஸ் நடத்துவதிலே கூட, இந்த மாநில அரசாங்கமும், தங்களுக்குள்ள வருவாயிலிருந்து, நிதியிலிருந்து கூட ஓரளவுக்கு பொதுத் துறைக்கு நிதி முதலீடு செய்து, பொதுத் துறை தொழில்களை இன்னும் அதிகமாக்க வேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் நோக்கம்.

கூட்டுறவுத் துறையும் பொதுத் துறைதான். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையிலே இன்று சர்க்கரை ஆலை, மற்றவைகளெல்லாம் நடக்கின்றன, கூட்டுறவுத் துறையில் அதிகமாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது, நுற்பு ஆலைகள் ஏன் அமைக்கக்கூடாது, ஏன் அதைக்கூட பொதுத் துறையிலே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கூறினார்கள். நான் ஒன்று விளக்க விரும்புகிறேன். கூட்டுறவுத் துறை என்றாலும், அநேகமாக பொதுத் துறைதான். அரசாங்கம் உத்தரவாதம் செய்து, அரசாங்கம்தான் பெரிய முதலீட்டை பெறச் செய்கிறார்கள். அதற்கு அரசாங்கம்தான் உத்தரவாதம் அளித்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் பங்குதார்கள் கொடுப்பது ரொம்பக்குறைவு. ஐந்தில் ஒரு பங்கு கூட இருக்காது. அதுதான் கூட்டுறவுத் துறை. இருந்தாலும், கூட்டுறவு இயக்கம் வளர வேண்டும், மக்களுக்கு அக்கறை ஏற்படவேண்டும், நாம் நேராக ஈடுபடுகிறோம் என்ற எண்ணம் ஏற்படவேண்டும். 'அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ்' என்று ஒன்று இருக்கிறது. 'அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன்' என்று இப்பொழுது வைப்பதாக உத்தேசம் இருக்கிறது. உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களை வேறு

10th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஒருவருக்கு விற்று அவர்கள் லாபம் சம்பாதிக்க விடாமல், விவசாயிகளைக் கொண்டு கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் அமைத்து, அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற கரும்பை அவர்களே சர்க்கரையாக ஆக்குவது, அதைக் கூட்டுறவு முறையில் செய்வது என்பது கொள்கை அளவிலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. ஆனால், அதில் பெரும்பாலும் பப்ளிக் செக்டார்தான் இருக்கிறது. சிலவற்றை அரசாங்கமே நடத்தி நாம் அனுபவம் பெறவேண்டும், நடத்திக் காட்டவேண்டும் என்ற முறையில்தான் கூட்டுறவு முறையிலும் நடத்துகிறோம், பப்ளிக் செக்டாரிலும் நடத்துகிறோம்.

பிரைவேட் செக்டார் கூடாது என்பது கம்யூனிஸ்டு கட்சி உறுப்பினர்களின் கருத்து. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சார்ந்த கட்சிக்கும் அதே கருத்துதான் என்று நினைக்கிறேன். திருஷ்டாந்தமாக ஒன்றைக் கூறினார். பாங்குகளை ஏன் நாஷனலைச் செய்யக்கூடாது என்று கம்யூனிஸ்டு தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். உதாரணமாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இதைச் செய்வது, அதைச் செய்யக்கூடாது என்பது அல்ல. எல்லாவற்றையும் செய்ய வேண்டும் என்று அவசியம் இல்லை என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் கருத்து. அதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை. அவ்வாறு கொள்கை என்றால் தனியார் துறையிலே தொழில் நடத்துகிறார்கள், அவர்களிடத்திலே ஒரு விசேஷ அக்கறை இருக்கிறது என்று கொள்வது தவறுதான். ஆனால், தொழில் வளர்ச்சி வேண்டுமென்றால், எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும், ஈடுபாடும் நமக்கு வேண்டும். எல்லோருடைய முதலீடும் நமக்கு வேண்டியிருக்கிறது. எல்லோருடைய திறமையும் நமக்கு வேண்டியிருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் பயன்படுத்திக்கொண்டு நாட்டுச் செல்வத்தையும் வளத்தையும் நாம் பெருக்கிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. பிரைவேட் செக்டாரில் இருந்தாலும் கூட, அவர்களுக்கு வரி போடப்படுகின்றது. எவ்வளவு தூரம் வரி போட முடியுமோ அரசாங்கத்திற்கும் அதனால் பலன் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் வரி போடுகிறோம். கட்டு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. கட்டு திட்டங்களுக்கு உட்பட்டுத் தான் பிரைவேட் செக்டார் நடைபெற்று வருகிறது. பிரைவேட் செக்டாரில் தொழில் வளர்ச்சியில் இன்னும் பங்கு ஏற்றுக்கொள்ளப் போகிறார்கள், ஏற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். தொழில் வளர்ச்சியில் அவர்களும் தங்களுக்குரிய வகையிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டுத் தான் நடக்கவேண்டும். தனிப்பட்ட துறையிலே தொழில் வளர்ச்சி நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அடிக்கடி நாம் உயர்ந்த பண்பாட்டை கடைப்பிடிக்கவேண்டும் என்று கூறுவார்கள், உண்மையாக அதை மனதிலே உணர்ந்து கூறுவார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நேற்று அவர்கள் தன்னையும் அறியாமல், அவர்களுடைய மாபெரும் தலைவர் அவர்களுடைய பேரில் இருக்கும் விசுவாசம் காரணமாகவோ என்னவோ,

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[10th August 1965]

கொஞ்சம் தவறுதலாகக் குறிப்பிட்டார்கள். 'கண்ட்ரோல், லைசென்ஸ், பெர்மிட், கோட்டா' சதுர்வேதங்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களே இப்பொழுது சிந்தித்துப் பார்த்தால் அவ்வாறு சொல்லியது தவறு என்பதை அவர்கள் மனதிலேயாவது உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். இப்பொழுது எடுத்துச்சொல்லி அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதில்லை. சதுர்வேதங்கள் இருக்கின்றன. 'கண்ட்ரோல், லைசென்ஸ், பெர்மிட், கோட்டா' இதைப் பற்றி ஏளனமாகக் கூறுவதிலே என்ன பயன்? பத்திரிகையிலே எழுதுகிறார்கள். அதற்குச் சில பத்திரிகைகள் தாளம் போடுகின்றன. பத்திரிகைகள் சீப்பாக எழுதுகின்றன. இப்பொழுது தனியார் துறையிலே தொழில் நடத்துகிறார்கள் என்றால், அவர்களை நாம் ஏன் அனுமதிக்கிறோம். அவர்களாலும் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டும் என்று அனுமதிக்கிறோம். மக்களுக்கு பயன் ஏற்படக்கூடாத வகையில் ஒருகாலும் நாம் அனுமதிக்க மாட்டோம். அவர்கள் நல்ல முறையில் இயங்கவேண்டுமென்றால், அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டுத் தான் இயங்க வேண்டும். அரசாங்க நிலை இருக்கட்டும். தொழில் நடத்துகிறவர்கள் எவ்வளவு முதலீடு போடக் கூடியவர்களாக இருந்தாலும், எவ்வளவு ஆற்றல் மிகுந்தவர்களாக இருந்தாலும், எவ்வளவு செல்வாக்கு படைத்தவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் அரசாங்கத்தினுடைய ஆதரவு இல்லாமல் தங்கள் தொழில்களை நடத்திவிடமுடியுமா? அம்பாசிதர் கார் உற்பத்தியை எடுத்துக்கொள்ளலாம். நல்ல ஆற்றலுள்ள முதலாளிகள் வருகிறார்கள், அல்லது நான்கு பேர்கள் சேருகிறார்கள், கம்பெனியைக்கிறார்கள். அம்பாசிதர் கார் உற்பத்தியாகிறது. சரி, இவர்கள் அம்பாசிதர் கார் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இன்னொருவர் இன்னொரு கார் உற்பத்தி செய்கிறார். வெளி நாடுகளிலிருந்து கார்கள் வருகின்றன. இப்படியெல்லாம் இருந்தால் அம்பாசிதர் காரை யார் கேட்பார்கள்? அது விலையாகுமா? தொழில் நடக்குமா? கார் உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்றால், பெரிய தொழிற்சாலைகள் வேண்டுமென்றால்—நமக்கு இன்னும் பல தொழிற்சாலைகள் வேண்டும்—அதற்கு வேண்டிய இரும்பு வேண்டுமென்றால், அதற்கு கோட்டா இல்லாமல் எப்படி முடியும்? இரும்பை கடையிலே போய் வாங்குவார்களா? எங்கே வாங்குவது? அப்படி கடையிலே தாராளமாக விற்கிறதா, கள்ள மார்க்கெட்டில் விற்கும்; கள்ள மார்க்கெட்டில் அதிக விலைக்கு விற்கலாம். பற்றாக்குறை இருக்கிற வரையிலே ஒரு ரெகுலேஷன் இல்லாமல் போனால் எப்படி முடியும்? பெரிய தொழில் அதிபர்களாக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு வேண்டியதெல்லாம் கிடைத்துவிடுமா? சரி, தொழிலாளர்கள் வருகிறார்கள். தொழிலாளர்களை எப்படி வேண்டுமானாலும் அவர்கள் சுரண்டலாம், எப்படி வேண்டுமானாலும் அவர்கள் தொழிலாளர்களை பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று நாம் பார்த்துக் கொண்டு இருக்க முடியுமா? எப்படியாவது போகட்டும் என்று விட்டுவிட்டால், தொழிலாளர்கள் வேலை செய்வார்களா? எங்கே தொழில் நடக்கும்? மேற்பார்வை வேண்டாமா? அதற்கு ஒரு

10th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கண்ட்ரோல் வேண்டாமா? கண்ட்ரோல் இல்லாமல் எப்படி நடக்கும்? காரில் போகிறோம், சரி, எப்படியாவது போகட்டும் என்று விடுவதா? கண்ட்ரோல் இல்லை, போலீஸ்காரர் நிறுத்து வதில்லை, கையை காட்டுவதில்லை என்றால் என்ன நேரிடும்? என் டி.ராவர், நான் போகிறேன், ரோடு என்னுடையது, யார் நிறுத்தி விடுவது என்று சொன்னால் என்ன ஆகும்? பெரிய காரியமாக இருந்தாலும், சிறிய காரியமாக இருந்தாலும் சரி, கண்ட்ரோல், கண்ட்ரோல் என்று ஏனெனமாக பேசுவதில் என்ன பயன்? ஏதோ ஆசைப்பட்டு கண்ட்ரோலை வைத்திருக்கிறோம் என்பதல்ல, மக்களுக்காக, மக்களுடைய நன்மைக்காக, பாதுகாப்புக்காக, மக்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக வைத்திருக்கிறோம். ஒரு சின்ன தொழிலாக இருந்தாலும், அதை ஒரு வரம்பு இல்லாமல், யார் வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்றால் எப்படி நடக்கும்? தொழிலுக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் எப்படிக் கிடைக்கும்? மூலப் பொருள்கள் வேண்டாமா? அல்லது யார் வேண்டுமானாலும் செய்யலாம், அரசாங்கத்தின் அனுமதி வேண்டாம் என்று சொன்னால், எவ்வளவு திறமை வாய்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், செல்வாக்கு உள்ளவர்களாக இருந்தாலும், பணம் இருந்தாலும், அவர்களே எல்லாவற்றையும் நடத்தமுடியுமா? இதையெல்லாம் கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஏனெனமாகச் சொல்லுவதால் என்ன பலன்? இதுதான் நாம் தெரிந்துகொண்ட 'சதுர் வேதங்கள்' என்றால், என்ன பலன்? கண்ட்ரோல், பர்மிட், லைசென்ஸ், கோட்டா என்றால், அவைகளும் வேண்டியவைதான். நான் ஒன்றும் 'அபாலெஜெடிக்' ஆக இல்லை. வேண்டிய அளவுக்குத்தான் வைத்திருக்கிறோம். பிடிக்காதவர்கள் பரிகாசமாகப் பேசட்டும். அதைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. மக்கள் கவலைப்பட மாட்டார்கள்.

திட்டத்தைப் பற்றி மாறுபட்ட கருத்துக்கள் பல தெரிவிக்கப் பட்டன. மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருந்தாலும், கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள், நாங்களெல்லாம் ஒன்று; நாங்களெல்லாம் ஏன் ஒன்றாக இருக்கக் கூடாது; ஏன் ஒன்றாகக் கூட்டு சேரக்கூடாது என்று கேட்டார்கள். அவர்களுக்குச் செய்ய உரிமை உண்டு. நான் அதற்காக வருந்தவில்லை, பொருமைப்பட வில்லை, கவலைப்படவில்லை. சாதாரணமாக ஆங்கிலத்தில் ஒன்று சொல்லுவார்கள் 'agree to differ' என்று. அதுமாதிரி, வித்தியாசம் இருந்தாலும், அந்த வித்தியாசங்களை வைத்து, அதிலேயே ஒரு ஒற்றுமை. அவரவர்களுடைய கருத்து வேற்றுமை இருக்கட்டும். அது கூட இல்லை, வேறு ஒற்றுமையும் இருக்கலாம். இந்த திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்த, இந்த அரசாங்கத்தை, இந்தக் கட்சியை ஒழிக்க வேண்டும் என்று இருக்கட்டும். மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருந்தாலும், கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உணர்வார்கள், அவர்களே ஒப்புக் கொள்ளுவார்கள். இன்றைக்கு இந்த மூன்று நான்கு நாட்களிலே நடந்த விவாதத்திலே பலப்பட்டுள்ளது.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1965]

இந்த ப்ளானுக்கு 'ஹாலிடே' வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. சீமைச்சாமி கூறினார்கள். கனம் சுதந்தராக் கட்சித் தலைவர் அதை ஆதரித்துப் பேசினார்கள். ஆனால், கனம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திருத்தமே அது பற்றித்தான். இங்கே பேசியதை வைத்துச் சொன்னால் நான் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் எங்கோ யாரோ பேசினார்கள் என்று அதற்கு ஒரு திருத்தம் என்று கொடுப்பது? கனம் அங்கத்தினர் திரு. சீமைச்சாமி பேசிய பிறகு, கனம் சுதந்தராக் கட்சித் தலைவர் பேசிய பிறகு கனம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் இதைக் கொடுத்திருந்தால் கூட புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் எங்கோ எதோ பேசினார்கள் என்று, இங்கே ப்ளான் 'ஹாலிடே' கூடாது என்று திருத்தம் கொடுப்பது எப்படி சரியாகும்? ப்ளானிங் கமிஷன் சொல்லியிருக்கிறதா? பிரதம மந்திரி சொன்னாரா? அல்லது மத்திய சர்க்கார் நிதி அமைச்சர் சொன்னாரா? அல்லது இந்த அரசாங்கம். தன் சிபாரிசாகச் சொல்லியிருக்கிறதா? நான் இங்கே கொடுத்த அறிக்கையில் அப்படிப்பட்ட கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா? இப்படி ஒரு திருத்தமா? நாம் இருப்பது ஜனநாயக உலகம். அவரவர்கள் கருத்துக்களை அவரவர்கள் தாராளமாக வைத்துக் கொள்ளலாம், பேசலாம், வாதம் செய்யலாம். ஆனால், ஏதாவது முடிவு ஏற்பட்டால், ஈடு பட்டவர்கள், கட்டுப்பட்டவர்கள் செய்திருந்தால் இந்தத் திருத்தத்திற்கு நியாயம் உண்டு. எங்கோ சொன்னார்கள், பத்திரிகையில் அபிப்பிராயம் வந்திருந்தது என்பதை வைத்துக் கொண்டு திருத்தம் கொடுப்பது என்று வந்தால், அது இந்த மன்றத்தின் நடைமுறைக்கு உகந்ததல்ல என்று தான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மன்றத்திலே திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கின்றன. ஒரு திருத்தம் கடைசியாகப் பிரேரேபிக்கப்பட்டது. அந்தத் திருத்தம் ஏதோ ஒரு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பது. திட்டங்கள் ஆராயப்படுகின்றன. எவ்வளவு தூரம் திட்டங்களைச் சேர்க்கலாம், எவ்வளவு தூரம் திட்டங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியவை என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து, முடிவு எடுத்துக் கொள்ளப் படுகிற விஷயம் அது. ஏதோ குறிப்பிட்ட திட்டத்தை இந்த நான்காவது திட்டத்திலே சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்றால், ஒவ்வொருவரும் அப்படி ஒவ்வொரு திட்டம் பற்றிச் சொல்லலாம். ஆகவே, திட்டம் பற்றி ஆராயாமல் அந்தத் திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. என்றாலும், இந்தக் கருத்து பொருத்த மட்டிலும், அக்கறை இருக்கிறது என்பதை உணராமல் இல்லை. ஆகவே, அந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் அவஞ்சிப் பிரதிநிதி கூறினார்கள், இந்த மேல் பவானி திட்டத்தைப் பற்றிய புள்ளிவிவரங்களிலே வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று. திட்ட மதிப்பீடு 1,08,000 ஏக்கர்

10th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

என்றிருந்தாலும், 30,000 ஏக்கருக்கு மதிப்பீடு போடப் பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மொத்தம் கிடைக்கக் கூடிய தண்ணீரின், விவசாயம் செய்யக் கூடிய நிலப் பரப்பு 1,08,000 ஏக்கர்கள். அதிலே உணவு தானியங்கள் சாகுபடி செய்யக் கூடியவை 30,000 ஏக்கர். உணவு தானியங்கள் சாகுபடி செய்யக் கூடியவையைப் போட்டு இருக்கிறது. அவ்வளவுதான்.

இன்னும் சில திட்டங்களைப் பற்றி பல உறுப்பினர்கள், தங்கள், தங்கள் தொகுதியில், தங்கள், தங்கள் மாவட்டத்தில் வேண்டியவை களையெல்லாம், சேர்க்கப்படவேண்டியவைகள் என்று சொன் னார்கள். அவைகளெல்லாம் தொடர்ந்து அரசாங்கத்தின் பரிசீலனை யில் இருந்து வருகின்றன. கனம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பிரேரேபித்த திருத்தத்திலே சில திட்டங்களைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சேலம் உருக்காலை, மசல் என்ஜின் ஆலை, ஆயில் ரிஃபைனரி, இம்மாதிரித் திட்டங்களையெல்லாம் சேர்க்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இவைகளுக்கெல்லாம் நாங்கள் கேள்வி நோங்களில் விளக்கங்கள் கூறியிருக்கிறோம். மீண்டும் கூற விரும்புகிறேன், சேலம் உருக்காலை வரும், அதில் ஐயம் வேண்டியதில்லை, அது வருகின்ற தருவாயில் இருக்கின்றது. இதற்காக சட்ட சபையிலே திருத்தமாகக் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆயில் ரிஃபைனரிக்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப் பட்டு வருகின்றன. அதோடு சேர்த்து ரசாயன உரத் தொழிற் சாலையையும் இணைக்கப்பட்டுச் செய்ய வேண்டும் என்பது ஏற்பாடு. அது 'காம்ப்ளெக்ஸ்'. இரண்டும் சேர்ந்து சாங்ஷன் வரவேண்டும். அதிலேதான் தாமதம். அதே மாதிரித்தான் மரான் மசல் என்ஜின் பாக்டரியும். அதை எண்ணூரில் வைக்க வேண்டும் என்கிற உத்தேசம் இருந்தது. அதைப்பற்றி அரசாங் கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. அத்தகைய திட்டங்கள் வர, திருத்தங்கள் அவசியம் இல்லை, அது முறையல்ல என்பதைத்தான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பிரேரேபித்த திருத்தத் திலே structural changes வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு விளக்கமும் அவர்கள் பேசியபோது கூறினார்கள். மாவட்ட அடிப்படையில். அடித் தளத்திலிருந்து, திட்டம் தீட்டப் படவேண்டும்; அதற்கப்புறம் மாநிலத்திலே அதை மேற்கொண்டு ஆராயவேண்டும்; மாநில ரீதியில் ஆராய்ந்த பிறகு, அது மண்டல ரீதியில், அதாவது 'ஸோனல்' ரீதியில் ஆராயப்பட்டு, அதற்கப் புறம் அகில இந்திய ரீதியில் ஆராய்ந்து ஏற்றுக்கொள்ளப் படவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதிலே வித்தியாசம் இல்லை. இன்றைக்கு அரசாங்கம் திட்டம் இடுவதில் மேற்கொண்டிருக்கும் வகைக்கும் இதற்கும் அதிக வித்தியாசம் இல்லை. நாம் திட்டம் அமைக்கும் போது, ஒவ்வொரு இலாகாவிற்கும் ஒரு 'ஒர்கிங் க்ரூப்' என்று போட்டு, மாவட்ட ரீதியில் எடுத்துச் செய் கிறோம். என்னென்ன தேவைகள் இருக்கின்றன, அவசியம் என்ன, என்று தெரிந்து கொள்கிறோம்; மக்கள் பிரதிநிதிகள் டெவலப்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1965]

மேண்ட் கவுன்சிலில் தெரிவிக்கிறார்கள்; இவற்றையெல்லாம் வைத்துத்தான், திட்டங்களைத் தனித்தனியாக ஆராயத் தொடங்குகிறார்கள். மண்டல ரீதியில், இந்த நாலு ஸ்டேட்டுகளும் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கூறினார்கள். இப்பொழுது, 'இன்ஃபார்மலாக' தென் மண்டலத்தைச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு ஸ்டேட் முதல் அமைச்சர்கள் சந்தித்துப் பேசுவதும் உண்டு. எந்தெந்த அளவுக்குச் சிந்தித்து, அவரவர்களுடைய கருத்துக்களையும், அனுபவங்களையும், பரிமாறிக்கொண்டு, என்னென்ன வகைகளில் செயல்படலாம் என்று கலந்து ஆலோசிக்கிறோம். அது சம்பிரதாய முறையில் இல்லை என்றாலும், இன்ஃபார்மலாக செய்கிறோம். அப்படி கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிற விஷயம் இது. ஆனாலும் பல கனம் உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இரண்டு மாநிலங்களாக இருந்தால், மின்சார, நீர்பாசன திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை, அப்பப்பட்ட திட்டங்கள் குறித்து இன்னும் துரிதமாக முடிவுகள் எடுக்கப் படவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது வேண்டியதுதான். ஆனால், இதிலே அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டது போல, மண்டல ரீதியில் முதல் அமைச்சர்கள் மத்திய சர்க்கார் அமைச்சரையும் கூட வைத்துக்கொண்டு பேசினாலும் கூட இந்த மாதிரியான விஷயங்கள் சுலபமாகத் திருவதிலை. நான் ஜனநாயகத்தை ஏதோ குறை சொல்கிறேன் என்று யாரும் நினைக்கக் கூடாது. ஜனநாயகத்தை ஒரு நாளும் நான் குறை சொல்ல மாட்டேன். ஆனால், ஜனநாயக வகையிலே ஏற்படுகிற நிலையை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அந்த வகையிலே நான் நான் குறிப்பிடுகிறேன். ஜனநாயகத்தை நாம் கையாளுகிறோம், ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் அரசியல் வருகிறது; கட்சிகள் இருக்கின்றன. நியாயம் என்று ஒரு மாநிலம் சொல்வதை மற்றொரு மாநிலத்தின் பொறுப்பில் இருக்கிறவர்கள் நியாயம் என்று ஏற்றுக் கொண்டால், மற்றவர்கள் அதைப்பற்றி எப்படி மக்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்வார்களோ, மக்கள் தவறுதலாக எடுத்துக்கொள்வார்களோ என்ற கவலை ஏற்படுகிறது. இதெல்லாம் ஜனநாயக முறையில் தவிர்க்கக்கூடாத நிலை தான் என்றாலும் அதையும் நாம் சமாளிக்க வேண்டித்தான் இருக்கிறது. அதற்காக, ஜனநாயகம் வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. எதேச்சாதிகார நாடுகளில் மேலே இருக்கிறவர்கள், மத்திய அரசாங்கத்திலே இருக்கிறவர்கள் உத்தரவு போட்டு நிறைவேற்றிவிடலாம். ஆனால், ஜனநாயக அமைப்பில் நாம் அப்படிச் சொல்லமாட்டோம்; ஒருக்காலும் நான் அதை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன். ஜனநாயகத்திலே இருக்கும் நிலையைத்தான் நான் எடுத்துச் சொல்கிறேன். அதை நாம் சமாளிக்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. அது தான் தாமதம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம்; ஒரு மாநிலத்திற்கும் இன்னொரு மாநிலத்திற்கும் உள்ள தண்ணீரைப் பகிர்ந்து கொள்வதிலே அல்லது தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு மின்சாரத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலே உள்ள கஷ்டங்களை நான் எடுத்துக்

10th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கூற விரும்புகிறேன். ஆகவே, இன்றைக்கு இந்த அமைப்பையே மாற்ற வேண்டும் என்று கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறிய அந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. இன்றைக்கு அதே முறைதான் இருக்கிறது. இதற்கு மேலே மாற்றுவது சரியல்ல, சம்பிரதாய முறையிலே மாற்றுவது சரியல்ல என்று தான் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். மற்றவர்களும் குறை கூறினார்கள். “மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம், இதனால் என்ன விளைவு?” என்று கேட்டார்கள். கனம் கம்யூனிஸ்டிக் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் அவர்களுடைய திருத்தத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசினார்கள். மற்ற உறுப்பினர்களும் கூடப் பேசினார்கள். ‘பணக்காரன் மேலும் பணக்காரனாகப் போகிறான்’ என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் கூறினார்கள். ‘பணக்காரன் பணக்காரனாகப் போகிறான், வேறொன்றையும் கண்டது இல்லை’ என்று சொன்னதோடு நிற்கவில்லை. ‘ஏழை ஏழையாகப் போகிறான்’ என்றும் சொன்னார்கள். ‘பணக்காரன் பணக்காரனாகப் போகிறான்’ என்பது இருக்கட்டும். ஆனால், ‘ஏழை ஏழையாகப் போகிறான்’ என்று அவர்கள் சொன்னதை நான் ஒருக்காலும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. இன்றைக்கு எந்த தளத்திலே பார்த்தாலும், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைத் துவக்குவதற்கு முன்பு இருந்த நிலைமைகளையும் இன்றுள்ள நிலைமையையும் நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போமானால், எல்லாத் தளங்களிலும் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. எந்தக் கிராமத்திலும் மக்கள் அதை மறுக்க மாட்டார்கள். வாதத்திற்கு வேண்டுமானால் இங்கே சிலர், ‘அரசாங்கம் சரியாக நடத்தவில்லை’ என்று பேசலாம். ஆனால், மக்கள் உண்மை நிலையை உணர்ந்துள்ளார்கள். அரசாங்கம் எல்லாவற்றையுமே செய்துவிட்டதா? என்றால் ‘இல்லை’ என்று தான் நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். குடி தண்ணீர் திட்டம் இன்னும் பல இடங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. சில இடங்களில் கேவலமான நிலைமை இருப்பது எனக்கு மிகுந்த கவலை அளிக்கிறது. ஆகவேதான் இதிலே ஒரு உறுதி கொண்டிருப்பதாக நான் தெரிவித்தேன். இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதற்கு ஏற்பாடும் செய்திருக்கிறேன். இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த மட்டில், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்குள் எந்தக் கிராமத்திலும் போதிய அளவு குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லாத நிலை இருக்கக்கூடாது என்ற உறுதியோடு இதை எப்படி நிறைவேற்றுவது என்பதிலே நாம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, ரஷ்ய அரசாங்கத்தினால் அழைக்கப்பட்டு நானும் சில சகாக்களும் அங்கே விவசாய அபிவிருத்தியைக் காணவேண்டும் என்று போயிருந்தோம். எங்களுக்கு நல்ல உபசாரம் செய்தார்கள். ‘ஹாஸ்பிடாலிடி’ யில் அவர்கள் முதன்மையாக நிற்கிறார்கள். எங்களுக்கு வேண்டிய

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1965]

வசதிகளெல்லாம் அளித்தார்கள். ஒரு நாள் கோதுமைப் பண்ணையெல்லாம் பார்த்துவிட்டு அங்குள்ள Farm House இல் அன்று மாலை இறங்கினோம். அது ஒரு நல்ல 'கெஸ்ட் ஹவுஸ்'. அங்கே தான் நாங்கள் தங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். ஒரு அரையில் நான்கு பேர் படுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அரசாங்க கெஸ்ட் ஹவுஸில் ஒரு அரையில் நான்கு பேர் படுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருந்த நிலையில், 'பாத் ரூம் எங்கே இருக்கிறது?' என்று கேட்டோம்—இப்பொழுது நம் நாட்டில் உள்ள ட்ராவலர்ஸ் பங்களாக்களில் மிகவும் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. முப்பது வருஷங்களுக்கு முன்பு எங்கோ போக வேண்டும்;—நாங்கள் ரஷ்யாவிற்சுச் சென்றிருந்த போது அங்குள்ள நிலைமை இப்படித் தான் இருந்தது. சற்று தூரம் சென்று வருவோம் என்றாலும், தண்ணீர் உண்டா என்றால் இல்லை. போகிற பாதையோ கரடு மூரடாக இருக்கிறது. இருட்டிப் போயிற்று. பூச்சிப் பிழை இருக்குமோ என்ற பயம் இருந்தாலும், பூச்சி இருக்காது என்ற நம்பிக்கை இருந்தது. அது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். நல்ல சாப்பாடு போட்டார்கள். குறையில்லாமல் சாப்பாடு போட்டார்கள். படுத்துக்கொண்டால் இரவில் தண்ணீர் வேண்டுமே என்றால், சிறிய பாத்திரத்தில் தண்ணீர் கொண்டு வந்து வைத்தார்கள். 'இது போதாது' என்று நான் சொன்னேன். சொன்னவுடனே, இன்னும் இரண்டு மூன்று பாத்திரத்தில் தண்ணீர் கொண்டு வந்து வைத்தார்கள். தாங்கியெழுந்ததும் காலைக் கடனை முடிக்கவேண்டும். எப்படியோ சமாளித்தோம். கொஞ்சம் அதிகமாகத் தண்ணீர் கொடுத்தார்கள்; சமாளித்தோம். அதற்குப் பிறகு குளிக்கவேண்டுமே. குளிப்பதற்கு ஒன்றும் இல்லை. 'நாங்களெல்லாம் கொஞ்சம் குளிக்கவேண்டும்' என்று சொன்னேன். அப்பொழுது இரண்டு மூன்று காரை வைத்து எங்களைக் குளிக்க அழைத்துச் சொன்னார்கள். எங்களில் சில பேர் குளிக்கப் போனோம். மற்றவர்கள் 'பரவாயில்லை' என்று சொல்லி விட்டார்கள். எங்களை நான்கு மைல், ஐந்து மைல்களுக்கு அப்பால் அழைத்துக்கொண்டு சொன்னார்கள். அந்த ரோடில் அந்தக் கார் தான் போகும். அங்கே தொழிலாளர்களுக்காகச் சில வசதிகளைச் செய்திருந்தார்கள். வெந்நீர் போட்டு வைத்திருந்தார்கள். நாங்கள் நான்கு பேர்களும் அங்கே துணி மணி எடுத்துக்கொண்டு போய்க் குளித்துவிட்டு வந்தோம். மைசூரிலிருந்து வந்த என்னுடைய சகா ஒருவர், காரை வழியில் நிறுத்தி, சற்று தூரம் சென்றுபோய்க் காலைக் கடனை முடித்துக்கொண்டு வந்து விட்டார். இதையெல்லாம் நான் சொல்கிறேன் என்றால் நான் ஏதோ அவர்களைக் குறை கூறுவதற்காகச் சொல்வதாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. அவர்கள் இன்றைக்கு அற்புதமான வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறார்கள். மற்ற லோகங்களிலே கூடச் சஞ்சாரம் செய்கின்றார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே வந்து பல தொழில்களை அமைப்பதற்கு நமக்குப் பேருதனியாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சிறந்த வளர்ச்சியை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

10th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இருந்தாலும், அவர்களுடைய நிலையை, நான் கண்டதை, சொல்கிறேன். அங்கே நான் சென்றிருந்த இடத்தில் குடி தண்ணீர் இல்லை. பக்கத்திலே ஏதோ ஒரு குட்டை இருக்கிறது. அதில் சுத்தமான தண்ணீர் இல்லை. நான்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றிய பிறகும் நிலைமை அப்படி இருக்கிறது அந்த நாட்டில் “மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியும் விவசாய உற்பத்தி என்ன ஆயிற்று?” என்று இங்கே கேட்கிறார்கள்—அங்கே உள்ள விவசாய ஆராய்ச்சி நிலையங்களைப் பார்த்தேன். பருத்தி, கோதுமை, உருளைக்கிழங்கு, ஆப்பிள் போன்ற பழ தினுசுகள் போன்ற பலவற்றிற்கும் தனித்தனியே ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் அங்கே இருக்கின்றன. சிறந்த விவசாயக் கல்லூரிகளும் இருக்கின்றன. அரிசியை எடுத்துக்கொண்டால் பல ஆயிரக் கணக்கான ஸ்டிரெயின்களை அவர்கள் காட்டுகிறார்கள். ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு நாட்டிலுள்ள அரிசி வகையையும் ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டின் ‘ஸ்டிரெயின்’ளை எடுத்து அவர்கள் காட்டுகிறார்கள். அங்கே இப்படியெல்லாம் இருக்கிறது என்றாலும், பல ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை அவர்கள் நிறைவேற்றி இருந்தாலும், எவ்வளவோ விஞ்ஞான அறிவை அவர்கள் பெற்றிருந்தபோதிலும், அதிக நிலம் உள்ளவர்களாக இருந்தபோதிலும்—நம் நாட்டில் அவ்வளவு நிலம் இல்லை—அவ்வளவு நிலம் இருந்தும், அவர்கள் விவசாய அபிவிருத்தியிலே இன்னும் வேற்றி காணவில்லை. நாம் அடைந்த சாதனையை அவர்கள் அடையவில்லை என்றும் நான் சொன்னேன். ரஷ்யா போன்ற ஒரு நாட்டை நான் குறை கூறும் வகையில் ஒருக்காலும் சொல்ல மாட்டேன். ஆனால், இருக்கிற நிலைமையை நான் சொல்கிறேன். கோதுமைப் பயிரைக் காட்டினார்கள். நெற்பயிரை எடுத்துக்கொண்டால் போதிய அபிவிருத்தி அங்கே ஏற்படவில்லை. அடிக்கடி அங்கே இருக்கிறவர்கள் கவலைப்படுகிறார்கள் என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் பத்திரிகையிலே பார்த்திருப்பார்கள். ரஷ்யாவில் பண்ணைவிலையே, நாம் எதற்காகப் பண்ணவேண்டும்? என்று நான் அதை ஒரு சாக்காகச் சொல்லவில்லை. நாம் அற்புதமான சாதனையைச் செய்திருக்கிறோம் என்பதைத்தான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்பு நான் தெரிவித்தது போல, முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத் துவக்கத்தில் ஒருவித பஞ்சநிலை இருந்தது என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஞாபகத்தில் இருக்கும். நாம் இந்த ஆட்சியை ஏற்றுக்கொண்டபோது அந்த நிலை இருந்தது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நாம் துவக்கிய போது தமிழ்நாட்டில் 38 லட்சம் டன் அரிசி உற்பத்தி இருந்தது. ஆனால், இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிகிறபோது 65 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகும் என்று நாம் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில் இது 53 லட்சம் மெட்ரிக் டன்கை அதிகரித்தது. மூன்றாவது திட்டத்தின் இறுதியில்—நடப்புத் திட்டத்தின் இறுதியில் 65 லட்சம் மெட்ரிக் டன் உற்பத்தியாக இருக்கிறது என்று சொன்னேன். இது போதும் என்று சொல்லவில்லை. இருக்கிறதை உள்ளபடியே

11-00
a.m.

11-30
a.m.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1965]

சொல்லியிருக்கிறோம். நானே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறேன். நாம் போட்டிருக்கிற திட்டங்களினால் பலனே ஏற்படவில்லை என்றே சொல்லவில்லை. நாம் இன்னும் அதிகமாக எதிர்பார்த்தோம். அந்த அளவுக்குப் பலன் ஏற்படவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. தமிழ்நாட்டு நிவசாயிகள் நவீன விஞ்ஞான முறைப்படி சாகுபடி செய்வதில் அதிக ஊக்கம் காட்டி வருகிறார்கள். அவர்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொண்டுதான் வருகிறார்கள். இருந்தாலும் இது போதாது. ஓரளவு இன்றைக்கு நம் மாநிலத்தின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய அளவு உற்பத்தி செய்கிறார்கள். நமக்கு எவ்வளவு அரிசி வேண்டுமோ அதற்கு மேலேயே உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. முன்பு அப்படி இல்லை. இப்போது கேரளாவிற்கு விற்கக்கூடிய அளவிற்கும் கூட உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. ஆனால் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு திட்டத்திற்கும் இன்னொரு திட்டத்திற்கும் உற்பத்தி அளவில் ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கிறதே என்று சொன்னார்கள். கம்பு, கோளம் போன்றவற்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஒன்று, சிற்சில பருவங்களில் மழை தவறுகிறது. அல்லது, வேறு கோளாறு ஏற்படுகிறது. உள்ள நிலைமையை நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். மொத்தத்தில் சராசரிபாகத் தான் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட ஒன்று அல்லது இரண்டு முதல் திட்டத்தைவிடக் குறைந்திருக்கலாம். ஆனால், நேல் விளைச்சலை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் திட்டத்திற்குத் திட்டம் அதிகமாகிக்கொண்டே வந்திருக்கிறது. தமிழ்நாட்டே இன்றைக்கு இந்தியாவில் முதன்மையாக இருக்கிறது. ஜப்பான் முதலிய மற்ற நாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் ரொம்பக் குறைவுதான். இதற்கும் மேலேயே உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் நம் நோக்கம். எப்போதும் சாக்ரேஷன் பாயிண்ட்—எடுத்துப் பார்த்தால்—கராபில் முதல் இரண்டாண்டு களில் திடீரென்று உயர்வு இருப்பது தெரியும். அப்புறம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் போகும். முதலில் வேகமாக இருந்திருக்கும் உற்பத்தி. அப்புறம் மெள்ள மெள்ளத்தான் போகும். அதனால் தான் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கும் இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கும் அதிக வித்தியாசம் இல்லையே என்பது போலத் தோன்றும். இதனால் ஒரு காம்ப்ளசென்சி வேண்டாம். இப்போது புதிய விதை ரகங்களை எல்லாம் கையாள்கிறோம். ஜப்பானிகா இண்டிகா இன்னும் பல ஸ்ட்ரெயின்ஸ், ஹைப்ரிட் கோளம்—எல்லா வற்றிலும் இன்று கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, விவசாயத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கேற்ப வகையில் சாதனை சாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, பலன் ஏற்பட்டு வருகிறது. இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால், அது போதாது. நான்காவது திட்டத்தில் இன்னும் அதிகமாக நம் கவனம் வேளாண்மைத் துறையில் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். மூன்றாவது திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் லட்சிய இலக்கை என் அடைய முடியவில்லை என்றால் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத்

10th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

தெரியும். பருவ மழைக் கோளாறு, பூச்சித் தொல்லை நல்ல விதைகள் தயாரிப்பதில் உள்ள சிரமம், போதுமான ரசாயன உரம், பசுந்தாள் உரம், குப்பை உரம் கிடைப்பதில் உள்ள சங்கடம்—எல்லாம் தான் நம்முடைய உற்பத்தித் திறனைக் குறைத் திருக்கிறது. ரசாயன உரம் இன்று கைமேல் பலன் கொடுக்கிறது. இதை விவசாயிகளே ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். முன்னால் எல்லாம் ஏற்கவில்லை. இதையே தான் ஆந்திர முதல் அமைச்சர் அவர்களும் கூடச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு ஆந்திராவைப் போலத் தமிழ் நாட்டிலும் அதிக அளவு ரசாயன உரம் பயன்படுத்தப்படவேண்டும் என்ற ஆர்வம் விவசாயிகளிடத்திலே ஏற்பட்டு வருகிறது. அந்த அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க நாட்டிலே உரத் தொழிற்சாலைகள் வைக்கப்படுகின்றன. புதிய தொழிற்சாலைகளை அமைக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் போதவில்லை. இதற்கு வெளிநாட்டில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப் போதுமான அந்நியச்செலாவணி வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று வற்புறுத்து கிறோம். மத்திய அரசாங்கமும் இதன் அவசியத்தை உணராமல் இல்லை. மேல்நாடுகளில் இருந்து வரவழைக்கத் தாராளமாகச் செலாவணி கொடுக்கிறார்கள் என்றாலும், அது போதவில்லை. போது மான உரத்தை உற்பத்தி செய்யவும், மேல்நாடுகளில் இருந்து வரவழைக்கவும் ஏற்பாடு செய்து வருகிறோம். நிச்சயமாக நான்சாவது திட்டத்தில் நம் லட்சியம் ஈடேறும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

தஞ்சை ஜில்லாவில் மட்டும் தீவிர சாகுபடித் திட்டம் இருக்கிறது. அதை வேறு நான்கு மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரித்து இருக்கிறோம். அதாவது கலபமாகத் தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடிய மாவட்டங்கள் ஆகிய மதுரை, திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர், செங்கல்பட்டு—ஆகிய இந்த நான்கு மாவட்டங்களிலும்கூட தீவிர சாகுபடித் திட்டம் அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாவட் டத்திலும் தொடர்ந்து நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்ட போது கனம் உள்துறை அமைச்சர் அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். பஞ்சா யத்து யூனியன்கள் மிகவும் உற்சாகமான முறையில் இதில் ஈடுபடு வதைக் கண்டோம். இதை வேறு மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரிக் கலாம் என்று நாங்கள் யோசிக்கிறோம். இன்றைக்கு விவசாய உற் பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நவீன விஞ்ஞானக் கருவிகளை வழங்குதல், விதை, உரம் போன்றவற்றை வழங்குதல், இன்னும் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்க கடன் வசதிகளைப் பெருக்குதல், ஆகிய எல்லாம் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் இந்தப் பிரச்சினைகளை எல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்து ஒரு முடிவு எடுத்து இன்னும் வேகமாக திறம்பட நடத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இம்மாதம் 27, 28, 29-ஆம் தேதிகளில் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு கருத்தரங்கு நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்க உணவு அமைச்சர் அவர்களும் வருவதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். டெல்லியில் இருந்து நிபுணர்களையும் அழைத்து வருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கேயே உள்ள சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள், தஞ்சை

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1965]

மாவட்டத்தில் உள்ள விவசாயிகள், அதோடு மற்ற நான்கு மாவட்ட விவசாயிகள், கலெக்டர்கள் ஆகியோர் கலந்து பரிசீலனை செய்து, நன்றாக ஆராய்ந்து, தனித்தனிக் குழுக்கள் அமைத்து ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு தான் இது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதிலே விவசாயிகள் ஊக்கம் காட்டவில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல.

அடுத்து, உச்சவரம்புச் சட்டத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். உச்ச வரம்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டபோதே, அதைத் தயாரித்தபோதே, இதனால் அதிக நிலம் மொத்தமாக வராது என்று சொல்லியிருக்கிறேன். உச்ச வரம்பு என்பது ஒரு லட்சியம், ஒரு கொள்கையைப் பற்றியது. ஒருவர் தூறு ஏக்கர், ஆயிரம் ஏக்கர், ஐதூறு ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பது தவறு. இதற்கு ஒரு வரம்பு வேண்டும். காரணம் நிலம் மனிதன் உற்பத்தி செய்தது அல்ல, இயற்கை தந்துள்ளது. இதற்கு உச்சவரம்பு வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. இப்போது மற்றதற்கும் உச்சவரம்பு வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். நிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதற்கு ஒரு உச்ச வரம்பு வேண்டும். நாட்டின் செல்வ நிலையை உயர்த்துவதற்கு, உணவுப் பொருள் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கு இது அவசியம் என்று கருதப்பட்டது. ஆகவே, நிலத்தின் உற்பத்தி பாதிக்கப்படாத அளவில் ஏற்பாடு செய்தோம். அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் ஈடுபட்டு வருகிறோம். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். இவ்வாறு செய்வதில் எங்கெங்கே நிலம் மிச்சமாகிறதோ அது நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு வழங்கப்படும். இன்னும் குத்தகைக்கு நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் பாதிக்கப்படாத வகையிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

இவ்வளவு தூரம் உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறதென்றாலும் விலை வாசி குறையவில்லையே என்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டார்கள். விலைவாசி குறைவதற்கு உற்பத்தி பெருகுவது மட்டும் காரணமாக இருக்க முடியாது. மற்ற நாடுகளிலும் இதைக் காண்கிறோம். விலைவாசி வேறு காரணங்களால் ஏறிக் கொண்டே இருக்கிறது. திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றுகிற போது மக்களிடையே வாங்கும் சக்தி அதிகமாகிறது. பணம் ஒரு சிலரிடம் குவிந்து கிடக்கிறது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன். பணம் பலரிடம் பரவுகிறது. பணப்புழக்கம் ஏற்படுவதால்தான் வாங்கும் சக்தி அதிகமாகிறது. நான் சொல்வதையே கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் தம் கருத்துக்குத் தகுந்த காரணங்களாக எடுத்துக்கொண்டு—திட்டம் வேண்டாம் என்று சொல்லமாட்டார்கள். திட்டத்தையே நிறுத்தி வையுங்கள் என்று சொல்லலாம்—திட்டத்தை நிறுத்தி வை என்பதற்கும் விலைவாசி உயர்வுக்கும் உள்ள நிலையைச் சொல்கிறேன். இதற்குப் பணப் புழக்கம் ஒரு காரணம். பர்ச்சேசிங் பவர் வந்து விட்டதே என்று நான் வருத்தப்படவில்லை. அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் போதிய அளவு பர்ச்சேசிங் பவர் வரவில்லை என்றுதான் சொல்வேன். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், 'சராசரி வரு

10th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

மானம் 68 பைசா' என்று சொன்னார்கள். உண்மைதான். இன்னும் சில இடங்களில் அதற்கும் குறைவாக இருக்கிறது என்பதைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். சராசரி வருமானம் 68 பைசா என்றால் என்ன அர்த்தம்? பல பேர்களுக்கு வேலையில்லை. கிராமங்களிலேயெல்லாம் விவசாயிகள் ஆள் கிடைக்காத காரணத்தினால் அவர்கள் டிராக்டர் போன்ற இயந்திரங்களைக் கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆள் கிடைக்கவில்லையென்பது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. தொழில்கள் பரவவில்லையென்று சொன்னார்கள்; எங்கே பார்த்தாலும் தொழில்கள் பரவியிருக்கின்றன. ஆகவே, வேலைக்கு வருபவர்கள் தொழில்களிலே ஈடுபடுகிறார்கள், ஆனால் கஷ்டப்பட்டு நிலத்திலே செய்யக்கூடிய விவசாய வேலைக்கு வருவதற்கு யாரும் தயாராக இல்லை. தொழிலாளர்களைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, டில்லியிலே நடந்த கருத்தரங்கில் கூடச் சொல்லப்பட்டது. தொழிலாளர்களுடைய நலன் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது, அவர்களுடைய விஷயத்தில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இருந்தாலும் இவை எல்லாம் ஒருபுறம் இருக்க அவர்கள் சுலபமாகக் கிடைப்பதில்லை. மேன்பவர் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறோம். ஒரு பக்கத்தில் நாம் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறோம். மற்றொரு பக்கத்தில் பார்த்தால் கிராமங்களில் 'மேன்பவர்' கிடைக்கவில்லை. சராசரியில் பார்த்தால் பல பேர்களுக்கு வேலையில்லை. விவசாயிகளுக்கும் வருஷம் பூராவும் வேலையில்லை. ஆகவே, இதற்கெல்லாம் நான் காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே பெரிதும் இடம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே, எப்படியும் விலைவாசி உயருகின்றது என்று சொல்லுகின்றபொழுது, அந்த விலைவாசி உயர்வை உணவு தானியங்களைப் பொறுத்தமட்டிலாவது நாம் கட்டுப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குத்தான் கண்ட்ரோல் வந்திருக்கிறது. கண்ட்ரோலே வேண்டாமென்று கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் சொன்னால், எப்படியாவது விலைவாசி ஏறட்டும் என்றுதான் சொல்கிறார்கள்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: சர்க்கார் நெல்லை விவசாயிகளிடமிருந்து 23 ரூபாய், 27 ரூபாய் என்ற அளவிலே வாங்குகிறது. ஆனால், மார்க்கட்டு விலை 40 ரூபாயாக இருக்கிறது. ஆகவே, இதில் விவசாயிகளுக்கு 15 ரூபாய் வரையிலும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அரசாங்கம் அவர்களுக்கு, அமோனியம் சல்பேட், கலப்பை இவைகள் வாங்கிக் கொடுத்து வசதி செய்வதும் கிடையாது. ஆகவே, மற்ற தொழில்களைச் செய்பவர்கள் எல்லாம் ஏகபோக லாபம் அடிக்கிறபோது, இந்த விவசாயிகள் மட்டும் ஏன் கஷ்டப்பட்டு வேண்டும்? இப்படி விவசாயிகளிடமிருந்து நெல்லைக் குறைந்த விலைக்கு வாங்குவது மறைமுக வரியாகாதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ரொம்ப மகிழ்ச்சி வேறு தொழில்களிலே இருப்பவர்கள் லாபம் அடைவதாகச் சொல்வதைப் பற்றி நான் ரொம்ப மகிழ்ச்சியடைகிறேன். கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இதை ஏற்றுக்கொள்வார் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால், இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] 10th August 1965

தொழில் துறையிலே ஏகபோக லாபம் அடிப்பதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். அதற்கு என்ன என்ன வழிகளில் கண்ட்ரோல், வரி இவைகளைப் போடவேண்டுமோ அவைகளைப் போட்டுக் கொண்டு தான் இருக்கிறோம். நெல்லுக்கு மட்டும் ஏன் இந்தக் கண்ட்ரோல் என்று கேட்டார்கள். ஏனென்றால் நாம் அரிசி தான் சாப்பிடுகிறோம். அரிசிதான் ஸ்டேபிள் ஃபுட் ஆக இருக்கிறது. அரிசியை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுடைய தொகையைக் காட்டிலும், வாங்கிச் சாப்பிடுகின்ற மக்களுடைய தொகைதான் அதிகமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய நலனைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற முறையில்தான் கண்ட்ரோல் வைத்திருக்கிறோம். அதே சமயத்தில் விவசாயிகளைப் பொறுத்தமட்டில் 'சப்போர்ட் பிரைஸ்' வைத்திருக்கிறோம். முன்பெல்லாம், அதாவது மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பெல்லாம் குறைந்த விலையில்தான் புரொக்யூர் செய்தோம். ஆனால், இப்பொழுது விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகக்கூடிய விலையில் விலையை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். குறைந்த பட்ச விலையாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேதான் சப்போர்ட் பிரைஸ். அதிக பட்ச விலையையும் வைக்க வேண்டும். அதிக பட்ச விலையை வைக்கவில்லையென்றால் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுடைய நலனைப் பாதுகாக்க முடியாது. ஒரு பக்கத்தில் மினிமம் பிரைஸ், மற்றொரு பக்கத்திலே மாக்ஸிமம் பிரைஸ் வைத்திருக்கிறோம்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : விவசாயிகளிடமிருந்து குறைந்த விலையில் கொள்முதல் செய்வதால், கடன் கொடுத்தாலும் அவர்களால் பம்பு செட்டுகள் வைக்க, கிணறுகள் வெட்ட முடியவில்லை. விவசாயிகளில் 100-க்கு 60 பேர்கள் 50 செண்டிமிருந்து 3½ ஏக்கர் நிலம் வரை தான் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு அரசாங்கம் என்ன வசதி செய்கிறது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிற தானியத்தை அவர்கள் ஓரளவு விற்பதற்கு அவர்களுக்குக் கட்டுபடியாகக்கூடிய விலையைத்தான் நிர்ணயித்திருக்கிறோம். ஆகவே, என்ன வசதி செய்தார்கள், என்ன கடன் கொடுத்தார்கள் என்பதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளையெல்லாம் நாம் இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே செய்து கொடுக்கிறோம். இந்த விலைக்கு மேல் விற்கக்கூடாது என்று கண்ட்ரோல் போடுகிறோம். மக்களைப் பாதுகாப்பதற்காகக் கண்ட்ரோல் அவசியமாக இருக்கிறது. கண்ட்ரோல் போட்டு தொந்தரவு செய்யவில்லை. 'மார்க்கெட்டின் சர்ப்பளைசை', விலைக்கு எடுத்துக்கொள்கிறோம். விவசாயிகளிடம் தங்களுக்குப் போக, தங்களைச் சார்ந்தவர்களுக்குப் போக, தங்களைச் சேர்ந்த பண்ணையாட்களுக்குப் போக மிச்சம் இருக்கிறது. அதை விற்கும்பொழுது இந்த விலைக்கு விற்பனை செய்யுங்கள் என்று சொல்கிறோம். கண்ட்ரோல் என்றால் மார்க்கெட்டின் சர்ப்பளைஸ் எவ்வளவு புரொக்யூர் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு அரசாங்கம் செய்கிறது. இப்படிச் செய்வதால் வியாபாரத்தில் அரசாங்கம் அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இதில் அரசாங்கம் லாபம் எடுக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது

10th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அல்ல. நியாயமாக மக்களுக்குக் கொடுப்பதற்காகத்தான் அரசாங்கம் இதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படியில்லையென்றால் சென்ற செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதங்களில் ஏற்பட்ட நிலைமையை மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்— நிலைமை மாறிவிடும். சென்ற செப்டம்பரிலே அக்டோபரிலே பார்த்தோம். க்யூ நின்றதைப் பார்த்தோம். வியாபாரிகளையும் விவசாயிகளையும் நம்பித்தான் அவர்களிடம் இதை விட்டிருந்தோம். ஆனால் வியாபாரிகள் நியாயமான அளவுக்கு விற்பார்கள் என்று நினைத்தோம். அது தவறி விட்டது. ஆகவேதான் கொள்முதலை நேரடியாக அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்வது என்று முடிவு செய்தது. அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்றால், கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் எடுத்துக்கொள்வது, அல்லது அவர்கள் நியமித்த லைசென்ஸ்டு டீலர்ஸ் இவர்கள் மூலமாக சர்க்காருடைய ஏஜெண்டுகளாக உள்ள இவர்கள் மூலமாக கொள்முதல் செய்கிறார்கள். இப்படிக் கொள்முதல் செய்வதைச் சேர்த்து வைக்கிறோம். இதற்காகப் பெரிய கோடீசன்கள் எல்லாம் கட்டியிருக்கிறோம். சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு, அவ்வப்பொழுது மக்களுக்குக் கொடுக்கிறோம்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : சார், முதலமைச்சர் அவர்கள் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்களே, அப்படியானால் இந்தப் பயிர்ப் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்வார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் ஒன்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறேன். இன்னொன்று கேட்டால் எப்படிச் சொல்வேன்?

MR. SPEAKER : The hon. Member cannot refer to such subjects. He can seek only clarification on the point the Hon. Chief Minister is referring to . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் எவ்வளவுதான் செயினை விடாமல் பேசிக்கொண்டிருந்தாலும் இப்படிக் கேட்பதால் என்னால் முடியவில்லை. அதற்கும் ஒரு வரம்பு உண்டு.

MR. SPEAKER : The hon. Member cannot refer to all the subjects that come to his mind.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நாம் அவ்வாறு கொள்முதல் செய்து அதை மக்களுக்கு விநியோகிக்கிறோம். டில்லியிலே இதைப்பற்றி இன்னும் சில முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன. அவற்றைப்பற்றியும் விளக்க விரும்புகிறேன். சென்னை நகரத்திலேயும், மற்றும் 20 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட நகரப் பிராந்தியங்களிலும் 'இன்ஃபார்மல் ரேஷனிங்' என்று வைத்து கார்டு கொடுத்து 8 அவுன்ஸ் அரிசியும், 4 அவுன்ஸ் கோதுமையும் மொத்தம் 12 அவுன்ஸ் வழங்குகிறோம். அதற்காக நாம் ஸ்டாக் வைத்திருக்கிறோம். அதோடு கன்னியாகுமரி, நீலகிரி மாவட்டங்களிலே, பரிபூரணமாக ஜில்லா பூராவும், நகரப் பகுதிகள், கிராமப்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1965]

பகுதிகள் எல்லாவற்றிற்கும் இந்த 'இன்ப்பார்ட்மல் ரேஷனிங்' 12 அவுன்ஸ் என்ற அளவில் கொடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்திருக்கிறோம்.

இப்போது திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே மழை பெய்யாமல் வாட்சி ஏற்பட்டு விட்டது. கோவையிலும் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. இராமநாதபுரத்திலும் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மூன்று பெரிய மாவட்டங்களிலும் பரிபூரணமாக ஜில்லா பூராவும் கிராமப் பகுதி, நகரப் பகுதி பூராவும் நாம் ரேஷனிங் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஒவ்வொருவருக்கும் 8 அவுன்ஸ் அரிசியும் 4 அவுன்ஸ் கோதுமையும் கொடுக்கிறோம். கோதுமை வாங்காவிட்டால் நிர்ப்பந்தம் இல்லை. சில பேர் கோதுமை வாங்குவதில்லை. இந்த மாதிரி விநியோகம் செய்வதன் மூலமாக அரிசிபைப் பொறுத்தமட்டில் நமக்கு ஒரு மாதத்திற்கு 70,000 டன் செலவாகிறது. ஆந்திரத்திலிருந்து நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு ஒரு லட்சம் டன் கொடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. நாம் கேரளாவுக்கு எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்பது பற்றியும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆந்திரத்திலிருந்து வர வேண்டிய லட்சம் டன்னில் 37,000 டன்சான் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இப்போது சென்னை நகரத்தில் மக்களுக்கு நம்முடைய அரிசியை கொடுக்கிறோம். அதிலே நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியும், திருப்தியும் அடைகிறேன். நம்முடைய தமிழ் நாட்டு அரிசி லாயக்கு இல்லை என்ற எண்ணம் இப்போது மாறிக்கொண்டு வருகிறது. நாம் கேரளாவுக்கு 2 லட்சம் டன் அரிசி கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டோம். அதற்குப் பதிலாக ஆந்திராவிலிருந்து 1 லட்சம் டன் அரிசி நமக்கு வர வேண்டும். சம்பா அறுவடையில் 50,000 டன் கொடுப்பது, அதற்கு மேலே குறுவை சாகுபடியில் 1½ லட்சம் டன் கொடுப்பது என்று ஏற்பாடு, ஐம்பதாயிரம் டன் ஏக்கனவே கொடுத்து விட்டோம். இன்னும் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். மேலும் 30,000 டன் கொடுத்தோம். மேலும் 20,000 டன் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். பத்தாயிரம் டன் இப்போது கொடுக்கிறோம், மீதியைப் பின்னால் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னேன். மொத்தத்தில் பார்த்தால் கேரளாவுக்கு நாம் ஏறக்குறைய ஒரு லட்சம் டன் கொடுத்திருக்கிறோம். நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தமட்டில் மாதத்திற்கு 70,000 டன் விநியோகம் செய்கிறோம். நாங்கள் கொள்முதல் செய்துகொண்டு வருகிறோம். கொள்முதல் செய்வதிலே நிர்ப்பந்தப் படுத்துவது இல்லை. இன்றைக்குப் பெரிதும் விவசாயிகளைப் பாராட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். விவசாயிகளைப் பற்றி இந்த மன்றத்தில் என்ன சொன்னாலும் அந்த விவசாயிகள் நல்ல முறையில் ஒத்துழைப்புத் தருகிறார்கள். தாங்கள் விற்கக் கூடியதைக் கொடுக்கிறார்கள். ஏதோ ஓரளவு உயர்ந்த ரக அரிசி வாங்குகிறவர்கள் படி இரண்டு ரூபாய் விற்கிறது என்று சொல்லலாம். சாதாரணமாக, இந்த ரக அரிசியின் விலை குறைந்திருக்கிறது: விலை குறைந்ததோ இல்லையோ மக்கள் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. எட்டு அவுன்ஸ் அரிசி, 4 அவுன்ஸ் கோதுமை கொடுக்கிறோம். எழுபதாயிரம் டன் மாதந்தோறும் கொடுக்கிறோம்.

10th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

சென்ற ஆண்டிலே ஏற்பட்ட நிலைமை மறுபடியும் வராத அளவுக்குச் சமாளித்துக் கொண்டு வருகிறோம். 'The proof of the fudding is in the eating' என்று சொல்வார்கள். மன்றத்திலே கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒன்றும் விளையவில்லை' என்று சொன்னார்கள். ஒன்றும் விளையாமல் நாங்கள் எப்படிச் சமாளிக்கிறோம். வெளியே இருந்து ஒன்றும் வரவில்லை. நாம் கேரளாவுக்கு கொடுக்கிறோம்; நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் கொடுக்கிறோம். ஜில்லா புராவும் கொடுக்கிறோம். விளையாமல் எப்படிக் கொடுக்க முடியும். ஒன்றுமே விளையவில்லை என்று இந்தச் சபையில் பேசுவது சரியல்ல. சென்ற ஆண்டு நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து கொஞ்சம் அதிகமாகக் கேரளாவுக்குப் போயிற்று. இருந்தாலும் அப்போது எப்படியோ நிலைமையைச் சமாளித்தோம். இப்போது நிலைமை சீர்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் உணர்வார்கள். உற்பத்தி பெருகிக் கொண்டு வருகிறது என்பதை உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதெல்லாம் கண்ட்ரோல் இல்லாவிட்டால் முடியுமா? கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வேறு வழி சொல்லட்டும். எனக்கு வேறு ஒன்றும் தெரியவில்லை. சென்ற அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில் ஏற்பட்ட நிலைமையை நாம் பார்த்தோம். திட்டத்தை எதிர்க்க வில்லை; திட்டத்தின் முறையைத்தான் எதிர்க்கிறோம் என்று அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். எந்த நாடாக இருந்தாலும் இன்று திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டுதான் வருகிறது. திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறபோது கண்ட்ரோல்டு எகானமி மிக முக்கியம். ஆனால் அதே சமயத்தில் அவசியமாக கண்ட்ரோல் வைத்துக் கொள்ளாட்டோம். அவசியமாக மக்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்கும் வகையில் ஒன்றும் செய்ய மாட்டோம். ஆனால் மக்களுடைய நலன் முழுதும் பாதுகாக்கப்படக் கூடிய அளவிலே தான் நாம் இந்தக் கட்டுப்பாடுகள், திட்டங்களை வைத்துக் கொண்டு நடத்துகிறோமே தவிர வேறு வகையிலே அல்ல. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய திருத்தத்தில் 'ஸ்ட்ரக்சரல் சேஞ்சஸ்' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கிற நடை முறையை விட வேறு ஸ்ட்ரக்சரல் சேஞ்சஸ் ஒன்றும் அவசிய மில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்து கொண்டே வருகிறது; உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. இது போதாது என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் எண்ணம். அந்த வகையிலேதான் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன்.

கல்வியைப் பற்றிக் கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கல்வி வளர்ச்சி ஏற்பட்டுக் கொண்டுதான் வருகிறது. மக்களிடம் இன்று புதிய விழிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக ஒரு திட்டமிட்டாக வேண்டுமென்று கூறினார்கள். இதற்காக நாங்கள் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். ஆரம்பக் கல்வி, உயர்தரக் கல்வி, உயர்ந்த கல்வி என்று திட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் குறைந்தபட்சப் படிப்பை எல்லோரும் பெறவேண்டும். அந்த வகையில் உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பைக் குறைந்த பட்சப் படிப்பாகக் கொண்டிருக்கிறவர்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1965]

களுக்குச் சம்பளம் கூட இல்லாமல் கல்வி பெற வழி செய்திருக்கிறோம். அப்படி உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்புப் படிக்கிறவர்களுக்கு கல்லாம் கல்லூரியிலே இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அது சரியல்ல. இதைப் பற்றி நான் முன்பே விளக்கி இருக்கிறேன். எந்த நாட்டிலும் தூற்றுக்கு 60 பேருக்கு மேல் கல்லூரிப் படிப்பு படிக்க முடியாது. குறைந்தபட்சக் கல்வியாக உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பைப் பரிபூரணமாக அளித்து விடுகிறோம். அதற்கு மேல் கல்லூரிகள் இருப்பதோடு, பாவிடெக்னிக்ஸ்கள் இருக்கின்றன; மற்ற வகையான பல தொழில் ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. மற்றொரு விஷயமும் இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. கல்லூரியிலே இடம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட ஒரு கல்லூரியிலே, குறிப்பிட்ட ஒரு பாடத்தைப் படிக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அது எவ்வாறு முடியும்? இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னதாக 'நாங்கள் ஹொய்யுமானிடில் படிக்கிறோம்; அதற்காக ஒரு செஷன் அனுமதியுங்கள்' என்று கேட்டார்கள். முந்திய தினம் நான் கடலுருக்குப் போயிருந்தபோது கேட்டார்கள், கோயம்புத்தூரிலும் கேட்கிறார்கள். அதைக் கேட்கலாம். அது பற்றிப் பல்கலைக் கழகத்தோடு கலந்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படி ஸ்தாபனங்களை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்பது பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஸ்தாபனங்களை சென்ற ஆண்டில் இருந்ததை விட இந்த ஆண்டு உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

'இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறோமே, இதைப் பற்றி ஆராய்வதில்லையா? இது எவ்வளவு தூரம் திட்டமிட்டப்படி நடந்திருக்கிறது? கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே என்னென்ன, எந்தெந்த முறையிலே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன?' என்பதைப் பார்ப்பதற்காகத் திட்டத்தை ஓரண்டுக் காலமோ, இரண்டாண்டுக் காலமோ, மூன்றுண்டுக் காலமோ நிறுத்தி வைப்புகள் என்று கனம் சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். எதுவும் சென்று கொண்டிருக்கும்போதே தின்று விட்டால் வேகம் குறைந்து விடும். கனம் சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மோட்டாரில் செல்வார்களோ, நடப்பார்களோ! ரயில் ஒரு ஸ்டேஷனில் நிறுத்தி விட்டு—அது இரண்டு நிமிஷமாக இருந்தாலும்—மறுபடியும் வேகம் எடுப்பதற்குப் 10 அல்லது 15 நிமிஷங்கள் ஆகும். அவர்கள், தின்று ஷெட் போட்டுக் கொண்டு உட்கார்ந்து விடுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி உட்கார்ந்து விட்டால் திரும்பவும் ஆரம்பிக்க ரொம்ப நாட்கள் ஆகும். அப்படி தின்று விட்டால் திட்டம் என்பதே இல்லாமலும் போய்விடும். திட்டம் எப்படி நடைபெறுகிறது என்பதை ஆராய்வதற்காகத் திட்டத்தை நிறுத்த வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இப்போது அதைப் பற்றி ஆராயாமல் இல்லை. அதற்காகத் திட்டத்தை நிறுத்தித்தான் ஆக வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலே என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் ஆராய் ஸ்டேட் டெவலப்மெண்ட் கமிட்டி இருக்கிறது. உத்தியோகஸ்தர்கள் அளவிலே ஒரு கமிட்டி இருக்கிறது. அவர்கள் மூன்று

10th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

மாதத்திற்கு ஒரு முறை ஆராய்கிறார்கள். எல்லா இலாகாக்களையும் சேர்த்து வைத்து ஆராய்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் அளவிலே ஸ்டேட் டெவலப்மெண்ட் கமிட்டி இருக்கிறது. அதிலே எல்லா அமைச்சர்களும், இலாகா காரியதரிசிகளும் இருந்து திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருவதைப் பற்றிய விவரங்களை எல்லாம் சேகரித்து ஒவ்வொரு இனத்திலும், ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் என்னென்ன அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது, 'ஷார்ட்டிபால்' என்ன, என் 'ஷார்ட்டிபால்' ஏற்பட்டது, அதை வேறு என்ன திட்டத்திற்கு உபயோகப்படுத்தலாம் என்றெல்லாம் யோசித்து இதிலே இல்லாத திட்டங்கள் கூட நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இவையெல்லாம் தொடர்ந்து அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிற விஷயம்.

அது நல்லமுறையில் இங்கு வொர்க்கிங் க்ரூப் வைத்துத் திட்டம் தயாரிக்கிறார்களே அதுமாதிரி அப்போதைக்கப்போது நல்ல முறையில் ஆராயப்பட்டு வருகிறது என்று கூற விரும்புகிறேன். நம் ரூபாயின் மதிப்பு குறைந்து போய் விட்டது என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் கூறினார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நாம் உள்ளுக்குள்ளே பேசிக் கொள்ளலாம். இந்த மன்றத்தில் பேசினால் உலகத்திற்குப் பேசலாம். அதுதான் இந்த மன்றத்தின் பெருமை. அவர்கள் கட்சிக்காக பேசலாம். இப்படி கட்சிக்காகப் பேசினால் நம் நாட்டைப் பற்றி, நம் நாட்டு நிலைமை பற்றி, நம் வளர்ச்சி பற்றி, நம் அபிவிருத்தி பற்றி இப்படி மன்ற உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள் என்றால்—எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி—அதைப் பத்திரிகைகளில் பார்க்கிறவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள். இந்த நாடு சீர்கேடான நிலையை அடைந்து விட்டது என்று தானே நினைப்பார்கள். அதற்கு இடம் கொடுக்க லாமா என்று நான் அவர்களைக் கேட்கிறேன். இப்போது ரூபாய்க்கு 17 பைசாதான் மதிப்பு என்று சொன்னார்கள். ஏதோ ஒரு பத்திரிகையில் வந்தது, யாரோ சொன்னார்கள் என்றால். எங்கே பார்த்தார்கள் அதை? ஒரு ரூபாய்க்கு 17 பைசாதான் மதிப்பு இருக்கிறதா? மதிப்பு குறைந்து கொண்டிருக்கிறது. எந்த நாட்டில் குறையவில்லை?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பாகிஸ்தான் போன்ற நாடுகளை விட நம் ரூபாய் மதிப்பு குறைந்து விட்டது என்று வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் கூட சமீபத்தில் வெளியிட்டன.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சில பேர்கள் இருக்கிறார்கள், எனக்குத் தெரியும். சிறு வயதில் பார்த்திருக்கிறேன், இரும்புப் பெட்டியில் நோட்டு நோட்டாக இருக்கும் அதை பாங்கில் போட மாட்டார்கள், அந்த அறையைக் கூடப் பெருக்க மாட்டார்கள். சுத்தம் செய்தால் லட்சுமி போய் விடுவாள் என்று சொல்வார்கள். இரும்புப் பெட்டி வைத்திருக்கிற அறை இருட்டாக இருக்கும், ப்ரோ நோட் வாங்கிக் கொண்டு 5,000 ரூபாய் கொடுப்பார்கள், அறுவடை கழிந்தவுடன் திருப்பிக் கொடுத்து விடுவார்கள் வாங்கியவர். நான் கூடப் போய் பார்த்திருக்கிறேன். பணம் அப்படியே இருக்கும். இப்போது நாம் எவ்வளவு திட்டங்கள் நிறை

12-00
noon.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1965]

வேற்றுகிறோம்? எவ்வளவு இன்வெஸ்ட்மென்ட் இருக்கிறது? இப்படியிருக்க பாகிஸ்தானோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அதை விட என்ன குறைந்து போய் விட்டது? இப்போது அவர்கள் சொல்லட்டும். என்னை விட படித்தவர்கள், இந்த விஷயத்தில் புள்விவிவரங்கள் எல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. எனக்கு நினைவு இல்லை. ஆகவே இதைப் பார்த்து சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன், “அவர்கள் உறுதியாகச் சொல்ல முடியுமா ரூபாய்க்கு 17 பைசாதான் மதிப்பு இருக்கிறது என்று?” யாரோ ஒரு பத்திரிகையில் சொல்வதை, எவனோ சொல்கிறதை வைத்து இந்த மன்றத்தில் பேசுவதா?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அலகாபாத் யூனிவர்சிட்டியிலுள்ள அகர்வாலா-என்ற பொருளாதார பேராசிரியர் சொல்லி இது விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாராளுமன்றத்தில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எல்லாம் கூட இதை மறுக்கவில்லை.

கனம் சபாநாயகர் : பேராசிரியர்கள் சொல்வதை எல்லாம் ஒத்துக்கொள்வதற்கில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்த மன்றத்திலேயே பொருளாதார நிபுணர்கள் இருக்கிறார்கள். இங்குள்ள பொருளாதார நிபுணர் தவறுதலாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. ஒருவருக் கொருவர் கருத்து வேற்றுமை இருக்கிறது, எதையாவது ஒன்றைச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள், தாங்கள் எது வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறார்கள் நிபுணர்களாக இருப்பதால் எதைவேண்டுமானாலும் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். ஒரு நிபுணர் தஞ்சைக்கு சென்று பார்த்து விட்டு ஒன்றுமேயில்லை என்று சொல்லிவிட்டு வந்தார்கள், ஆனால் அமெரிக்காவில் இருந்து வந்த ஒரு நிபுணர் தஞ்சாவூரில் பாக் கேஜ் ஸ்கீம் சிறந்த முறையில் நன்கு நடக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : ரூபாய் மதிப்பு குறைந்த நிலை பற்றி பத்திரிக்கைகளில் வரும் செய்திகளை வைத்துத்தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இதை நன்கு ஆராய்ந்து டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் என்ன கருதுகிறார்கள் என்று தெரிவித்தால் நல்லது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எனக்குத் தெரிந்ததைச் சொல்கிறேன். பின்னால் நிபுணர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளலாம். இது, First National City Bank, Monthly News Letter, நியூயார்க்கில் பிரசுரமாகிறது. எல்லாப் பிரதேசங்கள் பற்றியும் ஆராய்கிறார்கள். மற்ற நாடுகளைப் பற்றியெல்லாம் ஆராய்கிறார்கள். யு.எஸ்.ஏ. யில் 1954-ல், 100 ஆக இருந்தது 1963-ல் 88, 1964-ல் 87, அகிவிட்டது. யு.எஸ்.ஏ. யிலேயே இப்படி ஆகியிருக்கிறது. கானடாவை எடுத்துக் கொண்டால் 1954-ல் 100-ஆக இருந்தது 1963-ல் 87 ஆகி, 1964-ல் 86 ஆகியிருக்கிறது, சுவிட்சர்லாந்த் நாடு சிறிய நாடு, அழகான நாடு, நல்ல வாழ்க்கை வசதியுள்ள நாடு. அங்கு 100-ஆக இருந்தது 85 அப்புறம் 82 ஆகியிருக்கிறது. குறைந்து கொண்டே போகிறது, நல்ல வளர்ச்சியுள்ள

10th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

நாடு ஜெர்மனி. அங்கு 83 அப்புறம் 81. டென்மார்க்கில் 72 அப்புறம் 69, மெக்ஸிகோவை எடுத்துக் கொண்டால், மெக்ஸிகன் எக்ஸ்பிஷனைப் பார்த்திருப்பார்கள், கனம் அங்கத்தினர்களை போய் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ராஜாஜி ஹாலில் இருக்கிறது. நல்ல நோக்கங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அங்கு 62 ஆகியிருக்கிறது. இஸ்ரேல் வளர்ச்சி அடையும் நாடு. அதைப் போய் பார்க்க வேண்டும். நம் நண்பர்கள் போய் விட்டு வந்தார்கள். அங்கு 63 அப்புறம் 60 என்றிருக்கிறது. பிரான்னை எடுத்துக்கொண்டால் 66, 64 என்றிருக்கிறது. சைனாவைப் பற்றி சொல்லவேண்டாம். குறைவாக சொல்கிறேன் என்று நினைத்துக் கொள்ளலாம். இந்தியாவில் 74-ல் இருந்து 65 என்று ஸ்டீப் லைப் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, ரூபாயின் மதிப்பு 17 பைசாதான் இருக்கிறது என்று சொல்வது, இது ஒரு அபவாதம் என்று தான் சொல்ல முடியும். இனியாவது அதைத் திருப்பிச் சொல்ல வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம் ரிசோர்ஸஸ் என்ன என்பது முக்கிய பிரச்சனை அதை பல விதத்தில் தேட வேண்டியிருக்கிறது. முதலில் திட்டம் எத்தகைய அளவில் உள்ள திட்டமாக இருக்க வேண்டுமென்பதில் பொதுவாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதை குறைக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் அதே அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உருப்படியாக இந்தத் திட்டத்தை குறைத்து விடுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. நம் தேவை எந்தவளிற்கு குவிந்து கிடக்கிறது, அதை எந்தவளிற்கு நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது, எப்படி பரவலான முறையில் நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு சிலருக்கு மட்டும் சௌகரியப்படுத்துவது என்றால் அதற்குத் திட்டமே வேண்டியதில்லை, அதற்குத் திட்டமே திட்ட வேண்டியதில்லை. வெவ்வேறுகாரர் ஆட்சியில்கூட ஒரு சிலரிடம் பணம் குவிந்து இருந்தது. இப்போது மக்கள் எல்லோரும் இன்புற்று வாழ வேண்டும் என்பதற்காகவே திட்டங்கள் தீட்டுகிறோம். வறுமையைப் போக்கவேண்டும். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கி எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கவேண்டும். எல்லோருக்கும் ஊதிய வசதி கிடைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முற்பட்டிருக்கிறோம். இப்போது 750 கோடி ரூபாய் என்று போட்டிருக்கிறோம். பின்னால் ஆராய்ந்து எந்த அளவு என்பதை சொல்ல முடியும். இப்போது சொல்ல முடியாது. திரு. சுப்ரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் இந்த டிரூப்ட் ப்ளானை இந்த சபை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பது, அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். பின்னால் இது உருவாகும் போது 750 கோடி என்பது 700 கோடியாகி விட்டதே என்று சொல்லக் கூடாது என்பதற்காக சொல்கிறேன். இது ப்ரொவிஷனலாக, டென்டேடிவாக போடுவது. இதற்கு ரிசோர்ஸஸ் எப்படி? வரி போட்டு விடுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லட்டும், கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லட்டும்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1965]

டும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லட்டும். எதிலாவது ஒரு சாமன் பாயின்ட் வேண்டுமல்லவா? எல்லோரும் சேர்ந்து அரசாங்கத்தை குறை கூற வேண்டும். வரியே கூடாது என்பது. இது ஒரு காச். எங்களுக்குக்கெல்லாம் நோ டாக்ஸ் காம்பெயின் தெரியும். இப்போது நோ டாக்ஸ் லெவி என்று எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் சேர்ந்து தெரிவிக்கிற கோஷம். சோஷலிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. நல்லசிவம் அவர்களும் சேர்ந்து தெரிவிக்கிற கோஷம். இதில் காச் இருக்கிறது. வரி வேண்டாம் என்று சொன்னால் எல்லோருக்கும் நல்லதுதானே. வரி போடுகிற கொள்கைபற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வரி எதற்காகப் போடுகிறோம்? நம் தேவைக்கு மட்டுமல்ல. யார் கொடுக்கக் கூடியவர்களோ யார் சுமாரான நிலையில் இருக்கிறார்களோ அதைச் சற்று மட்டுப் படுத்தத்தான் போடுகிறோம். இந்த வரிக் கொள்கையைவிட சோஷலிச கொள்கையில் வேறு ஒன்றுமேயில்லை என்று கூறுவேன். இதுதான் சிறந்த வழி, யார் தாங்கக் கூடுமோ யார் கொடுக்க முடியுமோ அவர்கள் மீதுதான் வரி போடுகிறார்கள். பொதுவாக, வரியே வேண்டாம் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? தாங்கக் கூடியவர்களிடம்கூட கேட்கக் கூடாது என்றுதானே அர்த்தம்? என்னென்ன வரியை யோசிக்கிறோம் என்று கூடச் சொல்வதற்கில்லை. எனக்கு நம்பிக்கை யிருக்கிறது, மக்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று. யாரும் ஆட்சேபிக்க இடம் இருக்காது என்று நம்புகிறேன். மக்களின் உயர்ந்த நோக்கங்களைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டும். எல்லா வற்றையும் வரியாகப் பெறவேண்டும் என்பதல்ல. வேறு வழிகளையும் தேடுகிறோம். இன்னும் கலப்பமான முறையில் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கான முயற்சிகளில், அதற்கான வழிகளில் வேண்டிய கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை மக்கள் உற்சாகமாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றியும் இங்கு குறை கூறப்பட்டது. நேற்று முன்தினம் கடலூரிலிருந்து ஐந்தாறு மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அங்குள்ள பஞ்சாயத்துத் தலைவர் அவர்கள் என்னை அழைத்திருந்தார்கள். அந்த இடத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருந்தது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும், சிறு சேமிப்பு இயக்கத்தை ஊக்குவிக்கும் வகையில் ஐந்து ரூபாய், இரண்டு ரூபாய், பத்து ரூபாய் என்று செக் கொடுத்துப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். அந்தக் கிராமம் பூராவும் இதை நல்ல முறையில் ஊக்குவிக்கிறார்கள். இவ்விதம் வாங்கினவர்களுக்கான சர்ட்டிபிகேட்டுகளை வழங்கும்படி என்னைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் வழங்கினேன். இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி மக்கள் நன்றாக உணருகின்றார்கள். சேமிப்பு வழக்கம் எல்லோருக்கும் இருக்கவேண்டும் குறிப்பாக, வறுமை இருக்கின்ற இடத்தில் இந்தப் பழக்கம் இருக்கவேண்டும். இதன் மூலம் அவர்களுக்கு வருமானம் பெருகுகின்றது. இப்படி பல துறைகளில் வருவாய் கிடைக்கின்றது.

10th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வரி போடவேண்டும் என்று சொல்லும்போது, உடனடியாக எல்லோருக்கும் வரி போட்டுவிடுவதில்லை. எவ்வளவு தூரம் போட முடியும் என்பதைப் பார்த்துத்தான் வரி போடுகிறோம். தாங்க முடியாத அளவுக்கு வரிச்சுமையை சுமத்துவதில்லை. எந்த அளவுக்கு மக்கள் தாங்குவார்களோ அந்த அளவுக்கு—அதிலும் அதற்கு அவசியமிருந்தால் வரி போடுகிறோம். வரி எந்தவிதத்திலும் போட்டால்தான் திட்டங்களை நடத்த முடியும் என்பது ஒன்று. திட்டங்கள் எதற்கு என்று சொன்னால் அது வேறு விஷயம். திட்டம் வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, திட்டத்திற்கு எந்த அளவுக்கு அவசியம் இருக்கிறது, யார் வரியைத் தாங்குவார்கள் என்கின்ற இரண்டையும் வைத்துக்கொண்டு தான் வரி போட முன் வருகிறோமே தவிர வேறுவகையில் இல்லை. அப்படி இந்தத் திட்டத்திற்கு எவ்வளவு தூரம் இன்னும் லைபரன்ஸ் கமிஷனில் உதவிக்கு சிபாரிசு செய்யப் போகிறார்கள், இதில் நமக்கு என்ன கிடைக்கும் என்பதையெல்லாம் பார்க்குகிறோம். இதையெல்லாம் பரிசீலித்துத்தான் வரியை நிர்ணயிடுக்கிறோம். வரி போட்டுத்தான் ஆகவேண்டும் என்று இப்போதே இறுதியாகச் சொல்வதற்கில்லை. இந்தத் திட்டத்தின் அளவைப் பற்றிமுடிவான உருவாக இப்போது சொல்வதற்கில்லை என்றிருந்தாலும், “Care of the Plan” என்கிற அளவில், இதில் போடப் பட்டிருக்கின்ற அடிப்படையான திட்டங்களில் எதிலும் மாறுதல் இராது. இதில் என்னென்ன கூறப்பட்டிருக்கிறதோ அவைகளில் அடிப்படையில் ஒன்றும் மாறுதல் இன்னும் அதிகமாகும் என்று சொல்ல முடியாது, தேவைப்பட்டால் சிறிதளவு குறையலாம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோன்று, மாநிலத்தின் தேவை என்ன, அதிலும் மாவட்டங்களவாரியாகத் தேவை என்ன என்பதை எல்லாம் கணக்கிட வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழும் பல திட்டங்கள் நடத்தப்படும். It must be a National Plan இவைகள் எல்லாம் ஒன்றாக இணைந்த திட்டம், மத்திய அரசாங்கம் நடத்துகிற திட்டம் வேறு நம்முடைய அரசாங்கம் நடத்துகிற திட்டம் வேறு என்றல்ல. அப்படி நாம் நினைக்கவும் கூடாது. மத்திய அரசாங்கம் சில திட்டங்களை நிறைவேற்றக்கூடும், மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியோடு சில திட்டங்களை மாநில அரசாங்கம் நடத்தும். மத்திய அரசாங்கம் நேரடியாகச் சில திட்டங்களை நடத்திக்கொண்டு இருக்கும். அதை நாம் மத்திய அரசாங்கத்தின் திட்டங்கள் தானே என்று பிரிக்க முடியாது. நாம் தயாரிக்கின்ற திட்டங்கள் எல்லாம் தேசிய திட்டத்தின் அடிப்படையில்தான் விளங்குகின்றன என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் நன்றாக உணருவார்கள். அதே நேரத்தில் நம்முடைய சக்திக்குத் தகுந்தவாறு திட்டம் தயாரிக்கப்பட வேண்டும் என்று இங்கே எடுத்து கூறப்பட்டது. நம்முடைய சக்திக்கு ஏற்றவாறுதான் நாம் திட்டத்தைத் தயாரித்திருக்கிறோம். 2,000 கோடிக்கு வேண்டும் என்றே அல்லது 10 ஆயிரம் கோடிக்கு இருக்கவேண்டும் என்றே நாம் திட்டத்தைப் போடவில்லை. நம்முடைய சக்திக்கு தக்கவாறுதான் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் வரி போடாமல் இருப்பது நல்லதுதான். ஆனால் வரி போடாமல், வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ளாமல் திட்டத்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1965]

தைப் போடவும் முடியாது. அப்படியிருப்பதை மக்கள் ஒப்புக் கொள்வார்களா? இவ்விதம் சொல்லி மக்களுக்குத் திருப்தி அளிக்க முடியுமா? இந்த அரசாங்கம் என்னென்ன செய்கிறது என்பதைப் பற்றி மக்களிடத்தில் சென்று தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்காகச் சொல்லி வருகிறார்கள் என்று இங்கு குறை சொல்லப்பட்டது. எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு எதை எடுத்தாலும் உடனே தேர்தல்தான் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. தேர்தல்தான் உடனே கண்முன்னால் வருகிறது. நாங்கள் என்ன செய்வது, அரசாங்கம் செய்கின்ற நன்மைகளைத்தான் மக்கள் முன்னால் சொல்கிறோம், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் சொல்வதைப்போல்—மக்கள் வெக்கக்கூடியதைப் சொல்லுங்கள் என்று சொன்னால், அதை எப்படி மக்களிடத்தில் சொல்வது என்று தெரியவில்லை. பிளான் பப்ளிஸிடியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள், பிளான் பப்ளிஸிடி என்பது ஜனநாயகத்தில் மிக முக்கியமானது. மக்களுடைய நன்மைக்காக, மக்களால் நடத்தப்படுகின்ற திட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லி விளக்கினால் உடனே இதெல்லாம் காங்கிரஸ் பிரச்சாரம் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். .. காங்கிரஸ்தான் இதை ஏற்றுக்கொள்கிறது என்று சொன்னால் அது எப்படி தவறாகும்? காங்கிரஸ் லட்சியம் இப்பேர்ப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டும் என்பதுதான். காங்கிரசுக்கு இதைத் தவிர வேறு இலட்சியமில்லை. இதுதான் எங்களுடைய திட்டம் என்று மற்றவர்களும் சொல்லிக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் சொல்லிக்கொள்ளட்டும். ஆகவே இதில் அரசியல் வந்துவிடுகிறது என்று சொல்வதில் சிறிதும் பொருள் இல்லை என்றுதான் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாங்கள் வேறு பாதையில் செல்லுகின்றோம் என்று கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நாங்கள் போகின்ற பாதையில் அவர்களால் வரமுடியவில்லை என்றால் அதற்கு நாங்கள் என்ன செய்வது? நாங்கள் செல்லுகின்ற பாதை முன்னேற்றப் பாதை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொல்லுகின்ற பாதையல்ல. ஏதோ ஒரு பிரமுகர் சொல்லி விட்டார் என்பதற்காக அதன்படி சென்று கொண்டிருக்கிறோம் என்றல்ல. நாங்கள் போய்க்கொண்டிருக்கிற பாதை அவர்களுக்கு பிடிக்காத பாதையாக இருக்கலாம். அதற்கு நாங்கள் என்ன செய்வது? இந்தப் பாதையில் செல்வது சிறிது கடினமாக இருக்கலாம், கொஞ்சம் முள் நிறைந்ததாக இருக்கலாம், இதுதான் முன்னேற்றப் பாதை என்று நாங்கள் கருதுவதால் நாங்கள் அதில் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம்.

மற்றொன்று இங்கு சொல்லப்பட்டது, எல்லாவற்றிலும் ஊழல் நிரம்பியிருக்கிறது என்பது. ஊழல் நிரம்பியிருக்கிறது, நிரம்பியிருக்கிறது என்று சொல்வது நம்மையே நாம் சிறுமைப்படுத்திக் கொள்வதாகும். ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப் படுவதை நான் அடியோடு புறக்கணிக்கவில்லை. தவறுதல் இருக்கலாம். குறைகள் இருக்கலாம். அப்படி குறைகள் தவறுகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிற நேரத்தில், அவ்வப்போது பாரிசிலை செய்து தவறு செய்கின்றவர்கள் யாராக இருந்தாலும்,

10th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அதன் பேரில் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்கின்றோம். அங்கொன்று, இங்கொன்று என்று ஒன்றிரண்டு தவறுகள் இருக்கலாம். அறவே இராது என்று நான் சொல்ல முன் வரவில்லை. பெரிய கல்யாண வீடுகளில், நாம் பார்க்கின்றோம்—10 ஆயிரம் பேர்கள் சாப்பிடுவார்கள், நல்லமுறையில்தான் எல்லாம் நடைபெறும், அதிலும் ஏதாவது குற்றம் சொல்லிவிடுவார்கள் சிலர். சாப்பிட வருகின்றவர்களில் சிலருக்கு இதுவே வேலை, ஏதாவது ஒரு குறையை சொல்லிவிட்டு அவர்கள் பேசாமல் போய்க் கொண்டிருப்பார்கள். ஆகவே, எங்கு பார்த்தாலும் ஊழல்கள் தான் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று சொல்வது சரியல்ல. ஊழல் என்றிருப்பது கூடாதுதான்.

. நாம் அதிகமாகக் கடன்பட்டிருக்கிறோம் என்றும் இங்கு எடுத்துச்சொல்லப்பட்டது. கடன் வாங்கவேண்டிய நிமித்தம் நமக்கு ஏற்படுகிறது. நம்மால் அநேக தவிர்க்க முடியாது. இன்றைக்கு பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை போட்டு நடத்துகின்ற தொழில்கள் எல்லாம் கடன் வாங்காமலா நடத்தப்படுகின்றன? பெரிய தொழில் நடத்துகின்றவர்கள் எல்லாம் கூட கடன் வாங்குகின்றார்கள். யாரும் கடன் வாங்காமல் பெரிய தொழில்களை ஆரம்பித்துவிட முடியாது. உலக நாடுகளை எடுத்துக் கொண்டால்கூட, பல நாடுகள் கடன் வாங்கியிருக்கின்றன. யுத்தத்திற்குப் பிறகு மார்ஷல் பிளான் வந்தபோது எத்தனையோ நாடுகள் கடன் வாங்கின. மேற்கு ஐரோப்பாவிலுள்ள நாடுகள் எல்லாம் கடன் வாங்கின. இங்கிலாந்து கடன் வாங்கவில்லையா? யுத்தத்தின் போது நம்மிடம் அவர்கள் கடன் வாங்கினார்கள். பின்னால் அமெரிக்காவில் வாங்கினார்கள். கடன் வாங்கி நாம் முழுக்கிப் போய்விடுவது ஒன்றுமில்லை. எப்படி ஒரு தொழில் நடத்துவதற்கு கடன் வாங்குகிறார்களோ, அதே போன்று மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டும் என்பதற்காக—அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்காக—கடன் வாங்குவதில் எந்த தவறும் இல்லை. திருப்பிக்கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோமா இல்லையா என்பது ஒரு பிரச்சனை. மத்திய அரசாங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால் பெரிய பெரிய இன்வெஸ்ட்மென்ட்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. எல்லாவற்றையும் கணக்கிட்டுப் பார்த்துத்தான் வாங்குகிறார்கள். அதே போன்று தான் மாநில அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கும் கடன்களை எல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் பெரிய தவறு ஒன்றும் இல்லை என்பதை நாம் புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து அறிந்து கொள்ள முடியும். இந்த வருடம் மார்ச் வரை 333 கோடி நாம் கொடுக்கவேண்டிய கடன் தொகை. இதற்கு நம்மிடம் இருக்கின்ற 'காப்பிட்டல் அவுட்லே' என்னவென்று பார்த்தால் 431 கோடி 30 லட்சம். அதாவது நம்முடைய முதலீடு—நம்முடைய ஆஸ்தி—431 கோடிக்கு இருக்கிறது. கடன் 333 கோடி. 100 கோடிக்கு ஆஸ்தி அதிகமாக இருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு நாம் கடன் வாங்கலாமோ, அந்த அளவுக்குத்தான் நாம் கடன் வாங்குகிறோம்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1965]

தவறுகள் பல இடங்களிலும் நடக்கின்றன என்று பலர் குறிப்பிட்டார்கள். முக்கியமாக சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் வேறு சில உறுப்பினர்களும் மாதவரம் பால் பண்ணையைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். பால் பண்ணை நட்டத்தில் நடத்தி கொண்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதிலுள்ள அடிப்படை நோக்கத்தை நான் விளக்க விரும்புகிறேன். இங்கே ஒரு காலனி அமைத்து—ஆரம்பத்தில் நியூஸிலாந்து—அரசாங்கத்தின் உதவியோடு பாலை உற்பத்தி செய்து, நல்லமுறையில் பாலை விநியோகிக்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு இது ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பால் உற்பத்தியை பெருக்குவதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. முக்கியமாக பால் உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்பதில் இன்றையதினம் எல்லா நாடுகளும் கவனம் செலுத்தி வருகின்றன. முன்னேற்றமடைந்திருக்கும் ரஷ்யா போன்ற நாடுகளில்கூட இன்னும் இது சரியாகவில்லை என்று அவர்களே சொல்லுகிறார்கள். அமெரிக்காவைவிட நாங்கள் பல வழிகளிலும் முன்னேறி விட்டோம் என்று சொன்னாலும் பால் உற்பத்தி செய்கின்ற விஷயத்தில் அவர்களுடைய லட்சியத்தை போன்று நாங்கள் இன்னும் அடையவில்லை, நிரம்ப தூரத்தில்தான் இன்னும் நாங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று ரஷ்யர்கள் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். ஆனால், நல்ல மாடுகள் வளர்ப்பது, பால் உற்பத்தியைப் பெருக்குவது, பால் சிறந்த உணவுப் பொருள் என்ற முறையில் அதை கிடைக்கச் செய்வது என்பதில் எல்லா நாடுகளும் நேரடியாக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளுகின்றன. அதே மாதிரித்தான் சென்னை நகரத்தில் கிடைக்கிற வசையில் கிடைக்கட்டும் என்று இல்லாமல் இந்தக் காலனியை அமைத்தோம். இந்தப் பராஜைக்கை ஆரம்பித்தோம், யந்திரங்களைக் கொண்டு வந்தோம். பால் உற்பத்தி வேண்டுமென்று தான் கொண்டு வந்தோம். அதுவும் இதை வாலண்டரியாக வைத்தோம். இந்தக் காலனிக்கு வருவதற்குப் பலர் முன் வந்தார்கள். சட்டம் இல்லாமல், வருகிறவர்கள் வாலாம் என்று வைத்தோம். 4,000 பசுக்களுக்கும் எருமைகளுக்கும் இடம் ஏற்படுத்தினோம். அதில் அவர்கள் வந்தார்கள். இதோடு போதாது என்று ஆங்காங்கு கூட்டுறவு சங்கங்களை வைத்து பால் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தி, செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, ஈரோடு போன்ற இடங்களிலிருந்து பால் பெறுவதற்காக அங்கெல்லாம் கடன் கொடுத்து, மாடுகள் கொடுத்து, அவர்களிடமிருந்து பாலைப் பெற்று இங்கே கொண்டு வந்து விநியோகிக்க வேண்டும் என்பது திட்டம். திட்டம் பூர்த்தியாகி விட்டது. திட்டம் பூர்த்தி ஆகிவிட்டாலும் 70,000 லிட்டருக்கு 20,000 லிட்டர் தான் கிடைக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மேலும் மேலும் இது வளர்ச்சி அடையவேண்டும். ஆனால், பால் கொடுப்பதில் முதலில் விலையைக் குறைத்துத் தான் கொடுத்தோம். பசும் பால் 88 பைசா ஒரு லிட்டர், எருமைப்பால் 106 பைசா ஒரு லிட்டர் என்று கொடுத்தோம். மாக்கெட் விலையை விடக் குறைவு அது. அரசாங்கம் கொடுக்கிறது என்று குறைத்துத் தான் கொடுத்தோம். ஆனால், பால் வாங்குகிறோமே, உற்பத்தி செய்து கொடுக்கிறார்களே,

10th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அவர்களுக்குக் கட்டுபடியாகும் விலை கொடுக்கவேண்டும், அவர்களை ஊக்குவிக்கவேண்டும், மேலும் நல்ல முறையில் அவர்கள் மாடுகளை வைத்து நடத்தவேண்டும் என்று அவர்களிடமிருந்து அதிக விலை கொடுத்து வாங்கி குறைந்த விலைக்குக் கொடுத்து வந்தோம். அது ஒரு காரணம் நஷ்டத்திற்கு. மற்றொன்று வியாதி வந்து மாடுகளெல்லாம் போய்விட்டன. இன்னொன்று கணக்கு வைக்கிற முறை. மொத்தம் காலனிச் செலவு, மில்க் கமிஷனர் நிர்வாகச் செலவு எல்லாவற்றையும் சேர்த்து முதலீடாக வைத்து அதிலே கணக்குப் பார்க்கிறோம். ஆனால், இப்போது கணக்குப் பரிசோதனை செய்கிற அதிகாரிகள் ஒப்புக்கொள்ளுவது என்ன என்றால், கணக்கை மாற்றி அமைக்க வேண்டும், எல்லாவற்றையும் சேர்த்து அதற்கு முதலீடாக வைத்துப் போடுவது சரியல்ல என்பது. அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது. இன்றைக்கு விற்கின்ற விலையையும் அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது. நோடியாக அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. என்னென்ன வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று அப்போதைக்கப்போது கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறது. இப்போது வட்டி போடுகிறோம். நியூஸிலாந்திலிருந்து கொடுத்தாலும் வட்டி போடுகிறோம். அவர்கள் இனாமாகக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் நாம் வட்டி போடுகிறோம், டெப்ரிஸி யேஷன் போடுகிறோம். செலவுக் கணக்கைப் போடும்போது எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப் போட்டுத்தான் பார்க்க வேண்டும். முன்பு நஷ்டம் இருந்தது என்று சொன்னார்களே, அது இப்போது குறைந்திருக்கிறது என்பதை நான் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். முன்னே யாரோ ஒரு அதிகாரி போட்டார்கள், அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்தார்கள், பிறகு போய்விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். உண்மை தான். அவர் நல்ல அதிகாரி தான். வெளி நாட்டுக்குப் போய் பயிற்சி பெற்று வந்தார். பயிற்சி பெற்று வந்து அவர் தான் இதை அமைத்தார். அவர் வேலையை முடித்து விட்டார். இப்போது அவர் நெய்வேலியில் இருக்கிறார். அங்கு கூட ஒரு பெரிய டெய்ரி இருக்கிறது. அவருடைய யோசனைகள் அறிவு எல்லாம் அதற்குப் பயன்படுகிறது. அதிகாரிகளைப் போட்டால், பயிற்சி பெற்று வந்தார் என்றால், வேறு இடத்திற்குப் போகக் கூடாது என்று கூறுவது தவறு. அவர் கற்று வந்ததைப் பயன்படுத்தி விட்டுத் தான் போனார். அந்த வகையில் மேலும் அரசாங்கம் நோடியாக கவனம் செலுத்தி—இல்லை, இருக்காட்டும் என்று சொல்லவில்லை—கவனம் செலுத்தி, சீர்படுத்துவது எவ்வாறு; பால் உற்பத்தியைப் பெருக்குவது எவ்வாறு. நகரத்தின் சேலை ஏராளமாக இருக்கிறது, மக்களுக்கு அப்போதைக்கப் போது எமாற்றம் இருக்கக் கூடாது, நியாயமான விலைக்கு சுத்தமான பால் கிடைக்கும் வகையில் இந்தத் திட்டத்தை சீர்படுத்துவது எப்படி என்று மேலும், மேலும் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1965]

அதேமாதிரி சர்க்கார் நடத்துகிற மோட்டார் பஸ் டிரான்ஸ் போர்ட், அதிலும் நஷ்டம் வந்தது என்று சொன்னார்கள். நஷ்டம் வந்தது. கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன நஷ்டம் மட்டுமல்ல, சர்க்காரணமாக, ரெய்யூனரேட்டிவ் ஸ்டீல், நான்-ரெய்யூனரேட்டிவ் ஸ்டீல் என்று இருக்கின்றன. குறுகிய ஸ்டீலாக இருந்தால் லாபம் வருவதில்லை. ஆனால் மக்கள் கேட்கிறார்கள். கேலம் வியாபார ரீதியில் கட்டுபடியாகவில்லை என்று நிறைவேற்றமல் இருப்பதற்கில்லை. மக்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டும் என்பது தான் முக்கிய நோக்கம். ஆகவே, இந்த மாதிரி கட்டுபடியாகாத இடங்களுக்கும் பஸ் போடுகிறோம். அதோடு சில மாதங்களுக்கு முன் ஏற்பட்ட காலவசங்களிலும் எவ்வளவு நஷ்டம்? வெளியே செல்லும் மோட்டார் டிரான்ஸ்போர்ட்டை ஒன்றரை மாதங்களுக்கு நிறுத்தி வைக்க வேண்டியிருந்தது. வெளியே பஸ்களைக் கண்டால் கொளுத்துகிறார்கள், கல்லை எடுத்துப் போடுகிறார்கள் என்று நிறுத்தி வைக்க வேண்டியிருந்தது. அதனால் சேதம் ஏற்பட்டது. 1½ மாதம் நிறுத்தியதால் ஏற்பட்ட சேதம் மட்டும் 8 லட்சம் ரூபாய். அந்த இடத்தில் வருவதை அப்படியே போடுகிறோம். புதிதாக விஸ்தரிக்கத் தான் அரசாங்கத்தில் கடன் கொடுக்கிறோம். அதற்கு வட்டி கொடுத்து விடுகிறார்கள், எவ்வளவு முதலீடு இருக்கிறதோ அதற்கு வட்டி கொடுத்து விடுகிறார்கள். அவ்வாறு கொடுத்து விட்டு, எல்லாவற்றையும் போட்டுத்தான் நிகரமான லாபம் கணக்கிடப்படுகிறது. நம்முடைய மோட்டார் டிரான்ஸ்போர்ட் நல்ல முறையில் நடக்கிறது என்பதை நேராகப் போய் காண்கிறவர்கள் உணர்வார்கள், பிரயாணம் செய்கிறவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள். எந்த விதத்திலும் தவறுதலாக இயங்கக் கூடாது என்பது தொடர்ந்து அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கிறது. தவறுதலாக இயங்கக் கூடாது என்பது மட்டுமல்ல, தவறுதலாக நடக்கவில்லை, சரியான முறையில் கண்காணிக்கப்பட்டு வருகிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி மற்ற குறைபாடுகளைப் பற்றிச் சொன்னதற்கும் நான் விவரமாக நிலைமையை விளக்க முடியும். அவ்வாறு விளக்க அவகாசம் இல்லை என்றுதான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தவறுதலான கொள்கை என்று கூறி கொள்கையிலே மாறுதல் வேண்டுமென்று கூறினார்கள். என்ன தவறுதலான கொள்கை என்று புரியவில்லை. மக்களுக்கு உண்ண உணவு, இருக்க இடம், உடுக்க உடை கொடுக்கவேண்டும், அவர்கள் நல்வாழ்வு வாழ அறிவுச் சாலைகளும், நோயற்ற வாழ்வு வாழ மருத்தாவ வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டுமென்றும் கவனம் செலுத்துகிறோம். திட்டம் பணக்காரர்களுக்கு மட்டும் தானா பலன் அளிக்கிறது? ஒரு சில பணக்காரர்கள் பலன் அடையலாம் பெரும்பாலும் ஏழைகள் நலனுக்காகத்தான் செய்கிறோம். அவர்களுடைய நல்வாழ்வுக்காகத்

10th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

தான் திட்டம் வகுத்து நிறைவேற்றுகிறோம். இது தான் ஸ்டீயம் அந்த ஸ்டீயத்தை வைத்துக் கொண்டுதான். இதிலே கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நேற்று கூறினார்கள், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலே போதிய பலன் அடையாத தற்குக் காரணம் நெல் பயிருக்கு பதில் வேறு பயிர்கள் விளைவிப்பதுதான், வேறு எந்தப் பயிரும் போடக் கூடாது என்று. இன்று காலையிலே சர்க்கரைப் பற்றாக்குறை பற்றி கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் ஒரு அவசரப் பிரேரணை கொண்டு வந்தார்கள். மக்களுக்கு சர்க்கரையும் வேண்டும். சர்க்கரையும் உணவுப் பொருள்தான். ஏற்றுமதி ஆவதால் நஷ்டம் அடைகிறோம் என்று கூறினார்கள். எந்தத் தொழிலாக இருந்தாலும், ஏற்றுமதியாக இருந்தாலும் சொல்லுகிறேன். கனம் அங்கத்தினருக்கு அனுபவம் இல்லாமல் இல்லை. ஆரம்பத்தில் நஷ்டம் தான் வரும். நல்ல காரியம் ஆரம்பிப்பதாக இருந்தாலும் ஆரம்பத்தில் நஷ்டம் தான் ஏற்படும். எப்படி பில்ட்-அப் புண்ணுவது? நாட்டிலே சிறந்த பொருளாதார நிலையை ஏற்படுத்த ஏற்றுமதி மிக மிக அவசியம். சர்க்கரையைப் பொறுத்த வரையில் உலகத்தில் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. இப்போது புதிதாகக் கூட சர்க்கரை ஆலைகள் வைக்கப் போகிறோம். கனம் சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன்—அவர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல—விவசாயி பல பொருள்களை மாற்றி மாற்றி பயிரிட்டால்தான் லாபம் பெற முடியும். நெல்லைத் தவிர வேறு எந்தப் பயிரும் கூடாது என்று போட்டால் என்ன பயன்? நமக்குக் கரும்பு வேண்டியிருக்கிறது. நமக்கு எண்ணெய் வித்துக்கள் வேண்டியிருக்கின்றன. நமக்குப் பருத்தி வேண்டியிருக்கிறது. எல்லாவற்றிலும் நிறைவு காண வேண்டியிருக்கிறது. பல பயிர்களைப் பயிரிட்டால்தான் விவசாயத்தில் கட்டுப்பாடி ஆகும். அந்த முறையில்தான் விவசாயத்தில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

இதற்கு மேல் தங்களுடைய நோத்தை எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. இது வரையிலே நான் விளக்கியதற்கு பொறுமையோடு செவி சாய்த்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுகிற இந்தப் பிரேரணையை மன்றம் ஏக மனதாக ஏற்றுக்கொள்வதென்று மேன்று கேட்டுக்கொண்டு, மற்றத் திருத்தங்களை வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 'ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் பெர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன்'. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது அடிக்கடி குறுக்கிடவேண்டாம், முடிந்த பிறகு என்னுடைய உரையின் மீது அவர்கள் செய்த விமர்சனத்திற்கு விடை கூறலாம் என்ற நிலையிலே இப்பொழுது நிற்கிறேன்.

12-30
p.m.

[10th August 1965]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ‘பெர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன்’ தான் கொடுக்கவேண்டுமே தவிர, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியதற்கு விடை கொடுப்பதற்கு அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை, விதியின்படி.

திரு. சா. கணேசன் : இப்பொழுது இவர்கள் என்னைப் பற்றிச் சொன்னது தவறு என்று சொல்வதும் விடைதான். அது ‘பெர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷனும்’ தான்.

MR. SPEAKER : All right. Let the hon. Member please be brief.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபொழுது நான் ஏதோ கிண்டல் செய்ததாகக் குறிப்பிட்டார். மனமாற நான் யாரையும் கிண்டல் செய்ய மாட்டேன். சதுர்வேதம் என்று சொன்னேன். அது எப்படி கிண்டல் ஆகும்? வேதம் என்பது விதிப்பது. அதைப்பின்பற்றி நடப்பதே நெறி. கண்ட்ரோல், பெர்மிட், லைசென்ஸ், கோட்டா என்ற இந்த நான்கையும் அவர்கள் வேத நெறியாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன்.

திரு. ராஜாஜியைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காகத்தான் இதைச் சொன்னேன் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் படிக்கிறபொழுதே சொன்னேன். காந்தியடிகளின் ‘கொட்டேஷன்’ என்று சௌரிவாகவும் சொன்னேன்.

“Control gives rise to fraud, suppression of truth, intensification of the black market and artificial scarcity. Above, all it unman’s the people and deprives them of initiative, it undoes the reaching of self-help they have been learning for a generation”.

இதைத்தான் சொன்னேனே தவிர, மகாத்மா காந்தியடிகள் சொன்னதைத்தான் சொன்னேனே தவிர, ராஜாஜி அவர்கள் சொல்லுவதற்காக அதைச் சொல்லவில்லை. கண்ட்ரோல் பற்றி சொல்லுகிறபொழுது இப்படி காந்திஜி சொன்னார் என்றுதான் கூறினேன். அதைப் பின்பற்றப்படாது, அல்லது அதைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பது வேறு விஷயம். அந்தக் கருத்தைக் கூட தெரிவிக்கக் கூடாதா? அதைத் தெரிவிப்பதுகூடக் கிண்டலாகுமா? முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்பொழுது என்னைப் பார்த்து “காரில் போகிறாரா? நடந்துபோகிறாரா” என்று தெரியவில்லை எனச் சொன்னார். அதைக் கிண்டல் என்று நானும் திருப்பிச் சொல்லலாம். நின்று போவதா ஒரேடியாகப் போவதா? என்றெல்லாம் கேட்டு ரயிலை உதாரணமாகச் சொன்னார். புறப்பட்ட ரயில் அப்படியே நிற்காமல் போய்க் கொண்டிருந்தால் ரயில் என்ன ஆகும். கவிழ்ந்துவிடுமே? உதாரணத்திற்காக ரயில் வண்டியை எடுத்துக்கொண்டதால் நானும் அதையே எடுத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறேன். நின்று தண்ணீர் ஊற்றி, ஏன் ஆள் கூட மாற்றவேண்டியிருக்கிறது. ரயில் ஒழுங்காகப் போய்ச் சேரவேண்டுமென்றால், அந்தக்